

Kwantum Fysisch Geleider
4 september 2023
Samen met Martijn van Staveren

Er werd wat gedeeld over beleving van water tijdens vakantie. Daar waar veel water is gevallen, prachtige watervallen zijn, hoe fijn het is om de kracht van het water te kunnen voelen. En dat er in de andere streek nauwelijks water is gevallen en er veel droog ligt.

M: ik vind het zo bijzonder om in deze tijd waarin we leven om te vernemen van mensen die daarvoor geleerd hebben, dat het klimaat. "het zou eigenlijk nu zó moeten zijn". Dit is de tijd van...alsof we in tientallen jaren tijd in de gaten hebben wat het traject is van de aarde. Dat is heel bijzonder. Want waar wij zitten in Nederland is eigenlijk ook één hele grote gletsjerval. En als je de bodem van Nederland, dat is eigenlijk een hele grote rivier en die ligt ook droog en niemand bekommert zich erover. Dus wat je ziet daar gaat je aandacht naar toe, maar door de vele honderden miljoenen jaren is er zo ontzettend veel gebeurd, de aarde wast zichzelf steeds, herschikt zichzelf. En wij proberen daar een etiket aan te hangen dat het zo moet zijn. Het is september, zeer ongebruikelijk deze weken, de warmte, ongebruikelijk voor de tijd van het jaar. Het zijn gebruikelijkheden. Gebruikelijk is: het is in de zomer heet en in de winter koud. Dat hebben we zo afgesproken.

En zo hebben we ook een hoop afspraken met onszelf die ja ook wel in beeld gebracht moeten worden en daar gaan we het ook vandaag over hebben.

Van harte welkom dat je er bent!

Ik ben blij om deze dag samen met jou te gaan neerzetten en te kijken wat er allemaal aan de hand is en en natuurlijk ook een goede samenvatting van de eerdere bijeenkomsten op het gebied van geleiderschap, geleider van iets, van wat is dat en hoe functioneert het. Er zijn een aantal handvatten voor mogelijk. En de kracht die de mens in zich draagt, dat bewustzijn van wie we zijn, hoe je dat kunt inzetten. En dan heb ik al een aantal dagen eerder samen meebeleefd om mogelijk wat dingen bij elkaar te brengen. Dat is de vertaling voor het aardse lichaam hier, want als we in onszelf zijn dan merken we dat het geen uitleg nodig heeft. Dan is het zo een natuurlijke oorspronkelijke beweging dat je betrokken bent bij momenten en dat in het moment zich dingen ontvouwen die gewoon kloppen bij jezelf.

Een combinatiemoment, een synchronisatiemoment

Maar daar gaan we het vandaag ook over hebben, we hebben het ook over een soort, ja ik vind het een beetje een lastig woord, maar ik gebruik hem even, een combinatie moment, synchronisatie moment.

Ik zal een voorbeeld geven. En dat betekent verder niks. Want de betekenis wat dingen en situaties hebben kunnen wij toch niet met woorden bij elkaar trekken in een vorm, maar sinds een maand is één van onze katten die wel vaak een ommetje maakt is weg. Stip heet 'ie. Was vorige keer ook weg en nu is hij sinds een maand weer weg. Hij heeft een hele mooie vlam, een mooie tekening op zijn rug, hij heeft één extra wervel, zo is hij geboren, dus hij heeft een iets langer achterlichaam en daardoor zit zijn borstbeen ook even iets anders, waardoor als ik hem zie lopen dan kan ik zien dat hij dat is, als ik het borstbeen maar zie.

Maar goed 4 weken geleden is hij de hort op gegaan. En dat is goed en er ging iets door mij heen van ben je nou straks weer weg, of kan ik je niet vinden of misschien wil je ook wel gewoon lekker trekken, de wereld in gaan, helemaal goed. Maar ik voelde ook ja maar ik vind het ook wel fijn als ik wel weet waar je bent. Dus dat was een dubbel gevoel, dus het woord hè, dus de verbinding in weten, 3D, en de verbinding in het voelende en daar is het dus gewoon goed. Dus ik vond ook dat ik daar niet mee bezig hoeft te zijn. Maar ik was er wel mee bezig. Dus iedere keer als ik naar mijn huis reed keek ik toch over de landerijen, zie ik Stip ergens.

En toen dacht ik dat ik hem ergens zag, toen ben ik uitgestapt en toen riep ik "Stip" en toen was het een vogel. Maar goed helemaal prima, maar ik mis hem wel. En dat gevoel zit er eigenlijk al een week of twee van waar ben je. Want het is een hele wijze kater en hij is nog maar twee en een half jaar en hij komt ook helemaal, als ik thuiskom springt hij ook bij me op schoot en loopt hij helemaal met z'n pootjes helemaal omhoog en dan duikt hij met zijn gezicht in mijn gezicht, dus hij gaat helemaal, zijn jukbeen gaat over mijn jukbeen en die andere kant. En dat is heerlijk en dat is zo intens dat ik soms moet vragen van "Stip" hè", zoveel liefde krijg ik. Maar goed, weg, ommetje gelopen en de laatste paar dagen had ik gevoel van "goh Stip als je nog er bent" en ik praat nu even over het gevoel hè, voor jou ook de dingen die in jouw leven spelen dat die gelijk gezien kunnen worden als die gebeurtenis met de kat. Iets houd je bezig, iets beweegt je.

Gistereneochtend reed ik met Wendy zo door Friesland en een kilometer 4/5 verderop, ik zat zo aan Stip te denken en ineens zie ik hem lopen. Ik zeg "kijk daar is t'ie, Stip, ja daar is t'ie. Ik kon hem gelijk herkennen. Ik zet de auto aan de zijkant. En ik loop naar Stip toe en ik "Stip, Stip. Stippie" en Stippie kijkt zo maar die ging gelijk in de struik zitten. Ja want er rijden ook auto's langs en katten focussen zich natuurlijk toch op andere dingen dan, op de overleving en lekker muisjes eten enzo. Maar ik heb hem dus wel gedag gezegd en ik keek hem zo aan tussen de bosjes en ik zag goh goh, jij bent Stip, maar ik kon het net niet goed zien en ik voelde dat fysiek Stip het niet was. En ik kijk nou ja het is Stip wel. Dus Wendy en ik samen "Stipje kom maar" "wat fijn dat je er bent" Maar op een gegeven moment ...ik was er niet zo zeker van dat hij het echt was want er ontbrak iets in de communicatie tussen mij en hem wat er dus thuis altijd is en ineens komt er een man aan uit het boerderijtje "hallo zoeken jullie iets" "ja we dachten dat we onze kat zien" "Oh", welke kat is dat dan, hoe ziet hij er dan uit? " "Oh zo ziet onze kat er ook precies uit" "oh wat leuk, misschien kijken we wel naar jouw kat dan" Vervolgens zegt hij "ja maar wat ik zo raar vind is dat ik hoor jullie hem roepen "Jip" "Jip" "Jippie" "nee onze kat heet Stip. " "Oh Stip, oh die kat van ons heet Jip" en het was bijna exact dezelfde kat. Ik heb een foto van hem gekregen. Zelfde kat, zelfde naam. Kijkt die man mij aan en zegt: "Ik ken jou" "Oh waar ken je mij van" " ja van die en die 2005, computerwinkel, computers bij jou gekocht" Daar kwam die weer hè. Het verleden liep via Jip/Stip binnen via die kat van hun en die van ons. Dus er was iets in mijn bewustzijn wat een link legde met het verleden. En het verleden gaat het niet persé over het verleden want het gaat over het nu of het gaat over de toekomst, daar gebeuren dus dingen.

Op dat moment wist ik ook van nou laat maar los. Ik vroeg aan hem "heb je nog een foto van Jip" "Ja" Wij kijken naar de foto en Wendy en ik kijken elkaar aan en we wisten alle twee van nou dat het is echt exact dezelfde kat. Wij hebben dus ook een foto van Stip. Foto van Stip en Jip naast elkaar, exact dezelfde beestjes,

dezelfde wezens en op dat moment ontstaat er zo iets van, want dat is wat ik vandaag met jullie zal proberen door te nemen, ontstaat er iets van "wat is het nu, moet je nu ..want ik kom op het pad van iemand anders en eigenlijk ook dus op het pad van mijzelf, moet ik nou tegen zo'n man zeggen, moet hij nou met het gevoel naar huis gaan van "goh straks pakken zij mijn kat?" even een kruispunt hè, want er zijn dus twee partijen op dezelfde plek, die dezelfde kat hebben die dezelfde naam hebben, moet ik die man nou het gevoel geven van "is mijn kat nou wel veilig, ja of nee" "als zij dan denken dat het hun kat is, volgende keer zien ze hem weer, vergissen ze zich en nemen ze die kat mee". Dus ik heb dan op dat moment losgelaten en ik zei "ik denk dat het twee katten waren"want dat voelde ik ook, ik voelde dat het twee katten waren, maar ik koppelde dat moment van synchroniciteit los op het moment dat er een spanning kwam die iets anders zou veroorzaken dan iets positiefs. Dus ik liet hem los en stapten we in de auto en toen zei Wendy "was het hem nou wel of was het hem nou niet"? "Nee, het was hem niet, dat heb ik gezien omdat hij op een gegeven moment op een boomstammetje stond, toen kon ik zien dat het borstbeen dat niet was" maar het was precies dezelfde kat. "Waarom heb je dat tegen die man dan niet gezegd dat hij exact hetzelfde eruitziet, dat wij dachten dat het die kat van hem was?" "Omdat ik in dit moment voel dat ik die man niet iets vanuit mij mee wil geven waardoor hij straks gestresst, emotioneel, ik vul het even in hè, een emotie kan hebben doordat wij in zijn leven voorbij zijn gekomen waardoor hij straks kan gaan voelen van "goh straks zien ze mijn kat aan als hun kat en nemen ze hem mee"

Onze Meesterschap/Geleiderschap over onze emoties

Dus wat ik hiermee wil meegeven is dat wij voorzichtig en bewust moeten zijn dat we ons eigen bewustzijn, onze eigen emoties, dus dat is verpakt in mijn veld, dus in jouw veld, in mijn veld, dat zijn boodschappen, trillingsvelden, dat die niet bij de ander worden gebracht op een manier dat dat weer onzekerheid, instabiliteit of wat ook kan meegeven. Dat is ook geleiderschap. Geleiderschap zit op verschillende nivo's, dat betekent niet altijd alles maar doen, dat betekent ook dat je soms ook geleiderschap ergens moet stoppen op het moment dat het iets ontwricht. En daar hebben we het eigenlijk nooit over gehad en ik wil daarop zich vandaag niet al te veel op in gaan maar het wordt wel duidelijk als je doorziet en doorvoelt wat geleiderschap kwantumfysica en bewustzijn is. En wat de verantwoording daar ook van is. Ik wil eigenlijk ook zeggen dat wij heel vaak onbewust als mensen een omploegend effect kunnen hebben vanuit wie wij zijn. En daar ligt ook een stuk verantwoording in.

Nee ik ben iemand ik ga altijd voor de confrontatie en ontrafelen van bepaalde momenten, dus ik leg er ook bewust gewicht op, maar het geleiderschap wat wij in ons hebben kan ook leiden tot eigenlijk dat jij ontlaadt, dus in dit geval voor mij, dat er energieën die kunnen ontladen bij een ander, dus door mijn ontmoeting en dat mijn energieveld een bepaald trillingsprogramma, frequentiewaarde terecht komt bij de ander en dat de ander een puzzel loopt op te lossen die eigenlijk bij mij hoort in frequentie.

Dat is heel belangrijk. Hier gaan we dan nog echt nog eens een keer goed op in om te kijken van waar ligt ook een stop in de weg die je zelf loopt waarbij je spanningen of frequentievelden mee geeft aan anderen die eigenlijk jou toebehoren.

Dus er is een synchroniciteit tussen jou en een situatie en binnen die

synchroniciteiten, die momenten die bij elkaar komen, kunnen er goede dingen gebeuren, maar er kunnen ook dingen gebeuren die niet nodig zijn. En dat is ook ons meesterschap, dat we daarin weten van "ho, hé, dit hoeft niet te gebeuren" Dus het gaat om beide kanten.

Nou ja we hebben het in andere dagen wel gehad over wat geleiderschap zo'n beetje kan zijn en wat het zou kunnen betekenen. Vandaag wil ik met jullie samen, omdat we het al eerder hebben doorgenomen, nog eens een keer goed bij elkaar pakken van wat het is in een bewustzijnsbeweging. En waarom deze dag, deze dagen die zullen er vaker zijn, dat die samenvatting er is, daar kan iedereen heen die voelt om daar nog eens een keer goed helder naar te kunnen kijken dat het bijdragend kan zijn. Maar waarom, omdat we ook dagen gaan organiseren waarbij we niet die samenvatting doen maar ook direct het doen! En dan is het wel fijn als je dan in zo'n samenvattingsdag als vandaag dat je daar ook jezelf even goed in open gooit en kijkt van kan ik het allemaal goed voelen, kan ik het goed zien, wat is kwantumfysisch geleiderschap, wat wil ik eigenlijk.

Ik heb zelf ook wel een stormachtige zomer gehad die zelfs tot in de 1^e hulpafdeling in het ziekenhuis heb gelegen, allemaal omdat energieën wervelen die bij ik bij mezelf hield. Dus niet loos bij een ander, dus daar bij mezelf hou. Dus energie moet je zelf uitzoeken. Ik zeg eigenlijk dat als je verantwoordelijkheid groot is, voor jezelf en ook voor je medewezens om je heen, dan worden je taken ook groter. Eigenlijk is het veel makkelijker om in deze wereld om je geleiderschap uit handen te geven door een ander eigenlijk aan te pakken, boos te zijn is ook aanpakken, wruuuaahh, dan ontlaad je, dan gaat de frequentie, via jou, gaat ergens anders heen. Ik heb dus afgelopen driekwart jaar heb ik zo ontzettend hard gewerkt, net als jullie, dat in de matrix, in deze werkelijkheid er eigenlijk alles aan werd gedaan om mij naar die kant te brengen en dan een zwaard te pakken en te zeggen wat het wel en niet zou moeten zijn, bijvoorbeeld. Maar dat zit niet in mij, die taal kan ik ook niet spreken, die kan ik af en toe wel denken wat je zou kunnen doen in een bepaald moment. Maar dat heb ik allemaal bij mijzelf gehouden en toen kwamen er momenten dat de matrix dus wilde dat dat op een bepaalde andere manier naar buiten werd gebracht, dus met gedachteprogramma's. Ik heb verschrikkelijke pijnen gehad afgelopen, een week nu niet meer, maar ik heb zo ontzettend veel pijn gehad dat ik dacht goh ik heb wel 10 hoofden door elkaar heen, zo voelde het. Ik heb in mijn hoofd plekken gehad dat ik van goh zo zou een hersenbloeding voelen en niet één maar vijf op een avond. Dus ik heb echt wel heel wat meegemaakt en dit heeft alles te maken met het feit dat ik het niet uit handen geef wat mijn taak is! Niemand steelt mijn taak, niemand steelt jouw taak! En dat is precies wat met kwantumgeleiderschap te maken heeft. Ik noemde het woord al hè, verantwoording, draagkracht is misschien een mooier woord. Maar verantwoording gebruik ik wel omdat verantwoordelijkheid nemen voor jezelf, de plek die je inneemt, en de zorgzaamheid voor de wereld, voor de natuur en voor de mensen en de dieren en iedereen om je heen, als je echt in verbondenheid leeft dan moet je je eigen frequenties, die moet je ook zelf uitpakken. Jij hebt het nu over het water. En ook zorgen dat die eigen gevoelens en gedachten waar je voor staat, dat die niet weglekken door situaties om je heen.

Via de 3^e dimensie worden er toneelstukken opgevoerd

En dit lijkt een redelijke abstractie maar dat is wel waar het over gaat. Wij leven in de 3-dimensionale wereld hier, we noemen dat een materiewereld, in die materiewereld komen wij situaties tegen, dat zijn materie situaties, dus gesprekken met andere mensen, ontmoetingen met andere mensen, maar in feite zijn dat een soort toneelstukken in de materie om frequentie, nogmaals er is een frequentieoorlog gaande over de kracht wie wij zijn, maar die materiewereld is als een soort toneelstuk om een frequentie-informatieveld te geleiden. Dus wij leven in die materiewereld, is een frequentie, en binnen die materiewereld waarin wij leven, dus waar jij leeft, jouw wereld hoe die er uitziet, moet je goed opletten, goed opletten dat je niet oordeelt in de materiewereld, op de materiewereld, via de materiewereld. Je moet dus opletten dat je niet oordeelt, beslissingen neemt via de derde dimensie! Want die is zo genomen. En via de 3^e dimensie worden constant toneelstukken opgevoerd zodat jij gepingpongd wordt en niet dat wat je werkelijk van binnen voelt en de kracht die je werkelijke bent, dat je die niet geleid vanuit je eigen innerlijke beslissingen maar vanuit een beslissing vanuit een 3d wereld, dat je te zien krijgt!

Dus dat zit best wel geavanceerd in elkaar. Ik heb het er natuurlijk al een heel aantal jaren over, maar ik weet dat als je die verantwoordelijkheid niet neemt, als je die dragerskracht van jezelf niet inzet, weet ik dat je heel veel mogelijkheden en kansen om jezelf veel meer te kunnen ervaren, veel ruimer te kunnen voelen in deze wereld en te kunnen communiceren met deze werkelijkheid, dat je die als het ware loopt uit te stellen. En dat is eigenlijk de grote ontvoering die plaatsvindt. De 3^e dimensie is een grote ontvoering, is een listig systeem en toch is het mogelijk om echt vanit de krans in je hart te luisteren naar wat er aan de hand is. En daar hoort dus dragerskracht bij en verantwoording. Dus dat is iets heel groots. En daar is deze dag ook voor bestemd om eens te kijken of we ook beslissingen kunnen nemen die we over de 3^e dimensie heen tillen. En of het werkelijk waar is dat wat je in de 3^e dimensie ziet, wat je hoort, wat er wordt gepresenteerd, of dat nou echt waar is, waar het echt over gaat. Natuurlijk is het waar want je ziet dat, je neemt het waar, de dingen die je ziet zijn zo waar als het maar kan. Maar is het werkelijk zo ontzettend waar dat op basis van die 3^e dimensie beslissingen moeten worden genomen die ten diepste in jezelf liggen opgeslagen? Of is er nog iets anders? En dat is die frequentieoorlog, daar gaat het over. En daar moeten we ook uit willen stappen. We moeten uit dat stuk kunnen stappen om het te kunnen zien, om het in het moment, wie jij bent, te kunnen blootleggen.

Ik voel dat zo, dat vraagt familieband als mensen met elkaar. Want het is een heel makkelijk onderwerp, maar in deze dimensie hier waarin zoveel gebeurt kan het ook een moeilijk onderwerp zijn. Afhankelijk van hoe andere mensen reageren op het moment wie jij bent, wie ben jij op dat moment. En wie ben jij hier nu?

Kwantumgeleiderschap

Dus de kwantumgeleiderschap dat is een grote taak en dat vraagt ook heel veel. En ik denk dat als we tegen elkaar zeggen dat we, ondanks alles waar we doorheen zijn geggaan in het eigen bestaan, mooie dingen en minder mooie dingen, dat we toch weer op het punt staan om in onszelf te komen, in onszelf te kijken en alles wat er aan pijn is geweest en boosheid, ook over onszelf, onbegrip, misstappen,

ook over andere mensen, allemaal kunnen loslaten, dat we in rust kunnen landen in het moment. Ik denk dat we dan best mogen zeggen van jongens wat is dat gewoon goed om te doen. Het gaat ook zo makkelijk, het is ook fijn om het uit te spreken, want dat is gewoon wie we zijn, wij zijn wezens wij kunnen ogenblikkelijk ergens in stappen en in hetzelfde moment kunnen we er ook weer uit zijn. Erin en er uit, zonder aanpassing van je gemoedstoestand. En als die gemoedstoestand wel wordt aangepast hebben we daar die bekrachtigingen voor in onszelf, aandacht in ons op je eigen manier, trillingen, je aanpassingsfrequenties dat die rustig kunnen vertrekken. En dat is heel mooi. En ik vind het heel erg bijzonder om in deze wereld te zijn en te zien dat mensen langdurig met moeilijke gezichten lopen en dat mensen boos zijn op zichzelf of op elkaar. Boos is een kort moment van onbegrip, als je met een boos gezicht loopt, even een moment van onbegrip, onzekerheid en dan moet je er misschien even iets mee doen, maar dan kan het ook wel weer weg, want waarom zou zoiets langer moeten bestaan, is een totale verzuring van je bewustzijn.

Dus geleiderschap, het moment waarin je zit, dubbel uit elkaar trekken. Dat is een hele grote taak. Ik denk dat we daar, zonder dat we gelijk benoemen hoe we dat helemaal precies functioneert, ik denk dat we daarin ook ons bewustzijn in overeenstemming moeten zetten, wat dat nou eigenlijk is. Want wat is geleiderschap, niet technisch wat het is, maar wat het voor mij is. Wat is dat?

Ik hou heel veel van mijn ouders maar ik ben niet emotioneel gehecht aan ze. Als ze vandaag dood gaan hebben ze een mooi leven gehad en dan heb ik het mooie geluk mogen hebben dat ik al die tijd samen met hen het leven heb mogen en als ik dan even op dat moment even flink moet huilen dan zie ik dat wel. Ik neem geen voorproefje op de toekomst. Dat is heel belangrijk! Dat moet je hier niet doen. Het staat het geleiderschap in de weg, in de vrijheid, omdat je geleidt eigenlijk al waar je diepste angsten zitten, dat is dus je blokprogramma. Mijn moeder belt me op ze zegt "goh ik bel je even op want uhh" "ja dat heb je al 6 keer gedaan hè, elk kwartier" "ja er was ook wel wat aan de hand" "ja dat had ik ook in de gaten, daarom nam ik niet op want ik was lekker aan het auto rijden en aan het genieten van de natuur" Kijk, ik heb het over verantwoording voor jezelf, maar nog steeds, zij weet wie ik ben, dus informeren wie je bent, maar dat hoeft je niet perse te doen op de manier van ik ben die en die, maar ook gewoon waar je voor staat, waar je wel en niet in mee gaat. Ze zegt "ja ik bel je even op omdat ik.." ik heb 5 dagen vakantie gehad met mijn ouders. Wendy en ik hebben de dagen die we echt hadden hebben we lekker aan mijn ouders gegeven, we zijn lekker naar het bos gegaan, in een chalet, we hebben ze lekker vertroeteld. Mijn vader gaat niet goed meer. Mijn moeder gaat niet zo goed. Dus we hebben hun lekker vertroeteld. Dus dat waren een paar pittige dagen voor ons. Met liefde gedaan.

En dan belt ze op "ik was naar de visserij dagen geweest, dat is in Harlingen, daar ben ik onwel geworden en gevallen en ik kwam weer bij in de ambulance" Met dat verhaal. Nu gaat die emotionele gehechtheid niet meedraaien met mij. Ik zeg goh "wat vervelend mam" "ja je zult wel denken.." en dan kreeg ik te horen wat ik er dan van zal denken, ik zeg "nou dat denk ik niet". "oh oh nou dan voel ik me alweer een heel stuk beter" ik zeg "nou fijn dat je je weer beter kunt voelen omdat ik bepaalde dingen niet denk" De gehechtheid probeert te vinden via manipulaties

en opmerkingen en gesprekken. Toen heb ik aan haar gevraagd van "goh heb je in de gaten dat er misschien een soort calibratie kan zijn van waar je grenzen nu liggen"? "oh verrek ja het is dus helemaal niet erg dat het gebeurd is" Ik zeg "dat weet ik niet, het kan een herschikking zijn" "nou ik wilde je even informeren lieverd dat ik dus gevallen ben, dat wou ik toch even tegen je zeggen" Ik zei "nou dank je wel" KLIK dan stopt het . Geen emotie, want wat voor emotie moet je daarbij hebben.

Ik geef mijzelf echt even als voorbeeld en ik durf dat ook gewoon zo te doen omdat ik weet in deze wereld dat je dan hard gevonden kan worden, maar ik weet hoe waanzinnig veel ik van deze vrouw hou. Maar het zijn jouw stappen en processen die jij doet en het zijn haar stappen en mijn stappen en processen en je moet kijken waar ligt die emotionele gehechtheid en wat gaat het gesprek worden, waar word je in getrokken, waar ga je in mee, welk pingpongbal word je, moet je dingen pleasen, moet je dingen ergens van vinden, moet je andere mensen opkalefateren door gevoelens bij hen weg te halen of ze die juist te geven dat je het bijvoorbeeld stom vindt, het is stom van je. Maar iedereen is vrij! Net zo vrij als Stip die hier loopt, maar ik weet niet waar die is.

Dus wat is die emotionele gehechtheid en dat is denk ik heel erg belangrijk dat je goed kijkt in de wereld waarin je nu leeft, waar je aan gehecht bent. Ook wat is de insteek van zo 'n dag als vandaag. In die bijeenkomsten die ik in het begin met jullie heb beleefd, de niet-therapeutendagen, kwantum fysisch geleiderschap, daar heb ik vertelt hoe waardevol zo 'n dag weer opnieuw is als ik jullie/jou mag ontmoeten. Hoe bijzonder dat is. Dat is niet niks hè. Dat is kwaliteit op geestelijk en origineel niveau, dat gaat voorbij alles wat er ook nog gedacht is over elkaar, naar elkaar, in de wereld gedacht wordt.

Ik werd vannochtend vroeg wakker, het werd niet echt donker want de maan was er ook en ik kijk zo uit het raam en ik zag alles in de mist. De tuin was helemaal open, maar eromheen was alles mistig, ooh wat een fantastisch mooi uitzicht, wat heerlijk. Ik naar buiten toe, het land in. Wat ontzettend mooi. En dan voel ik mij, hier op de aarde noem je dat dan, dan voel je je een kind, maar ik kan beter zeggen ik voel me dan zo, zoals ik me eigenlijk altijd voel, zo blij en, ik weet niet wat de dag gaat brengen, ja jullie komen, maar ik weet wel waarover we het gaan hebben maar niet hoe de dag gaat lopen. Dat is gewoon één groot avontuur. En dat stuk, dat vertel ik, zo ben ik altijd met mensen bezig, zo ben ik met jou bezig, met je aanwezigheid hier nu. Want er is iets aan de hand bij jou en dat is al heel lang aan de hand, dat is al heel lang gaande. En hoe je de brand ook hebt willen blussen of iemand anders heeft het voor je geprobeerd te blussen, maar het gaat niet uit. Er is iets. En het steekt steeds weer de kop op. En af en toe voel je het heel sterk en een ander moment is het even wat meer op de achtergrond en dan gaat de 3e dimensie er even lekker mee aan de gang. En die blijdschap die er is om elkaar te ontmoeten en de blijdschap hoe ik altijd één op één met mensen heb gewerkt en samen ben geweest, ook met een groep zoals nu, dat is er één van dienstbaarheid. Want hier gaat het erom dat jij ertoe doet. En dat kan ik voelen omdat ik voel dat ik er ook toe doe. Ik voel dat mijn dag is gestart met levensbetekenis! Dat is een kosmische opdracht die in ons ligt. En hoe haal je dat naar voren in een wereld waarin zoveel betekenisloze dingen plaatsvinden. Dat is een conradictie van de hoogste plank. Zoveel betekenis die er in jezelf ligt en

dan loop je in een wereld rond die heel mooi is maar waar zo ontzettend veel dingen gebeuren die totaal niets te maken hebben met het echte avontuur, leven, vrijheid, delen, plezier maken, intens het leven ervaren, ook verandering in deze werkelijkheid komen brengen wat je van binnen voelt uitwerken naar buiten. En zo start mijn dag en zo sluit ik mijn dag ook af.

En zo zijn we hier bij elkaar om te praten over dat stuk informatie wat in jou ligt, maar dat kan alleen ontrold worden als je bewust van bent hoe bijzonder het is dat je hier in dit moment, niet bij mij, maar van je eigen bestaan bent, hier nu, op dit moment, Boem, als een schokgolf open, dat er alleen dit moment is, dit moment, hier, in jouw bestaan, waarin je waarneemt. Hier sta je aan, dit moment. Al het andere is fictie! En dat heb ik al heel vaak verteld en dat is soms ook stevig voor de meeste mensen, niet jullie maar andere mensen, dat al die andere dingen, die ficties zijn, hele grote goochelpartijen zijn die over de mens worden uitgerold, maar dat wij het als zodanig als geheugen en ervaringen, een bepaalde waarde kunnen toekennen waardoor iets positief is en iets negatief. Maar in de wereld waar we vandaan komen kennen we geen geheugen zoals we dat hier op aarde ervaren. Dus alles is fris, zo, hop, volledig. Iets wat er is geweest, wat je weet, gaat op het moment dat je met je aandacht erin bent, gaat het volledig aan in het nu! En hier moet je echt takelen hè, naar een herinnering toe.

Dus dit moment waarin we nu zitten dat is het grote moment. En vanuit dat moment, vanuit dit moment van nu ga je aan het werk. En als ik niet mijn dag kan ervaren op een manier zoals ik mijzelf voel dan ik beter in bed blijven liggen of onder een boom gaan zitten en dan gewoon niks doen. Dus ik maak altijd contact met mijzelf.

I: Kort samengevat. Over energielek. Contact met burenen wat al lang speelt en wat zij wisselend ervaart. Besef er niet in mee te gaan, het wordt voor je beeld gezet. Oefeningen gedaan vanuit verschillende invalshoeken. Gevoel overgenomen te worden.

M: die situatie waar je naar verwijst die we allemaal wel kennen in ons leven, een situatie die heel stevig is, het kan zijn dat die situatie zo stevig is dat je hem in die situatie niet kunt aanvliegen. Hé dat maakt het ineens weer anders, dan kun je daar bij weg. Want in het kwantumveld is het niet alleen die situatie. Wat ik net zei, een half uurtje geleden, twee verschillende lagen, we leven in een frequentiewereld, alles is frequentie en bewustzijn, programma's of geen programma's, hoe je het ook wilt noemen. Alles is energie! En dat zijn scripten, mogelijkheden. Scenario's, vrijheden die kunnen ontstaan, maar ook scripten die er al zijn die aan kunnen springen. Een situatie waar je het moeilijk mee hebt, die zul je in je hele leven steeds op allerlei andere verschillende manieren terug tegenkomen. m.a.w. die situatie met je burenen die zou je kunnen aan willen pakken in die situatie met je burenen, maar als die situatie te krachtig is omdat je mind daarin resoneert en je daardoor juist meebeweegt in die situatie, dna moet je hem juist loslaten en op zoek gaan, zonder dat je dus echt gaat zoeken hè. Met je bewustzijn van "oké ik stel me open voor dezelfde frequentie in een ander scenario in mijn leven". Want hier lukt het me kennelijk niet op dit moment. Dus dan wordt dat frequentie/trillingsveld wat in de 3e dimensie zich presenteert als je familie, wordt door jou als het ware bevrijdt, van oké, ik hoef niet bezig per se met die situatie, maar ik kan het ook op een andere manier doen. Dus laat maar komen op

een andere manier. En dan kan het dus zijn dat die plaatsvindt op dezelfde manier in het verkeer. Voorbeeld. Er kan in het verkeer iets gebeuren wat dezelfde frequentie is en daar pak je hem aan en het burenp probleem is opgelost. Maar als jij gehechtheid hebt, emotioneel, aan die situatie met je bureau, dan is het afgelopen. Dan krijg je het niet voor elkaar. Daarom vroeg ik ook naar die emotionele gehechtheid, want die is niet alleen een emotionele gehechtheid van dat je emotioneel gehecht bent. Ik ben bijvoorbeeld aan mijn ouders, waar ik heel erg veel van ze hou, maar niet gehecht ben. Maar het kan ook zijn dat je een emotionele negatieve gehechtheid hebt omdat je dingen wilt opgelost krijgen, omdat je mind die situatie heeft geclassificeerd als "dat moet opgelost worden!" Maar dan zit je aan de voorkant van het verhaal, dus de 3^e dimensie, de situatie die zich vertaalt als dát. En dan ben je, doordat je dat vele jaren hebt meegemaakt, je zegt het verhuist steeds met me mee, ben je als het ware bijna gehecht aan dat het gevoel wat het oplevert, want het gaat om het effect wat het heeft op jou als wezen, hier als mensen, dat dat opgelost moet worden via dat spoor, maar dat is niet zo.

Dus als we het hebben over geestelijke gesteldheid en emotionele gesteldheid, fysieke gesteldheid, alles wat te maken heeft met onszelf, maar ook met elkaar, hoe we de wereld in kijken dan moeten we dus niet gehecht zijn. En dat is ook wat ik meegaf in die andere dagen dat ik zei "Ik weet nooit wat een oplossing is" Ik weet het niet. Als ik samen met mensen hier in deze ruimte of elders was, het enige wat ik kon doen was zoals ik het land bewonder in de mist, de bewondering ervaren van de ontmoeting met de mens, in het nu. En de bewondering en ook de verwondering van de uniekheid van de ander. Dat is niet zomaar iets automatisch dat je elkaar ziet, er zit iets achter, iets heel groots in frequentie. Als je daar in processen van dat je zelf dingen hebt op te ruimen voor jezelf of dat je iets in de wereld komt neerzetten hè want daar gaat het uiteindelijk om, we moeten niet blijven hangen alleen bij onszelf.

We moeten die grote stap, hè, die brug naar die grote werkelijkheid zetten. Als je daarmee aan de gang wilt gaan moet je ook beseffen van goh wat is zo'n moment toch uniek. En de uniekheid van een moment, het besef daarvan, zet je bewustzijn open. Dat is de bloem, die gaat open. Bububu.

Niemand heeft het vermogen om een ander te genezen

Ik spreek het hieruit. "Ik kan mensen niet genezen" Jij ook niet. Maar ik haal die laatste opmerking terug want ik ga niet over jou. Ik kan het alleen maar over mijzelf.

"ik kan mensen niet genezen" omdat ik ook niet kan zien dat mensen ziek zijn!

Ik kan alleen het moment ervaren wat zich aandient. En dat meldt zich op mijn beelscherm en meldt zich in mijn hart en in mijn bewustzijn. En de koestering die ik heb en de aandacht die ik heb voor jou en voor de wereld, dat is het moment waarop ik kijk. En dat is het enige wat ik kan doen en als daarin vanuit de andere kant, dus in dit geval de persoon waar ik mee samen ben, open bewustzijn in meebeweegt van zichzelf, dan ga je in frequentie bouwen. En dan ga je niet meer voldoen tussen aanhalingstekens, (voldoen) aan de materie wetgeving, je gaat niet meer werken in de materie van waar het probleem zit, dus iemand is niet ziek,

maar je gaat functioneren in de frequentie van het bewustzijn van het Zijn. En dat begint bij ontspanning en wat is het dan een fijne ontmoeting zonder dat er een betekenis aan vast zit. En dan gebeurt het, dan gaat het kwantum fysisch geleiderschap open en op dat moment komt het licht van het echte bewustzijn van jezelf in het nu, komt in het veld binnen en dan gaat 'ie stromen. En daarom kan ik niemand genezen. Niemand heeft de vermogens om een ander te genezen, want dat zou betekenen dat een ander de vermogens heeft om te beslissen wat de situatie van de ander gaat worden. En dat overschrijft elke wetgeving van vrij bewustzijn van de ander. Wij zijn openers. Wij openen het veld. We brengen het veld naar een bepaalde frequentie toe van jezelf en daar vindt een menselijk gesprek plaats! En dat gesprek hoort op deze hele planeet plaats te vinden dat wezens, mensen over de hele aarde met elkaar in gesprek zijn, omdat het frequentieveld open is. En als je dat nou weet, dat je niemand kunt genezen, dat is dat hele programma wat daarachter zit, dat je een genezer bent of wat dan ook, al die dingen daarachter die kunnen ook gelijk weg, die zijn ongeldig! Die vallen gelijk uit.

Dus ik ben iemand die heel erg gebrand is, vanuit mijn gevoelskracht, op het uitvallen van allerlei programma's die totaal niet, is totaal niet belangrijk.

I: "dus iemand is ook niet ziek"

M: Het doet er niet toe. Vanuit de kant van jou, hoe jij naar een ander luistert, is dat niet relevant. Want het zijn stationaire programma's die worden ingeladen via de ander. Maar toch is het wel zo dat je die ander ontmoet via dat programma. Of beter gezegd, woord "programma"weg, de situatie die de ander ervaart. Dus dat is heel belangrijk. Dan ga je werken in die twee verschillende velden. En dat is wat wij van oorsprong zijn. We luisteren naar verschillende situaties, maar we raken niet verstrikt in die situaties. We houden de leiding in onszelf, niet over de ander. En op dat moment komen er hele mooie bewegingen tevoorschijn wat ik bewustzijnsaandachtsvelden noem. En dan kun je heel gericht vanuit jezelf kun je daarmee bezig gaan waardoor de hele brut van kluwen van informatie, losgaat. Los, los en je voelt steeds meer ruimte in het veld, steeds meer ruimte, ontspanning en op dat moment kunnen er andere dingen gebeuren. En die andere dingen die er gebeuren die zijn alleen toebehouden aan jou, niet aan anderen. Dus geen hypnotiseurs voor de show, mensen die gedeblokkeerd worden, dat soort dingen, dat niet. Allemaal zelf! Dat is de oorsprong.

En die weg daarnaartoe die zoeken we natuurlijk ook, hoewel we dat al weten want we voelen dat we het zijn. We voelen die enorme subtiliteit van warmte en aandacht, dat die gewoon in ons is. Maar in een wereld waarin we nu leven, waar het lichaam zo gecoördineerd is om te denken in de 3^e dimensie "oh ja wat erg, wat vervelend dat je in een ambulance ligt, goh wat naar, oh" maar die vragen die kwamen niet want ik luister alleen maar in aandacht naar wat ze vertelt. En ze zegt op een gegeven moment ook van "goh je vraagt ook niet veel schat" ik zeg "nee man, dat hoeft ook niet, je vertelt wat er aan de hand is, ik ben blij dat je het me vertelt" nou dat is 'm, dus aanvaard, aanvaard wat er komt, maar geef er geen tik op uit gehechtheid van "ik wil meer dingen horen" van "oh het is je eigen schuld, ik wil je even attenderen opdat je dit zelf hebt kunnen voorkomen" een vraag stellen van "wie heeft ervoor gezorgd dat jij daar tussen al die mensen bent gekomen mam" even horen. Dus dat is de bevrediging, de emotionele gehechtheid van

schuldetiketten. Want iets zou in mij kunnen gaan broeien van ja "wie heeft dit gedaan, wie heeft jou aangezet om daar heen te gaan", kan ik zelf ontspannen, ontladen, mijn eigen stuk nu op de ander zodat die daar...en daar gaat de frequentieoorlog beginnen.

En zo werkt dat. Dus we moeten heel secuur zijn in wie we nou eigenlijk van binnen zijn. En als we dus niets kunnen presteren dat is het beste wat ons kan overkomen. Het lukt mij niet, want er valt niks te lukken in de 3^e dimensie, want ik ben er al. En degene die met mij in aanraking komt, en ik spreek namens ons allemaal, namens jou, die zal weten wie je bent. En de krachten die daar tussendoor lopen die ervaren dat ook. Dat is de ontmanteling van de programma's.

En daarvoor moet je jezelf niet op het spoor zetten van ik moet snappen hoe dingen werken, ik moet oplossen bijvoorbeeld dat de burens stoppen, maar er zijn andere dingen in mijn leven die ik doorgaans de hele dag ervaar, die ik steeds ervaar. En gisteren bij het tankstation, ik kom binnen, die mevrouw die bij het tankstation werkt die heeft haar kopje koffie, ze drukt op dat dingetje toen ik binnenkwam. Ik zeg "oh wat heerlijk, ha, koffie" en zij pakt hem zo en ze loopt door en ik vond het fantastisch want ik was helemaal niet van plan om een kop koffie van haar te krijgen en ze loopt door en zegt ze "oh neem jij deze" ik zeg "nee die wil ik helemaal niet, neem hem maar lekker zelf" jullie hebben hele lekkere koffie hier hè" "ja, ja nou er was hier gisteren een man en die zei van die vond dat niet" ik zeg "oh ja misschien komt er morgen wel weer iemand die het niet lekker vindt, maar ik zeg nu dat ik het heel lekker vind" Dat is wat er steeds gebeurt, mensen proberen je steeds te ontvoeren uit systemen.

Opmerking: Ook uit het NU he`.

Constant een gevecht, maar in je hoofd ook, alles gaat constant over andere momenten, en wat een drukte. Herken je het? Dat kan je gewoon uitzetten. Je moet het je wel bewust zijn. En daarom is het horen en het met elkaar over hebben is een heel belangrijk onderwerp, omdat je dat in zo'n wereld als hier gewoon wel nodig hebt, hoewel het niet echt nodig is.

I: ik merk ook dan, alles zijn momenten en op het moment dat je meer in het moment aanwezig bent ontstaat er ook meer ruimte om iets te laten ontstaan wat gaat ontstaan zonder dat ik het wil. Anders wordt het allemaal zo volgepropt, dat is wat ik wel ervaar. Het woord ruimte is voor mij zo ongelooflijk belangrijk. Ruimte, open.

M: die situaties die ons bezighouden zijn een soort van hersenkneders. Die kneden je hersens helemaal. Dat je helemaal opgetild wordt om over dingen na te denken. Probeer maar eens goed bij jezelf te annaliseren hoe vaak je aan dingen denkt die er niet toe doen.

Nou dat is onthutsend.

Elke situatie bestaat uit miljarden mogelijkheden

Dus ik ga s' morgens hiernaartoe en dan zit hier nog niemand en dan voel ik mijn blijdschap dat ik leef, dat ik besta in deze wereld en ja dan komt dat moment in mijn voorbeeld tussen mijzelf en iemand anders dat ik luister naar wat de ander vertelt en daar gaat hier over. En je mag jezelf daarvoor in de plaats zetten, maar ik noem het voorbeeld bewust op dit moment even met iemand anders. Ik weet ik kan niets veranderen aan een situatie. Maar ik weet wel dat elke situatie bestaat uit

miljarden mogelijkheden. Dit moet ik weten.

Dus als iemand vertelt waar hij of zij last van heeft dan neem ik dat heel serieus. Ook als ik zelf ergens last van heb, dan neem ik dat heel serieus. Maar de gehechtheid die de ander heeft aan zijn, haar programma, dat wordt niet mijn gehechtheid. En op het moment dat ik geleerd of gediplomeerd medium ben of magnetiseur, of Reiki master dan hecht ik mij wel aan de klacht, omdat de klacht in de mind al eerder is gezien en daar zijn methoden en methodieken om het op te lossen. Dus ik moet zorgen dat ik helemaal geen etiketten in mijzelf meer heb. Dus ik luister naar die persoon haar klacht, haar ervaring en ik weet dat ik er niks aan kan doen, maar ik weet wel dat er heel veel andere scenario's liggen.

En ik weet ook dat het niet aan mij is om andere scenario's te openen, maar ik weet wel dat als ik er ben en er een frequentie ontstaat in het moment van nu, dat dat een heilzaam moment is in de zin van dat de reactie uit het kwantumveld dat het dichtst in de buurt komt van de frequentie wat ten diepste in de ander aanwezig is en in mij, dat die naar de voorgrond gehaald wordt.

En zo werden de bibliotheken, die passen bij de mens van deze aarde, ingeladen. Dus dat is een heel essentieel stuk. Dus ik luister en ik heb ook emotie vanuit wie ik ben en altijd voel ik emotie. Ik moet niet huilen maar ik voel emotie, emotie is betrokkenheid. Ik voel hoe het is voor de ander. Ik ben de ander. Dat is het. En op moment dat dat plaatsvindt is dat wat de ander voelt en de ander weet, wie de ander is in dat moment, is het instructieveld om tevoorschijn te komen wat moet aansluiten bij die persoon. En dat kun je zien als een reactiekracht die voortkomt uit bewustzijn van die persoon. Het enige wat ik dan heb gedaan en dat is heel veel, dat doe je samen, wat jij doet is heel veel, is het klimaat wat er is ontstaan, de gehechtheid van de klacht, op losse schroeven zetten, het is gehoord, het is geroken, de zorgen zijn geuit, het wordt serieus genomen, want dat is de 3^e dimensie die nu speelt dus die kunnen we niet onder het vloerkleed schuiven, want dat is echt wat er is, helemaal gehoord. Je vertelt dat je heel ernstig ziek bent, is helemaal gehoord en zo schuift het rustig naar de aarde toe, noem ik het zomaar even, en ontstaat ruimte. Want we weten allemaal dat er zo ontzettend veel andere scenario's zijn en het bewustzijn moet zich losmaken van dat ene krachtige, dominante, emotioneel gehechte programma.

Afscheid nemen van primaire gedachtevelden

En zo nemen we afscheid van primaire gedachtevelden. En dat is het geleiderschap. Dat is de beweging die je in de oude boeken ook ziet en waar mensen het over hebben, de beweging dat je uit het niets iets laat ontstaan. Maar je laat het niet per se ontstaan, maar in deze wereld laat je veel mogelijkheden die er al zijn laat je naar de voorgrond komen. Dus het deprogrammeren, de macht eraf.

Opmerking: wat mij helpt is het besef van ik weet het niet. Want als ik het denk te weten dan vul ik het al in en zet ik het vast en dan komen er etiketten en alle andere gevolgen.

Martijn: en op zich is ook, maar dat valt of staat met je eigen bewustzijnsstaat van hoe je jezelf voelt, het is ook helemaal oké om mee te denken met iemand anders die in die situatie zit, maar laat het gewoon het spoor zijn van alleen dat. Dat is al heel veel. En dat je eigen bewustzijn in hoe je navigeert zelf niet aansluit op die situatie van de ander. Dus daar laat je hem los.

Heel essentieel voor deze dag is dat wij beseffen dat als wij leven, in deze wereld

hier ook, dat wij energie creëren. Daar moeten we eventjes goed naar toe. Dus sommige mensen noemen dat aura's, sommige mensen noemen dat lichtvelden, weer andere mensen noemen het morfogenetische velden, frequenties. Zolang je in deze dimensie hier bent, is het precies hetzelfde als in de wereld waar je vandaan komt, dat is energie genereren. Je genereert energie, punt! Dat is enorm. Een zelf genererend energieveld, als je luistert naar wat je emoties je vertellen. Als je niet meer voelt en je emoties zakken weg en je denkt dan genereer je een denkveld. Is ook energie, is een andere taal.

Wat heel belangrijk is is dat je gedurende het leven hier op aarde energie genereert en dat die energie genereert bij jezelf opgeteld een steeds sterker veld worden. Goh je ziet mij nu, mijn 3 d beeld wordt waargenomen maar mijn energieveld neem je waar. Dat komt in jezelf terecht omdat je het zelf waarneemt, dus jij bouwt mij als het ware na via je observatie, dat veld wordt in jezelf opgebouwd en het volgende moment komt er achteraan, je kijkt naar de boom, je kijkt naar de tuin, je kijkt naar je spiegelbeeld, je luistert naar je eigen gevoelens en gedachten, dat frequentieveld wordt constant opgebouwd. En de wetgeving is dat energie nooit verloren gaat. Er wordt alleen steeds weer iets nieuws ingezet. Dus het is een constante ademing van energie. Dat is eigenlijk wat onze mandala, emotiekracht is. Dus je bouwt energie op. Er is een bepaald niveau in trilling, dus dat zijn harmonische trillingen, er is een bepaald niveau bij de mens dat ze een bepaald niveau van hoeveelheid trilling, dat is een toonhoogte, dat zodra dat bereikt wordt voor jezelf, dat er dan een ander intelligentieveld van het lichaam aanspringt. Er is dus iets aan de hand, nu op dit moment waardoor de lichamen sterfelijk zijn. Er is iets aan de hand waardoor wij in een bepaalde bandbreedte als mens en mensheid functioneren. En dat heeft te maken met het feit dat zodra die informatietrilling die jijzelf genereert naar een bepaald niveau toegaat, een optelsom van al die frequenties, dat is dus een holograminformatieveld. Zodra het ergens naar toe reist, naar een bepaalde waarde toe, dat er dan iets in jouw leven gebeurt waardoor je weer leegloopt of op een bepaalde manier wordt gereset.

Wat zou er gebeuren als je traumaloos leeft?

Wat zou er gebeuren als je traumaloos leeft? Wat zou er gebeuren als je onbeperkt kunt doen wat je voelt dat je zou moeten doen? Ook in de materie. Wat zou er gebeuren als je je nergens meer aan stoort, als er geen belemmeringen meer zijn. En wat zou er gebeuren als alle dreigingen in je bestaan en in de wereld als sneeuw voor de zon zouden verdwijnen?

Wat zou er dan gebeuren? Hoe zou je dan functioneren? Geen remmingen, geen zorgen. Wat zou er dan met je frequentieveld gebeuren?

Het zou ogenblikkelijk door een barrière heen gaan die er nu is door dreiging en zorg, naar een ander niveau getild worden. En de mensheid zal een volledige verdieping extra in zichzelf ervaren wie ze werkelijk is. Hele volwassen wezens met een enorme levenskracht en een harmonie en inzet in ons springt aan. We zouden ogenblikkelijk onze zorg voor de planeet finaal als mensheid compleet samen oppakken. We zouden bouwen aan deze wereld om te zorgen dat deze wereld weer terugkeert in hoe het hoort te zijn. Alle milieuvervuilingen zouden we eruit halen. Hier laat ik het dan maar even bij. Er zijn heel veel voorbeelden wat we eruit zouden kunnen halen.

Dit voorstellingsvermogen is heel belangrijk. Hoe zou jij functioneren en wat zou dat

betekenen? En zo kijken we dus naar deze wereld en zien we dat deze wereld een wereld is waarin er allemaal systemen zijn en voor al die systemen zijn allemaal gebaseerd op dat je je geleiderschap niet inzet. Op het moment dat je je ontspannen voelt (klapt) hop, dit gebeurt. Of ik hou me 3 weken ontspannen en dan moet ik dit of dat weer doen, of ik moet naar het werk wat ik eigenlijk niet wil, of ik wil het wel maar als ik het vergelijk met wat ik echt van binnen voel wil ik eigenlijk ook dat werk niet, maar ik vind het toch wel leuk, dus ik vind het dan toch eigenlijk ook weer niet leuk. Hè, dus dat hele systeem waarin we zitten, daarom gebruik ik het woord verantwoording en draagkracht, echt dragerschap voor jezelf hebben, van wat je nu werkelijk van binnen bent of wil doen.

Wat gebeurt er op het moment dat er een programma gaat draaien en dat is dus dat lijntje wat ik zo ga neerzetten, als er een verstoring is, een beperking is die helemaal niets te maken heeft met wie je echt bent. Wat gebeurt er eigenlijk met jou? Je doet dit, je zet uit, je bouwt, je genereert frequentie, energie. Dat is je bestaan, je hoeft niet met spiritualiteit bezig te zijn, je bent gewoon als mens aanwezig, je genereert energie en dan komt er iets aan wat dat vrije moment belemmert. Wat doet dat moment?

Eventjes iemand die iets herkent?

I: veroorzaakt een trauma.

M: maar wat doet dat?

I: je krimpt in, helemaal.

M: ja, dus je raakt eigenlijk getrouwd met dat moment. Je bewustzijn raakt getrouwd met dat moment van trauma waardoor je in elkaar...in feite ontstaat er iets in je wat niets met jou te maken heeft.

Ik heb eens een keer met Pleiarische mensen, ik heb het zelf niet gezien maar ik heb het gehoord van die mensen, dat er teamleden waren die, ik was toen een jaar of 17, dat er mensen waren die door trauma geraakt waren, uit de Pleiarische constellatie, die waren hier op de aarde, die waren getraumatiseerd door, ik geloof dat ze fysiek iets waren gevallen of er was iets gebeurd hier op de aarde. En doordat ze gevallen waren was het effect van de val van het programma van de aarde was in hun gekomen. Dus het trauma. Zij hadden een traumatische ervaring door de val die ze maakten met hun lichaam hier op de aarde. Eén persoon was met het hoofd op de grond terecht gekomen, Die mensen werden dus opgehaald door een object naar een andere dimensie, weer teruggebracht en die werden daar verpleegd. Verpleegd in de zin van in een mooie, een soort hersteloord. Maar die mensen die moesten helemaal loskomen van het huwelijk tussen dat moment wat het aardse reactietrauma is, want dat is het veld waarin je dan bent hier, want dat zet in, en wat het voor hen zelf was. Daar hebben ze 3 weken de tijd voor moeten nemen om dat uit hun bewustzijn te krijgen, dat aardse systeem wat als een taaltrilling is, dat is een kunstmatig frequentieveld wat in hen zat wat hen belette om zichzelf goed te voelen. Zij hebben het niet gezien als "ik moet mijzelf genezen" maar zij moesten dat huwelijk opzeggen met dat moment wat in hen sprong. En toen ze dat eruit haalden, toen dat weg was, toen waren ze ook weer heel. Toen trokken hun plekken op hun benen, knieën en bovenbenen en op het voorhoofd en achterhoofd, trok weg. Dus het heeft niet 3 weken geduurd om te genezen te zijn, maar zij hadden 3 weken de tijd nodig om dat huwelijk met dat traumaveld wat planetair hier is. Als je kind valt als ouder ren je er gelijk heen trek je het overeind

“oohh oohhh kom maar hier lieve schat, kom maar hier....” dus dat is het programma, maar dat is niet nodig. Als dat programma er niet in springt, dat is bij hen er dus uit gehaald door henzelf in een verpleging, daar bedoel ik mee dat ze heel goed verzorgd worden in een hele liefdevolle omgeving, toen ze het eruit haalde zag je de plekken in een paar seconden tijd wegtrekken. Dus in een paar seconden tijd een been wat gebroken is, heel, in een paar seconden tijd. Maar het duurde wel 3 weken om het huwelijk van de gedachten van het programma wat in hun was gesprongen om dat eruit te halen.

I: zou je het kunnen zien vanuit die wereld van frequenties die daaronder de theater van de 3d is, zou je kunnen zeggen dat als een soort van traumatischevoorkomt dat het een verstoring is in de oorspronkelijke frequenties.

M: er wordt een deuk gebracht, er wordt een stuk code toegevoegd via, in dit geval via het veld hier en dat kan in de frequentie terecht komen van hen en dat moet je er weer uithalen. Als die taal eruit is, en dat is de taal van iets anders dan, als die er uit valt dan is het ook opgelost. Dan is het weg, dan gaat dat, of het dan oorspronkelijk is, voor hen is dat dan oorspronkelijk, maar hier als we naar onszelf kijken is dat ook oorspronkelijk maar we moeten ook even naar de ...als wij hier op aarde zijn hebben we mogelijkheden om op twee verschillende manieren op de aarde aanwezig te zijn. Dus het oorspronkelijke experiment wat schoon is en je hebt ook nog het oorspronkelijke bewustzijn daarachter. Maar dat klopt wat je zegt.

I: dus als je bijvoorbeeld in het traumamoment bewust van jezelf bent, dus je bent je bewust dat je op twee vlakken tegelijkertijd bent dan verminder je zowiezo al een soort van, tenminste de kans is dat je vermindert je verstoring, alleen als het iets is uit het verleden waar je dus niet van bewust bent dan zit het nog constant als verstorende rimpeling.

M: ja dat klopt. En bij het opzoeken of het ervaren van verstoringen of systemen, daar gaan we zo na de pauze mee bezig dan pakken we even die lijn erbij en dan gaan we naar onszelf kijken. We nemen gelijk een groter stuk in de wereld mee. Je moet het ook zonder enige vorm van gehechtheid, geen angst, overal moet je het kunnen toepassen. Sterker nog, daar waar je wordt belemmerd, of waar geprobeerd wordt om je bang te maken, of waar de omgeving op gaat reageren dáár moet je juist in opereren, om die code eruit te halen, je moet op de plek daar zijn waar de vrees het grootst is met het diepste vertrouwen om erin te gaan!

I: maar wel die (stuatie met) burens vervangen

M: Precies.

I: dus dat niet per se zo aan te pakken

M: exact. Ja. En zo werkt dat. En toen ik die paar weken verschrikkelijke pijnen heb gehad, nou dat was echt pfoeh, veel jaren geleden dat ik zo ontzettend veel pijn heb gehad, dat was echt niet best. Op een gegeven moment zei de arts van “nou we moeten maar eventjes morgen naar het ziekenhuis en even kijken of we een scan kunnen maken” Nou ik denk het is goed, want ik wist voor mijzelf wat er aan de hand is, omdat ik gewoon anders denk, ik kan niet het verhaal volgen van de ander. Dat gaat gewoon niet bij mij. Ik probeer het weleens om te kijken of het lang lukt maar het lukt mij niet. Dat is soms ook heel vervelend hier op de aarde (lacht) dat je niet in het stuk kunt zitten waar een ander daar ook met je wil communiceren. Maar goed dus ik naar huis. Ik kom thuis, de dokter belt, hij zegt “je kunt gelijk doorrijden” “zo” “ja ik heb het even met een neuroloog over, die wil gelijk wel even scans van je maken, want het is toch wel heel zorgwekkend wat je

allemaal voelt en zo" "nou oke" Er kunnen dus weer programma's ingeladen worden van "oh hé nou het is goed mis, nou als zij het zeggen dan...." Ik ben flierefluitend erheen gegaan met zware hoofdpijn en lichaampijn, ongelofelijk. Ik zeg tegen Raymond wil jij me brengen. Hij heeft mij erheen gebracht.

Ik naar spoedeisende hulp en hop daar namen ze mij gelijk op. En binnen no time lag ik gelijk, ik lag tussen de verkeersslachtoffers in, ik word op de afdeling gebracht en ik lig daar hop gelijk, konden ze weer die aderen niet vinden natuurlijk, aan het infuus. Dus ik grapte "doe dat infuus maar in mijn oren" Maar goed dus die scans zijn gemaakt maar ik ben niet gehecht aan die scans. Ik weet dat er dus frequenties bezig zijn en ik weet dat bij mij altijd dingen heel hard en snel gaan. Nou tijdens die scans, omdat ik er niet aan gehecht was, zijn al die pijnen weggegaan, waar ik al weken mee zat, ik kon helemaal niks, tijdens die scans.

I: maar heb je dat moment dan nodig en die samenwerking?

M: dit is het stuk. Waarom trekken dingen weg. Je moet, kijk ik ben niet bang voor die ziekenhuizen. En ik raad ook iedereen aan dat als er verstoringen zijn in het lichaam om alle paden in te gaan, maar wel gehechtloos! Want vanuit de Force, de kracht waarin we leven maakt het namelijk niks uit waar je, zoals die Pleiarische mensen, waar je het huwelijk opzegt, met een programma. Dat maakt niet uit. Je hoeft het huwelijk, de gehechtheid aan een ziekte of aan een beeld of een scenario, of iets wat er draait, dat hoeft je niet per se alleen bij een bioresonantie therapeut te doen. Dat kun je ook op de afdeling doen waar mensen overlijden. Je moet gewoon sterk in je schoenen staan van je hart.

Dus ik was daar en ik ben op de plek waar het zwaard van Damocles als het ware wordt getrokken, boven je hoofd hangt van "nou zal ik..." Ik zal helemaal niks. Niemand zal iets. Het enige wat er is is dat ik er ben. En precies op die plek, op die plekken waar de programma's het sterkste draaien, op die plekken kun je ook, hoeft niet per se op die plek, maar op die plek kun je het huwelijk opzeggen met dat traumaveld wat op dat moment speelt, wat je ervaart waar geen gedachte op zit! Want mensen om mij heen vroegen "vind je het niet spannend, ben je niet bang?" "Nee ik ben helemaal niet bang" "hoe kan het nou dat je niet bang bent?" Er gaat niets in mij aan van waarom zou ik nu bang moeten worden. Waarom zou jij bang moeten worden als je iets bij je borst hebt, er is iets aan de hand of je voelt ergens anders iets en je denkt van hé. Waarom zou je bang moeten worden? Omdat je gehechtheid hebt aan angst? Omdat angst het enige systeem is wat je brein kan bedenken omdat je niet het vertrouwen kunt hebben, kunt ervaren wat er is? Het zijn programma's. Je bent een pingpongbal. En daar moeten we dus ons leiderschap in nemen. Dus ik lag daar en die scans zijn gemaakt en nog eens scans, nooit meer last gehad.

I: dus jij lag daar en het enige wat je deed is je verbinden met jezelf, alleen maar en verder niks. Of is dat te kort.

M: Nee dat is het ook. Maar om de bewustzijnsbeweging van het scheppen, eigenlijk het herconfigureren van het moment, van al die scenario's, dat heeft hier op de aarde te maken met volgordes. Iets is onzeker, daarna wordt het spannend, dan wordt het heel spannend, megaspansend, nou dan moet er toch wel een grote ontknoping achter komen en die ontknoping die er komt nou dat kan eigenlijk alleen maar dát zijn. Nou dat gooi ik helemaal in de war. Dus daar ga ik mee aan de slag. Maar ik leg het zo na de pauze uit en dan gaan we ook met die stijgende

lijn kijken van wat die traumavelden nou eigenlijk precies doen. En dat je ook moet zorgen dat die frequenties, die er zijn, maar dat zijn allemaal trillingen, dat die bevrijd worden door jezelf. Dus je moet heel goed observeren wat er gebeurt. En niet overgeleverd worden aan een autoriteit. Dus witte doktersjassen en dat soort dingen in dit geval, geen enkel probleem.

De dreiging er af halen

I: het heeft dus ook te maken met geen weerstand te hebben tegen wat er aangeboden wordt, want het kan ten dienste komen te staan? Of zie je het anders? Je doet het natuurlijk vooral zelf maar er gebeurt ook iets in je omgeving. Omdat je vaak zegt je moet niet tegen technologie zijn en niet tegen dit. Het kan juist ook mogelijkheden bieden.

M: ja en dat kun je bedenken, maar wat ik net zei van goh wat zou jij zijn in frequentie hier als wezen als mens als er nu geen dreiging is? Dit is een wereld...ik ben hier vaker uit deze werkelijkheid weggegaan en het meest opvallende en ook zeer ontroerend emotioneel en bijna explosief kan ik het noemen, is als je uit deze wereld weggaat, of beter gezegd deze wereld die koppelt, die gaat los van jou, is dat je het wegvallen van dreigingen ervaart! Er komt dan bijna een soort van...het lijkt een soort verheffende bewustzijn van jezelf terug maar het is het niet. Het is juist een heel helder degelijk bewustzijn wat er komt. Een heel natuurlijk bewustzijn waar geen dreigingen zijn. En de wereld waarin je hier bent die zit vol met allemaal beperkingen, remmingen en ik noem dat dus bewust het woord dreiging. En wat ik doe is dat ik die dreiging signaleer van het programma. Dus ik signaleer mijzelf, ik signaleer de impact, de pogingen die de situatie op mij neemt, afvuurt, die kan ik zien en ik haal die dreiging eraf. Dat kan ieder mens, ieder mens kan dat! Je haalt de dreiging eraf door te zien wat die dreiging is en wat het met je doet. En dat is dus een externe autoriteit. Dus als een politieagent die jou aan de kant van de weg zet en je papieren vraagt en je een bekeuring geeft dat geeft een onderdanigheid wellicht meer of mindere mate, bij iedereen verschillend, aan een externe autoriteit. Maar een situatie zoals ik net schets is ook een externe autoriteit want je raakt daardoor onder curatele omdat die situatie jou gaat besturen. Die burens, die nemen de situatie over, dus je raakt eigenlijk onder curatele van die energie. Dus dat is een externe autoriteit. Die kun je eraf halen, die dreiging. Er is geen dreiging.

I: mijn grote angst is altijd, of altijd...is om helemaal door te draaien, knettergek te worden en dat zijn dan van die momenten dat ik denk "oh nu gaat het gebeuren" Laatst dacht ik "ja laat maar eens kijken wat er gebeurt..." er gebeurt helemaal niks.

M: ja dat is toch absurd hè. Het is een. Ja het woord is het ook weer niet helemaal. Maar ik gebruik het wel. Een dreiging is toch iets wat op je ligt als en vorm van, i.p.v. nou...hè. Je hoeft er niet eens een gedachte bij te hebben van wat kan mij gebeuren, die gedachte is er ook niet. De wereld waar wij vandaan komen is dreigingloos. Het is voor ons nu dat wij hier in deze wereld zijn. Ik zeg het maar zo. Het is maar goed dat we niet doorhebben hoe groot dat dreigingsveld is. Als we het zouden kunnen voelen, nu in tien seconden zouden kunnen voelen vanuit de andere kant van deze dimensie waar die dreigingen niet zijn en je zou kunnen voelen wat hier is dán zou je waarschijnlijk gek worden! Het is niet zo, want wij kunnen het handelen. Ons bewustzijn is kennelijk zo in

staat om binnen die dreiging alsnog ons overal in te kunnen laten komen waardoor we ons toch kunnen bewegen. Maar er is een grote beperking en dreiging en die moet er af! Die moet er af en daardoor stoppen dingen. Daardoor stopt alles! En daarom wordt de mensheid bedreigd. Constant, non-stop, elk moment. Constant! Constant liggen er dreigingen, je moet constant doen wat het systeem van je wil. Maar als er gedreigd wordt dan gebeurt er iets waardoor je wordt overgeleverd. En die dreiging die moet er af.

En dat is wat ik vertel als ik met mensen samen ben en nu zijn we hier met elkaar, maar ik heb mijn voorbeeld met één op één. Als ik denk dat ik een ander kan genezen dan ontstaat er een dreigende situatie dat ik een autoriteit word over de ander. En ik weet ten diepste wie ik ben, dat ik dat niet kan. Ik kan de ander niet genezen, ik kan de ander niet helpen, het enige wat ik kan is dreigingloos aanwezig zijn. En dan gaan we de uplift in frequentie maken.

I: is het nou een bewuste keuze dat je naar het ziekenhuis ging?

M: ja.

I: omdat net als met de burens, je kunt het ook anders, dat het dáár een soort tijdsmoment is om precies dat veld daar te masteren.

M: ja en ik heb ook momenten in mijn bestaan meegemaakt dat ik dat niet hoefde te doen, alles kon ombuigen, maar door de intensiteit van mijn eigen pijn en de communicatie vanuit mijn stuk wat ik vertelde dat mijn lichaam en ik praatte ook tegen die artsen over mijn lichaam. Dat vindt hij dan heel leuk, die man heeft overigens zelf een aantal keer darmkanker gehad, mijn huisarts, die ik nooit zie, die is door zulke processen heen gegaan dat die ook zegt van "ja er zijn ook een heleboel andere dingen aan de hand" dus ik heb ook een andere arts tegenover me als 5 jaar geleden. Maar nu heb ik het gedaan omdat ik toen sprak over mijn lichaam dat er ook een vervolg op is gekomen die steeds dieper den dieper werd ingezet. En dan blijft 'ie ook hangen in van dat er al afspraken worden gemaakt met artsen en dit en dat en dan kan ik voor mijzelf, en dat moet iedereen voor zichzelf invoelen hè. Ik kan voor mijzelf invoelen dat het proces dan zo diepgaand doorgaat als ik zeg van "nou ik hoef niet naar het ziekenhuis want het is goed" dat er dan op dat moment eigenlijk al..dat ik dan beter wel kan gaan om het helemaal op te ruimen. Ik rol het dan ook helemaal af. En dat heb ik ook gedaan.

I: echt het uitspitten van de dreiging

M: ja

I: en dat is, waar het ook is, bij ieder verschillend.

M: Ja klopt en het was ook leuk want ik lag dus, ik moest in een bed liggen ik zeg "nou ik kan wel lopen hoor" "ja u bent hier ook lopend gekomen ja nee ja maar ga toch maar in bed" Nou dan komt het infuus. "Waarom heb ik een infuus nodig?" "Nou ja voor het geval dat..." ik zeg "wat voor geval, als ik blijf dat ik bijna doodga dan kan je die alsnog in mijn arm steken" "oh oh nou u bent wel mondig zeg" "ja het is toch ook mijn arm" "ja dat is wel waar ja, wil je niet wat drinken?" "nee ik wil geen drinken, maar ik wil ook geen infuus" "ja maar we doen hem er toch in" "oké, nou goed als jij daar dan gelukkig van wordt dan doe je dat" Ik voelde gewoon die energie dáár op duwen. Dus dat ding erin. En vervolgens word ik met dat bed zo van de spoedeisende hulp af naar een andere afdeling, helemaal door dat ziekenhuis, links, rechts, dus ik zei tegen die jongedame die me overal heen bracht "het is best wel lekker sporten zo hè?" "Ja nou dat is wat om met een

ziekenhuisbed helemaal door het ziekenhuis te gaan” Ik werd ook weer helemaal naar beneden terug gebracht. En dat gevoel van in het bed liggen hè was zo fantastisch. Ik kon ze beiden voelen, want ik ging ook door een afdeling heen waar mensen die lagen daar heel erg ziek. Er was een man die was helemaal uitgemergeld, ik zwaaide zo naar die man, ik zie jou, broer, ik zie jou hier! Al die mensen, het is er zo’n grote verdieping deze wereld. Maar ik voelde me gewoon goed in het bed.

Dus je moet kijken van wat is dreigingsvrij aanwezig zijn. En dat is helemaal niet zo moeilijk hè. En als blijkt dat je dan doodgaat dan, ja dan blijkt dat je doodgaat.

I: voor mij is het verschil ben je de situatie of ben je in de situatie aanwezig.

M: Ja, maar dat weet je op het moment dat je echt eerlijk bent en niet dat je doet wat je wilt dat het wordt. Je moet vaststellen, dat zijn de feiten, je moet vaststellen feitelijk, eerlijk wat je voelt, wat ben ik op dit moment. En op het moment dat je het wel bent dan ben je daarin eerlijk en zeg je goh ik ben het, nu lukt het me dus niet, dus moet ik naar het volgende moment om het daar te doen of in dit moment, dat hangt ervan af hoe jij functioneert.

Na de pauze gaan we dat lijntje tekenen en dan gaan we eens kijken wat zo’n blokprogramma hoe zich dat laat zien maar ook hoe je dat kunt onderscheppen en dan zijn het maar woorden, maar het gaat erom wat er in jou gebeurt. Kijk we zitten hier allemaal vanuit ons eigen stuk, ik gebruik woorden maar we zien het toch allemaal weer net even iets anders, we ervaren het ook net even iets anders, dat moet ook en ik vat het alleen samen en jij gaat kijken tijdens de sessies of je dat opnieuw, niet doen zoals je het al deed, gewoon even doen zoals ik het vandaag meegeef, bewust, niet als autoriteit, maar voor jezelf om te kijken kan ik toch nog een andere richting in mijzelf vinden. Daar gaat het om om te kijken kun je een richting vinden met je bewustzijn waardoor je het leiderschap in jezelf terughaalt en met souplesse en aandacht dreigingen weg kunt halen, rust kunt creëren en jezelf in die situatie aanwezig te laten komen. En dat is ook nodig want dat vraagt de wereld ook.

Het is iets voor jezelf waar we het met elkaar over hebben, het is iets wat je samen met andere mensen kunt doen maar het is ook een wereldfunctie!

I: elk moment dat ik op mijn paard wil stappen breekt het zweet mij uit, want hij kan opzij stappen, hij kan schrikken, weet ik veel. Ik kan in een veld komen waar ik naar verlang, wat ik ken en al die dreigingen en ja...dus...en dat duurt 5/10 minuten en dan denk ik nou toch maar niet, ik kan het niet maken dat ik nu in deze toestand op jouw rug ga stappen en blablabla. En nu ga ik zonder dat allemaal eens bekijken of dat werkt en ik heb zomaar het gevoel dat ik hem zal verrassen en tegelijkertijd ook weer niet want hij weet het. Maar dat is echt ik ben. 100 keer op mijn eigen paard gestapt en dan in ene bham.

M: en zit daartussen iets, is er iets gebeurd?

I: iemand anders heeft mij verteld dat dit een heel gevaarlijk paard is en dat die al 5 eigenaren in het ziekenhuis heeft gekregen, waarvan één zwaar invalide en toen hij bij ons kwam voelde ik dat helemaal niet van hem. Ja jullie hebben van hem dingen gevraagd die hij niet wil en daar heeft hij op gereageerd en op jullie zijn. En hoe weet ik voor mijzelf zeker dat ik dat niet ben? Allemaal ingeladen.

M: ja ik wil er iets op zeggen nog. Dat is dus niet omdat jij dat zou denken, maar

dat is even gewoon voor ons allemaal. Waar we heel goed op moeten letten is dat als situaties wel zoals wat jij vertelt wat een grote zware situatie zou kunnen zijn, omdat het een verhaal is van wat er allemaal met andere mensen gebeurd is, we moeten goed bewustzijn dat we iets niet wegclassificeren als van 'nou ja het zal, het is niet waar, ik kan het gewoon even opnieuw beginnen', want dan ga je antwoord geven op de situatie die ingeladen is als een grote gevaarlijke situatie die je als het ware vanuit een gevoel gewoon kunt, ja kleiner maken dat je zegt van "nou het is niet waar, weg" Daar moeten we goed op letten want de gewichten van programma's, van situaties, die kunnen soms heel stevig in elkaar zitten, die vragen ook echt wel eenzelfde gewichtige tegenactie. Dus je moet ook echt aan het werk. Dus je moet je bewustzijn net zo daarin zetten als dat het gewicht van het programma is. En wat er wel gebeurd is dat mensen weleens makkelijk kunnen denken "ja het is maar een programma, ik zet het even weg en ik zet het opnieuw" en boem! Dan gaat het dus wel mis.

En dat zeg ik dus nu even expres omdat geleiderschap is ook een energie genereren, frequentieveld bouwen, dus hoe dreigende iets kan zijn, hoe bewuster dan moet worden ontmanteld. Logisch hè? Hoe groter een gebouw is, hoe groter ook een graafmachine moet zijn om het weg te halen. En in dit geval kan een situatie die dreigender is, vraagt ook om een intensere kracht van jouw bewustzijn. Dat is logisch, want het is op frequentie gebaseerd. En daar gaan we het dan zo over hebben. Want anders zou het kunnen zijn dat wij met een te gemakkelijke manier zeggen van "nou het is gewoon ongeldig" "het is ongeldig dus het is er niet" Maar dat komt uit een andere verdieping van "oh het is ongeldig" komt uit een andere verdieping als dat je kwantumfysisch informatie en bewustzijn genereert en dat heel bewust, die situatie waar het over gaat, die moet ook geraakt worden door jouw bewustzijn, waardoor het uit gaat. Dus er zit echt een terugkoppeling in. Dat is wat je in deze wereld veel ziet dat mensen wel weten wat er aan de hand is maar dat ze eigenlijk er niet echt iets vanuit zichzelf voor doen. Ze geven het gewoon een ander kleurtje, een etiketje van "het is niet waar" en dan denken de mensen dat dat het is. Maar de kwantumgeleiderschap, dus de schepperskrachten die in ons liggen, dat is wel een innerlijk bewustzijnstraject wat je neerzet en uitwerkt! En dan breng je hem naar die situatie toe, dat is wat je dan doet. Dat is wel waardevol hoor. Anders kunnen we zomaar in illusionaire situaties terechtkomen dat we iets gewoon een ander kleurtje geven en dan blijkt het ook nog te kloppen, dat is de matrix die zegt "oh nou hartstikke mooi" maar wat heb je nou feitelijk echt zelf gedaan! Dit is echt genereren, bewustzijn neerzetten en verbindingen maken en hopsa daar gaat 'ie!

Twee verschillende werelden

Wat voor ons noodzakelijk is, kort samengevat, is beseffen dat deze wereld een groot informatieveld is, een groot bewustzijn. En daar wordt in gesleuteld door allerlei verschillende aanwezigheden. Als we dat opsplitsen en dat doen we dan zuiver alleen over onze waarneming praten over fysieke wereld, materie wereld en een energiewereld.

Dus eigenlijk twee lijnen. We zitten veelal met ons bewustzijn geparkeerd in een fysieke wereld. We nemen waar fysiek en we besluiten op basis van die fysieke wereld te doen, wat we doen. Maar we kunnen ook onze ogen dicht doen en alles

wat tastbaar is loslaten en op wat we hier noemen intentiekracht gevoelsbewustzijn gaan waarnemen. We hebben twee verschillende werelden.

Het is heel waardevol te beseffen dat alles wat je waarneemt op welke manier dan ook, in de fysieke wereld, dat dat allemaal door je zelf energetisch, dus in trilling wordt gereproduceerd. Dus alles wat je waarneemt, dat is de grote kosmische sleutel, dat hier op de aarde in deze tijdspanne nog, ja weer opnieuw geopend moet worden, want in andere tijden was dat hier al een keer een aantal malen al actief. Is er eigenlijk alles wat je dus waarneemt dat dat een aanraken van de situatie is.

Dus als je iets ziet of dat je iets nou voelt met je handen of iets met intentie waar je de kracht voelt of iets met liefde voelt... of iets ruikt. Alles wat er wordt geregistreerd, alles wat er wordt waargenomen van binnenuit of van buiten uit, dat wordt aangeraakt en vervolgens door je eigen bewustzijn opnieuw opgebouwd.

Dus als er een boom staat of een struik die heerlijk ruikt dan ruik je die geuren maar die geuren komen niet in jou terecht. Die geuren die reiken eigenlijk tot aan het lichaam. En zodra het het lichaam aanraakt wordt het een signaal. En dat signaal omdat je geurreceptoren dat omzetten in een energie en dat heet hier dan neurologie. En het brein registreert dat frequentieveld als informatie. En in het brein is ook energie, in je hele lijf je lichaamsenergie, veld zit geur van die boom van die struik vertaald in frequentie in je lichaamsveld. Dus eigenlijk ben je een drager, dat is een Kosmische sleutel nogmaals, een drager van informatie van bewustzijn waarin je leeft. En wat je niet registreert wat je niet weet, daar kun je ook niks mee doen. Het is eigenlijk heel mooi, het is echt een sleutel.

Alle beschavingen die in eenheid zijn met de Kracht, leven vanuit eerbied openheid en leven vanuit zichzelf, die hebben zich heel bewust in contact gesteld met het veld waarin ze leven. Alles wat er dus binnenkomt hier in deze Aarde, is een reproductie van de buitenkant waarin we leven. Dus je gedijt in dit veld in deze werkelijkheid. Het is belangrijk en waardevol te beseffen dat als je iets ziet, dus de fysieke wereld, als je iets ziet, dan wordt dat beeld wat je ziet, zo noemen we dat hier 'iets zien', wordt door je eigen bewustzijn vanuit je eigen energie voorraad systeem wordt dat opnieuw opgebouwd. Want die kast die je ziet die wordt niet van de plek van de kast, naar jouw lichaam naar binnen toe getransporteerd dat die daar verdwijnt. Hier nu nog niet.

I: Is dat voor het eerst een neutrale reproductie?

M: Ja! Ja. Het is zo neutraal als dat je er zelf bewustzijn van bent. Je registreert iets buiten jezelf en toch weet jouw brein en zelfs als je ogen dicht doet zal je die kast zien omdat je bent geïnformeerd. Dus je bent aangeraakt door de omgeving in je eigen frequentieveld je eigen voorraadsysteem, heeft dat informatieveld beschikbaar gesteld informatie van buitenaf binnen te kunnen reproduceren. Nu blijkt het ook wel dat het een reproductie is want heel veel mensen nemen niet goed waar en blijken dus een ander beeld gereproduceerd te hebben uit zichzelf dan wat het echt is.

Je neemt niets van elkaar over

Dus het is heel belangrijk te beseffen dat wij in de fysieke wereld leven en dat deze fysieke wereld waarin we leven dat deze gereproduceerd wordt door je eigen

frequentie. Zo hoef jij nooit bang te zijn dat je die kast overneemt. Waar mensen wel bang voor zijn dat ze ziektes van elkaar overnemen. Of mensen pijn van elkaar overnemen. Je neemt namelijk niks van elkaar over. Dat is een onjuiste interpretatie. Je neemt niets van elkaar over je registreert alleen iets van een ander. Je absorbeert niet in je op maar je neemt het waar. Het wordt waargenomen en de focus de aandacht waarmee je iets waarneemt geeft meer ruimte om het beter te kunnen ervaren in het energiefrequentieveld waardoor het beter en krachtiger en helderder en misschien subtieler wordt opgebouwd.

Wat we via 3d waarnemen bevat heel vaak fouten

Alles wat we via 3^e dimensie waarnemen, dus het bovenbewustzijn, daar worden eigenlijk fouten in gemaakt. Alles wat in het onderbewustzijn gebeurt wordt feilloos waargenomen. Het onderbewustzijn is het Theta frequentieveld het aandachtsveld. Het boven bewustzijnsveld is het Beta frequentieveld wat vooral het denkveld van deze wereld is. Als je denkt dat je goed kunt waarnemen en je denkt dat je goed kunt kijken dan blijkt als je er heel eerlijk naar zou kijken en je zou de resultaten te zien krijgen, dan blijkt dat je er behoorlijk vaak ernaast zit.

Als je in een diepe meditatieve toestand zou komen, dat dus een echt theta bewustzijn bent dat je wakker bent, dan zul je zien dat je het heel exact kunt zien zoals het ook buiten je zelf is.

Bij waarneming bouw je voortdurend energie op

Dus we hebben een fysieke wereld die opgebouwd is uit een energiewereld maar die fysieke wereld die wordt waargenomen door jou, en die wordt opnieuw opgebouwd in de energie door jezelf. Als je in jouw hoofd kijkt dan zul je daar nooit die kast zien maar alleen die energievelden. En die energievelden dat is die kast. Het is wel belangrijk dat je beseft dat je bij waarneming voortdurend energie opbouwt.

Dat is de enorme grote belangrijke sleutel omdat we daar heel veel zo niet eigenlijk letterlijk alles, mee kunnen doen. Dus je bent in een wereld als hier aanwezig en non-stop ben je aan het waarnemen.

En nou is er een wereld ontworpen beter gezegd aangepast, dat is een heel mooi experiment deze wereld, aangepast, geïnfiltreerd, zodat de waarnemers van oorspronkelijk, als zij in die wereld komen, want dat is voorzien dat dat zou kunnen gaan gebeuren, als de waarnemende oorspronkelijke wezens van welke dimensie dan ook toegang zouden kunnen krijgen van een andere wereld tot deze werkelijkheid, dat ze dus in die andere werkelijkheid deze wereld gaan ervaren, want dat is wat er eigenlijk aan de hand is, we hebben de illusie dat we hier zijn, zo ervaren we het. Maar als het zou gebeuren dat vrije wezens hierbinnen zouden komen, dat die wezens niet dat vrije opbouwveld, het waarnemen, toenemen van kracht het genereren van energie, genererende energie, dat dat niet oneindig door zou gaan. Want als de waarnemende kracht steeds doorgaat en doorgaat wordt het energieveld groter, subtieler, rijker en kan het meer reageren op alle andere frequenties en verandert het de hele wereld. Dus wat ze hebben gedaan is een wereld gecreëerd eigenlijk gefabriceerd, en aangepast om te zorgen dat je in non-stop remmingen, beperkingen, blokkades, afleidingen, dempingen en dreigingen

terecht komt. Nou welkom in deze wereld. Dat is deze wereld.

Als jij, kom ik met het lijntje, vanaf vandaag dat is gewoon even een uitbeelding van deze dag... Je staat op, je wordt wakker, en je gaat leven. Je maakt koffie of thee of je gaat wandelen of je gaat naar je werk. Je energieveld gaat omhoog. En ik bedoel dus niet omhoog in trilling maar er komen steeds meer waarnemingen bij. Alles wat je waarneemt is energie wordt gelijk weer gereproduceerd. Boem. Wezens die niet aan de voorkant van de materie van deze matrix leven maar in de taal voordat het materie is, die zouden je zichtbaar kunnen maken dat je frequentieveld door de waarneming steeds rijker wordt. Komt steeds meer bij. Het is net als een boek. Er komt weer een pagina bij, weer een pagina bij, er komt steeds meer bij. Alles wordt waargenomen... alles wordt opgebouwd opgebouwd opgebouwd opgebouwd opgebouwd opgebouwd opgebouwd opgebouwd.

Steeds verder en verder. Wat er gebeurt is dat je in een dag als, gewoon een doorsnee dag, dat er ergens een bepaald moment is, waardoor je die energie in deze wereld kwijtraakt... dat het gestopt wordt. Het hoeft niet per se in een dag te zijn, maar het kunnen ook gebeurtenissen in je leven zijn die 1x in de week of 1x in de maand gebeurt. Het is frequentie, afhankelijk van waar je zit. Dus hoe bewuster jij gaat waarnemen, hoe groter de programma's lijken te zijn om je daarin af te leiden. Dat is ook de gekaderde bandbreedte van spiritualiteit. En daar moeten we dus doorheen. Die kaders moeten eraf.

Een Kruis door opbouwende energie. Trauma ingezet

Wat er dus gebeurt is dat er een trauma plaats vindt, dus iets wat afleidend is waardoor je niet meer zelf kunt waarnemen. Dit is ook het punt waarop jij als jij bijv een praktijk zou hebben waarin je samen met mensen werkt... ik dus; ik word s'morgens wakker en ik ga lekker aan de gang... Nou dit punt hier... (Tekent op bord) om tien uur komt iemand en die persoon gaat zijn verhaal doen. En dat verhaal wordt gedaan en mijn energieveld neemt toe doordat ik mij open stel. Ik ontvang wat die persoon allemaal vertelt. Het kan het trauma moment zijn dat ik met mijn hoofd daar iets van ga denken. Want dit is frequentie, frequentie en dat andere is het hoofd. Dat is een materie dus ik ga een oordeel vellen met mijn gedachten van wat het zou zijn waar iemand last van heeft. Wat ik niet weet. Dus daar zit in de praktijk als je met mensen samenwerkt zit 'ie daarin verborgen. Nu naar je zelf toe... Ineens gebeurt er iets waardoor je niet meer in je vrije gevoel zit waardoor je niet aan het leven bent maar waardoor je hele frequentieveld wat je hebt opgebouwd, samengetrokken wordt naar een moment van trauma. Dus ineens word je ziek, verstoring. Of je burenen, het verhaal begint weer te draaien. Of je komt klem te zitten omdat je niet meer met je familie contact kunt krijgen. Of je kunt niet zoals je altijd hebt gedaan op je paardspringen omdat er een programma is.

Dus kijk maar naar jezelf wat er allemaal voorbijloopt. Het zijn de opbouw, de frequentieopbouw door waarnemen, wij zijn observers, wij observeren, aanwezig zijn gewoon puur bewust zijn, wij observeren en vervolgens gebeurt er iets in je fysieke materiewereld, Boem, dat is de T van trauma, trauma is gewoon afremmend. Waardoor ons hele gevoelsveld om waar te kunnen nemen ineens een soort stopzet op het verder uitbreiden van het veld. Eigenlijk wil dit veld, wil dit doen. Zodat ik weer eerst leegloop en dan daarheen en dan komt er weer een. En dan hop. En dan komt er weer een, hop. Dat is het proces wat je hier op de aarde

meemaakt. Dat willen we vaak helemaal niet horen als mensen, wij zijn positief, wij gaan voor de positiviteit. Maar als je kijkt naar de frequentie waarin we zitten en dat geldt dus voor alle mensen op deze aarde verrek ja het is wel zo deze hele wereld is wel zo. Dus wat is die T? Wat gebeurt er bij die T?

Trauma! Maar waar vindt die trauma plaats? In je, zeg maar wat wij hier dus als hoofd zien. Dit stuk is even goed essentieel voor ons allemaal. Ik probeer hiermee mee te geven dat wij energie scheppers zijn. Zelfs hier op de Aarde. Juist hier op de Aarde. Wij scheppen energie. Wij scheppen het uit het niets. We nemen het waar, zelfs als we al onze zintuigen uit zouden zetten scheppen we energie want we kunnen op intentie kracht aanwezig zijn. Je bouwt frequentie op hè, dus je morfogenetisch veld wat van binnenuit stroomt naar buiten toe, vanuit je echte eigen bewustzijn, bouwt op. Het wordt rijker voller, dat zijn taaltekens. Die taaltekens die komen bij elkaar die lopen door elkaar, de bibliotheek wordt voller. Die taaltekens die worden ook een ander gevoel uiteindelijk en precies op het moment dat er een ander emotioneel bewustzijn wordt geboren, aanspringt, gebeurt dit!

En dat gebeurt bij iedereen op een ander moment in een andere situatie maar de werking is bij iedereen hetzelfde. En bij de één zijn het tien, twintig verschillende kleine dingetjes die totaal ontwrichtend zijn en sommige mensen hebben het niet door. En bij andere mensen zijn het vijftig kleine dingetjes en die hebben het wel door, al bij de eerste kleine. En er zijn mensen daar vindt er een heel groot trauma plaats en dat is compleet ontwrichtend en die mensen die zien het totaal niet. Dus het is maar net... of je kunt zien maar als je kijkt dan zul je zien dat er steeds van die kruizen plaatsvinden waardoor je gaat denken. Het zijn dan die momenten waar met de vinger op de piano knop wordt gedrukt van ping... en dan wordt er een toon ingezet en die toon is de denktoneel. En dan ga je denken. Dat is het grote gevecht van wat mankeert die persoon. Die persoon vertelt zus en zo. Maar dit universum is niet gebouwd op gedachten. Het universum, deze werkelijkheid reageert van oorsprong op onze... uhm... eigen intentie kracht. Onze eigen vanbinnen, dus niet een reactie op wat er wordt gezegd. De burens gaan niet stil worden omdat we met hen in gesprek gaan om ze stil te krijgen. Kan wel fatsoenlijkheidshalve stil worden maar het systeem, het programma, blijft draaien. Dus dat kruis, die T dat is een ontwrichting, eigenlijk een stop op het verder expanderen van het bewustzijn van jezelf. Daarom stelde ik net de vraag: "Wat zou er gebeuren als er geen dempingen zouden zijn, als er geen remmingen meer zijn?"

Twee verschillende sporen. Intentiefrequentie aanwezigheid en het fysieke veld

Dit moeten we zien want dit is ook de taal die wezens, menselijke beschavingen uit andere werelden, uit zichzelf hebben. Die kunnen, als zij in deze wereld komen, kunnen zij die kruizen die ook bij hen in het systeem terecht kunnen komen, die kunnen zij er zo uithalen. Sommige snel, sommige duurt even een paar weken als het heftig is. Maar dat gebeurt met hetzelfde vermogen. Dus wat gebeurt er nou eigenlijk met die T, trauma moment?

Op dat moment word je overmeesterd door je brein. Op dat moment spring je razendsnel, vaak onbewust, want als je er bewust van wordt ga je merken hoe snel het dus ook echt bewust gebeurt, dat je er gewoon bij bent dat je aan het denken

gaat over dingen waar het helemaal niet over gaat. Je wordt dus gewoon als het ware verhuist van je intentie frequentie aanwezigheid naar het fysieke veld.

Ik geef het voorbeeld als je lekker aan het schilderen bent. Je bent een prachtig mooi schilderij aan het maken. Het kan ook iets anders zijn hè, dat maakt niet uit. Het is mijn voorbeeld even. Je bent een schilderij aan het maken en tegelijkertijd dat je aan het schilderen bent ben je ook lekker aan het denken over allerlei mooie dingen of moeilijke dingen kan ook, vervelende dingen. Maar je bent bezig met je bewustzijn vanuit een niet fysieke iets maar vanuit hè... dus niet van buitenaf je bent niet iets aan het natekenen. Bijvoorbeeld, hoewel het ook geen goed voorbeeld is want dit kan je ook van binnenuit doen. Maar je bent van binnenuit aan het werk. Schilderen, tekenen en je bent bezig en er gebeurt iets en ineens ben je geparkeerd aan iets, fysieke wereld. Dan heb je dus twee verschillende sporen. En soms is het lastig om weer terug te gaan naar dat spoor daarbinnen. En dat zijn die twee lijnen, dus je moet eigenlijk zeggen er zijn verschillende lijnen. En het is maar net welke lijn je, waar je voelt waar je zou moeten zitten. Maar als je in intentie waarde zit van jezelf waar je geen gedemptheid voelt en je niet in dienst staat van iets anders, dus dan doe je je werkzaamheden omdat je fijn.. Jezelf er fijn bij ervaart en dat vindt je fijn om te doen.

En bijvoorbeeld een tijdje geleden sprak ik iemand die bij een dierenasiel werkt. Die mevrouw die vindt het fantastisch, die zegt "als ik hier werk dan ben ik totaal niet aan het denken, ik ben gewoon lekker de hondenhokken aan het verschonen de honden aan het voeren, ik laat de beesten uit ik heb het heerlijk naar mijn zin, er is niets aan me dat ik erbij denk en toch moet ik mijn brein erbij gebruiken ervoor, maar ik denk niet in zware dingen maar ik kom thuis maar dan moeten de aardappels geschild worden en wrrrrr..."

Ik zou bijna zeggen ga lekker tussen die honden wonen hè dan ben je gelukkig. Hè ga tussen die paarden wonen. Dan zit je in die taal. Er zijn twee lijnen.

Onze werkelijkheid bestaat tussen twee verschillende draaggolven. En wat er gebeurt bij zo'n kruis... bij een trauma, bij een irritatie, bij een boosheid of wat dan ook... het trekt je naar je brein toe en waarom gebeurt dat? Het gebeurt om dit opgebouwde stuk, dus zeg maar dit stukje hiertussen in, dat zwarte, dat noem ik even de intentie kracht vanwaaruit je bezig bent en hier noem ik het het denkveld. Je bent lekker bezig en dan komt er dus dat trauma veld dat komt tot leven en wat gebeurt er? Dat het hele opgebouwde frequentieveld dus dit stuk... BOEM wordt verhuist. Je hele veld van wat je in je onbewuste hebt opgebouwd door middel van waarneming, dat is een bevoorrading van je bewustzijn. Dat komt in je hoofd en op dat moment ga je het wegdenken. Dus ze gebruiken... er is iemand, iets, die gebruiken onze mindset, de denktaal, dat is een andere taal dan ons innerlijke bewustzijn, zodra wij schakelen naar ons hoofd wordt ons hele bewustzijn wat wij zelf hebben gecreëerd, wordt geschakeld aan ons hoofd en op het moment dat het in ons hoofd zit verdwijnt alle frequentie die wij zelf hebben opgebouwd, verdwijnt via het traumabeeld. Door te gaan denken in lijn met dat trauma... Irritatie boosheid, gefrustreerdheid, niet begrijpen... Stop er maar gewoon allemaal mee. Laat het maar gewoon allemaal gaan. Nee we moeten doordenken. Op het moment dat we dat doen wordt die innerlijke kracht omgezet en gaat naar een ander veld toe. Dus via het brein wordt het in het veld afgetapt. Dus het wordt naar het

breinveld gebracht dat is wat er gebeurt. En dan is er het veld, dat noemen we even het Archontische veld, het is nog iets veels gecompliceerder dan dat. Dus een... het is eigenlijk een soort van diefstalveld die absorbeert dat frequentieveld van je op. Dus het wordt bij je weggetrokken.

Dus je hebt je energiebewustzijn, je levende eigen bewustzijn. Als jij een mix van die trauma's aantrekt. Of je kunt je er wel wat van aantrekken maar je laat je er niet door beroven, dan voel je erna ook, als je bent geschrokken, dan voel je ook dat je gewoon dat je in je voorraad blijft. Dan loop je niet leeg. Dan gebeurt er iets BOEM, hop klets hatsjikidee, hoofd aan oude programma's draaien en daar gaat het hele energieveld, wordt omgezet naar het hoofd en in dat hoofd wordt het eigenlijk gestolen. Dat is dus wat hier eigenlijk gebeurt. En dat zijn de artificiële velden, zeer geavanceerde velden die de mind leegtrekken. En dat veld waarin het terecht komt, dat is het controle veld wat alleen kan blijven bestaan doordat het bevoorraad wordt. Dus in feite als we het hebben over een parasitair veld, dan is onze reactie, onze emotionele verslaafdheid of gehechtheid om over problemen te denken en in problemen te denken, en om negatief over de ander te denken of te praten en over jezelf negatief te denken. Door te denken dat je het niet kan, dat je niet goed bent, dat je niet mooi bent... door dat je etc. alles wat dus een bedreiging is voor de vrije wil, dat is een directe aantasting van de creatiekracht, alles wat een bedreiging is van de vrije wil van wie jij bent en de mooiheid, ook als het hier op de aarde even niet lijkt te lukken, dat zorgt ervoor dat de gedachtes naar ons spreken. En dan kijk ik dus de wereld in en dan zie ik op mijn manier zoveel mensen allemaal een beeld hebben van zichzelf wat niet klopt, maar een gedachte is waardoor hun scheppende vermogen wordt omgezet via de mind in de taal van AI. Dat is wat hier gebeurt.

Dus alle problemen die je hebt in je bestaan, en die kun je echt uit elkaar vlechten, daar staan dus bewegingen voor. Al die gedachten die je hebt over jezelf, daarvoor moet je je echt gaan afvragen van... Nee je hoeft je niks af te vragen, je zult je voor jezelf moeten vaststellen dat dat iets anders is dan wat je van binnen en wie je van binnen bent, omdat het de grootste kosmische malversatie is waarmee je te maken hebt. Dat wij als mensen, wij allemaal als mensen hier dingen aan het denken zijn die lijnrecht indruisen tegenover datgene wat je van binnen echt voelt en wat je beoogt in je gevoel. Want dit is wat ik wil, dit is wat ik ook voel. Dat daar komt het uit voort. Hoe kan het dat dat gevoel, dat die gedachte er is dat dat paard misschien iets kan doen terwijl je van binnen voelt, iets.. hè.. Wat is dat toch voor iets aparts? Dat is in de wereld waar we vandaan komen niet mogelijk. In de wereld waar wij vandaan komen bestaat dat niet.

Dus dat is trauma wat aanspringt. Dat is ook de klacht van degene die mij of jou iets vertelt als jij een praktijkruimte inricht in je huiskamer, dat je zegt nou ik doe lekker mijn deur open, en mensen mogen vandaag even lekker als ze willen een kop koffie komen drinken en hun hart eens even luchten hoe het met ze is, en dan luister ik daar gewoon lekker naar. Dan luister je naar hun verhaal. En ze vertellen het trauma. Je luistert naar hun verhaal, vrij. Naar hun verhaal wat ze vertellen, waar ze last van hebben waar ze mee zitten, daar luister je naar. In dit geval problemen, daar luister je naar en dan wordt het traumapunt, het moment dat je serieus neemt. Het is wel serieus, alleen jouw hoofd hoeft daar niet op te antwoorden, niet de denktal. Ga ik daarheen als therapeut bijvoorbeeld en denk te

snappen wat de ander heeft, maar de feiten zijn gewoon dat ze er altijd naast zit. Als ik dat ga denken dat ik snap wat de ander heeft... ik denk.. dan wordt dit hele verhaal dat verteld wordt aan mij, wordt opgetrokken naar mijn gedachten en razendsnel omgezet en boem weg is de energie!

Dus dat scenario van de Matrix in de film dat de mensen als een batterij wordt gezien is wel mooi uitgelegd in de fysieke vorm. Maar het is wel zo.

Er zijn krachten in de kosmos en de verschillende kosmische werkelijkheden, die zo geavanceerd zijn dat ze weten: Vrij bewustzijn is onsterfelijk, die wezens zijn onsterfelijk, maar we kunnen wel dat vrije bewustzijn gebruiken om energie te scheppen. En we kunnen zelfs dat vrije bewustzijn gebruiken om ruimtes te fabriceren die voor hun redenen nodig zijn, zodat die vrije wezens die ruimtes zelfs intact houden, doordat ze het zelf in de energie omzetten!

Het is iets heel geks wat hier gebeurt maar wel wat hier aan de hand is. Wat gebeurt er op het moment dat ik luister naar de client? Wat gebeurt er? Ik zet hem eventjes bewust zo neer omdat je dan strakjes ook zelf met jezelf aan de slag kunt gaan. Eerst jezelf. Wat gebeurt er als ik naar een client luister? Ik noem het even oude taal. Ik luister naar wat de ander mij verteld maar ik neem iets waar dus ik denk niet, ik ga dus niet in oplossing zitten maar ik ontvang. Mooi mens of het nu een klein kindje is of een man of vrouw op leeftijd. Mooi mens vertel maar wat er aan de hand is, vertel het maar!

En ik luister ik aanvaard ik ontvang wat het is. Maar ik hoef er niet op te gaan schakelen naar een oplossing van nou gaan we die en die therapie doen.

Waarom hoeft dat niet, omdat er miljarden mogelijkheden zijn van uitkomsten dus wie ben ik om daarin te gaan zitten denken en duwen. Dus wat doe ik? Ik ontvang het verhaal de situatie, de klacht van de ander. Nu komt mijn cruciale vraag: Wat is dat dan, wat is het verhaal van de ander? Wat is dat? Als de ander mij nou iets vertelt of iemand vertelt jou iets... tien minuten, een kwartier, dan vertelt hij of zij wat er allemaal gebeurd is in het leven.

Reproducen van onderliggende waarden

De persoon die dit jou vertelt, die vertelt in de fysieke materie, in de gedachte wat het probleem is, maar die persoon is zich eigenlijk nooit bewust van dat dit opgebouwde frequentie is. Dat krijg ik terug. (Die frequentie) Dus achter de fysieke gebeurtenis die die persoon vertelt van: "ja ik ben ziek ik heb nog drie maanden te leven" is heel ernstig als dat ernstig is voor jou voor die persoon. Maar het is opgebouwde levenskracht wat verhuisd wordt naar een mind-gedachte alsof er nog maar één mogelijkheid is en dat is de dood. Terwijl er nog miljarden andere mogelijkheden zijn want dat laat de Kwantum Fysica ons heel duidelijk zien. En dat is ook de scheppingswet dat elk moment uit miljarden mogelijkheden bestaat, scenario's. Ja dus de persoon die jou iets vertelt als therapeut. in dit geval. die vertelt, verpakt in een fysiek verhaal, de opgespaarde krachten en omgezet in een trauma beeld. Dus jij luistert naar het traumabeeld en daar hoeft je niet over na te denken, maar je bent doordat je het hebt waargenomen ben je aan het reproducen wat de onderliggende waarde daarvan is.

Maar dat maakt alles wel helemaal anders.

Er is dus helemaal geen verschil tussen een client die een trauma heeft of de wereld die een trauma heeft. Want de wereld is ook een heel groot trauma

geworden terwijl er onder de wereld een enorme kracht van schepping ligt! Onder elk individu. Dus je moet anders gaan kijken naar wat je beluistert.

I: volgens mij is het ook wel belangrijk dat je het trauma beeld niet omschrijft dat je akkoord gaat en dat je zegt van nou dat is zo. Want dan bevestig je eigenlijk datgene dat verteld wordt. Dus als je luistert is het wel belangrijk dat je luistert, en dat je die mens gelooft dat wat die vertelt, dat is ook allemaal prima, maar je hoeft niet akkoord te gaan, want dat zie ik dan heel vaak ook in uh.. ja uh.. als iemand die dan (be)schrijft zijn er altijd tientallen mensen die dat onderschrijven zeg maar. En dat moet je volgens mij juist niet doen.

M: Nee. Daarom was ik in het ziekenhuis om het van dichtbij te bekijken. Waar we heel goed op moeten letten is dat je bent zelf een client hè, want je maakt zelf die trauma's mee, dat is opgespaarde energie, maar je bent ook je eigen therapeut. Dus je kunt hem ontrafelen, als je naar een ander luistert dan hoor je het verhaal van een ander en je weet ook van ja maar dat is opgebouwde energie, want je herkent het bij jezelf ook dat je gewoon lekker bezig bent en je doet fijne dingen en dan in één keer gebeurt er iets en dan ga je heel erg denken. Ik vind dat zoiets raars in deze wereld. Dat je dingen gaat denken die helemaal kant nog wal raken. Echt totaal niets te maken hebben en zegt van hey doe die gedachten nou eens weg. Ja maar wat moet ik anders doen? (Gelach) wat moet ik anders doen. Nou niks gewoon. Gewoon niks! Gewoon er zijn! En die waterval in jezelf voelen. Zo simpel is dat. Maar dit stuk is HEEL erg belangrijk! Ik zeg eigenlijk dat alle trauma punten alle remmingen dempingen afleidingen... Consolidaties zijn van je eigen scheppende energieveld. Samengebald in de zin van stabiele massieve vorm.

Wat wil je doen? Wil je de problemen van de ander oplossen? Of ga je iets met het waarnemende vermogen wat je hebt opgebouwd zelf door naar een ander te luistern, ga je daar mee aan het werk? Heb je een oplossing voor de persoon? Nee. Heb je de oplossing voor jezelf? Nee. Was het je al eens opgevallen?

Het frequentieveld koppelen

Dit is een wereld waarin je echt kunt denken dat je dingen oplost. Of dat je denkt dat je het opgelost hebt. En het is inderdaad mogelijk om iets op te lossen, als je denkt dat je het oplost, maar het blijft in de frequentie, en in de materie wereld is het daar dan weg, maar in de frequentie blijft het bestaan omdat het frequentie veld nog niet is gekoppeld. Je hebt je bewustzijn nog niet naar de frequentie van het probleem gebracht. Dus je kunt in de materie wel een oplossing bedenken, dus je kan dus verhuizen, je kunt het paard wegdoen en een ander paard nemen van waarvan iemand zegt: "nou die is zo zoetjes." maar dat paard zal je waarschijnlijk heel lief behandelen maar dan gebeurt er weer iets heel anders waardoor die ene frequentie weer tevoorschijn komt. Dus het geleiderschap daar zit iets tussenin. Dus er zijn mindproblemen, mind... en daaronder ligt de scheppende kracht. Mensen hebben een probleem en je luistert ernaar, maar je moet niet mee in de gedachten, maar dat wat ze je hebben verteld is gereproduceerd in jezelf, daar ben jij de drager van. De wereld heeft grote problemen en ze bedenken oplossingen en ze lukken niet. De wereld die een probleem is, of uit problemen bestaat, is ook een optelsom van iets heel groots en krachtigs. En daar onderin daarin moet je werken. En het gaat via je bewustzijn.

(Presentatie van een schilderij)

Ik moet mijzelf kunnen doorgronden én grote collectieve beslissingen nemen

Dus Kosmisch leiderschap. Er is eigenlijk maar één mogelijkheid om een wereld te her-configureren, opnieuw te calibreren... van hoe het afstemmen op wie we eigenlijk van binnen ten diepste zijn. Het kan alleen als je van binnenuit werkt. Het is heel vervelend dat we allemaal zo belast worden in deze wereld. Niemand zit erop te wachten en we hebben er ook nooit om gevraagd. Maar het is wel direct goed oefenmateriaal om te zien van hoe serieus neem je jezelf. Voor de mensen die graag in problemen zitten en hun leven lang aan trauma's willen werken... ja die zijn bij mij op het verkeerde adres. Want het gaat er voor mij alleen om dat je het herkent via jezelf wat er op kosmische schaal gebeurt. En dat je het ook toepast hier op de aarde zowel alleen als op andere mensen. En dat je jezelf daardoor... uhm je wezenlijk stuk, dan noem je je persoonlijk, dat je je daardoor ruimer en gelukkiger kunt worden, natuurlijk daar ben ik hartstikke blij mee. Dat is hartstikke fijn als we elkaar verruimen en vrijer kunnen voelen. Maar als we het doen voor onszelf en dat is het gevaarlijke vind ik er wel van, is dat we vaak blijven hangen alleen in het persoonlijke stuk. Terwijl het grote zwaard op tafel ligt in de beslissingen, hij moet van binnenuit helemaal opgetrokken worden. En ik moet mijzelf kunnen doorgronden en goed naar mezelf kunnen kijken hoe dingen in elkaar zitten. En voor mijn eigen bestaan en dat mag ik ook en dat moet ik misschien ook wel zo benoemen van als een soort maatstaf hoe ik in deze wereld aan de gang ga. Samen met andere mensen om deze wereld uit het dal te halen van de mind. En weer terug te brengen naar de intentie van het hart. Dus er moeten schakelaars om gezet worden er moeten andere kanalen open. En daar zijn wij de pionnen in. Daar ben jij de pion in. En als je alleen over je persoonlijke leven werkt, dan is daar niks mis mee, maar dat is eigenlijk wat er al duizenden jaren hier op de Aarde is gedaan. Dus je test het op jezelf naar compassie en liefde voor jezelf, maar tegelijkertijd ben je heel bewust van dat die beweging een zeer grote kosmische bevoegdheid is. En dat die grote kosmische bevoegdheid die je dus mee hebt genomen die dus toepasbaar is in je eigen bestaan, dat die ook echt in de essentie op kwantum niveau met andere mensen samen, moet worden uitgerold zodat deze Aarde naar een andere richting in gaat. En dat is de beslissing waar wij met elkaar voor staan. Dat is ook onze taak als mensheid dat we collectief grote beslissingen nemen. En dat hoeven niet grote collectieve beslissingen te zijn, maar collectief grote beslissingen die andere gebeurtenissen laten ontstaan. En dat zie je op dit moment de grote chaos die er is komt omdat het al gaande is en we moeten het proces wel goed zien te begeleiden.

I: En daar doel je ook op waar je mee begon over het persoonlijke dat je het gewoon in eigenaarschap neemt. Dat je het niet released of ventileert of dumpst.

M: ja dat is een heel essentieel iets. En als ik het nou in woorden zou omzetten op een heel eenvoudige manier dan... Kun jij zien voor jezelf dat je in een situatie verkeert van hier. Kun je dat herkennen in je leven? Dus dat hoeft niet fysiek te zijn of zo, per se het kan dus ook op allerlei mogelijke manieren zijn. Het kan dus ook in relationele sfeer zijn. Met je vader of met je partner of dat er iedere keer steeds iets is. Dat noem ik dus ook het blok programma. Het blok programma is niet zozeer dat je kunt zeggen oh daar is de gebeurtenis weer, maar daar is achter

de fysieke gebeurtenis, is dat gevoel weer. Daar is ie weer. En in deze wereld kan je dat heel sterk voelen als een moedeloosheid dat je weer verdrietig wordt of boos of dat je het niet meer wilt, of dat je energie kwijtraakt. Het is een blokprogramma die invloed op je uitoefent en die je steeds in een bepaalde gemoedstoestandsintelligentie terugplaatst.

Dominante gedachtevelden moet je echt zien

I: verspringt het dan ook. Op fysiek vlak heb ik hem aardig in de gaten en dan gaat 'ie op een andere...??

M: kun je een voorbeeld noemen?

I: waar ik veel mee te maken heb gehad is vermoeidheid en dan ging ik ook in verzet en ik wilde het oplossen. En wat ik dus nu doe is dat ik het laat zijn, die vermoeidheid, maar dat ik er ook ben. Ik moet zeggen dat dat wel werkt want die vermoeidheid is er minder. Voorbeeld van zeilen, letterlijk vastgelopen met de boot, ik kan daar helemaal in gaan, ik ga hier niet in mee.

Ik merk dat het niet meer op mijn beeldscherm gebeurt maar ook in mij en die is heel geniepig.

M: en dit wat je nu benoemt en vele andere dingen die ook nog te benoemen zouden zijn die kun je alleen maar zelf ervaren en bewust van worden. Want als je het gaat benoemen dan pakt het niet, terwijl als je er zelf doorheen beweegt in je leven dan zie je het feilloos. Dan zie je het wow, dit is zo..en dat is wat er gebeurt.

I: dat is wanneer je zelf het programma bent

M: ja of als je juist uit het programma bent en je kunt zien wat er gebeurt. Kijk deze werkelijkheid, omdat elke nanoseconde zo'n plus minus 40 miljard verschillende reactievelden zich, moeten we deze werkelijkheid zien, op dit moment, als een voor ons gekozen werkelijkheid. Hij is ingeleid en wij zijn opgeleid om te denken. Dus als de situatie zich aandient zijn we opgeleid om te antwoorden op die situatie. Nu komen er mensen uit andere sterrenwerelden en die brengen we nu zo in beeld, die mensen reageren helemaal niet in oorzaak en gevolg, die hebben leiderschap. Als die een situatie zien of ervaren die niet overeenkomt met wie zij zijn dan kunnen zij met hun eigen bewustzijn, in zo'n wereld als hier, kunnen ze dat met hun eigen bewustzijn zo ombuigen. Ze kunnen het zo ombuigen wat het moet zijn omdat ze niet denken op het ingrediënt van deze wereld. Dus zij zitten niet in de trauma's. Als ze dat wel komen gebeurt wat ik vannochtend vertelde. Maar zij leven niet in die trauma's, zij buigen het om, zij zien de situatie, ze nemen de situatie waar, ervaren de situatie en ze zetten zichzelf in die situatie neer en dat noem ik nu even bewustzijns-gedachtevelden, die zetten ze erin en op dat moment, door de kracht van hen, verandert die situatie ook.

I: dus dat kunnen wij ook.

M: dat kunnen wij ook. Maar in de kwantumrealiteit waar in het achter slot en grendel is gebracht, er moet eerst wat water op het zaad voordat het ontkiemt. En dat is met deze velden ook zo. Deze velden die reageren op vrij bewustzijn kunnen alleen reageren, blijvend veranderend, door wezens die uit dat veld functioneren, dus uit het veld opereren. Dus wij moeten ook echt hier zijn om het vanuit deze frequentie op te tillen, aan te zetten. Dus dan komt dat gouden zwaard, niet kristal maar goud, komt gewoon tevoorschijn, hop, uit je rugzak of uit je hart en die wordt neergelegd en dan zeg je "zo en alles wat hier nu nog gebeurt, voor zover het in mijn vermogen ligt en als ik het achteraf dan alsnog kan doen omdat het tussen mijn handen doorgeglijpt is van mijn bewustzijn, wordt allemaal gezien, ik ga hier

niet zomaar in mee denken, ik ga alles stuk voor stuk bekijken, stuk voor stuk ga ik het bekijken en op moment dat ik zie dat het niet van mij is....". Essentiële stukken, je moet op kruispunten beginnen hè, niet non-stop dat gebeurt uiteindelijk als de kruispunten worden gepakt. Dan zul je zien dat door die kruispunten te pakken dat er allerlei ompolingen plaatsvinden, dus dan gaat 'ie van de polarisatie gaat 'ie weer naar de eenheid toe. Dat er mogelijkheden kunnen ontstaan. Dus dominante gedachtevelden moeten echt worden gezien!! Dat is een grote kracht. En dat is wat buitenaardse beschavingen uit zichzelf doen, beschavingen uit andere werelden, ook uit niet-menselijke rassen, die dat gewoon kunnen, die zien gewoon hoe de taalvelden waarin zij bewegen, dat zijn frequentievelen, die kunnen zien welke er operationeel zijn en die kunnen dat gewoon ombuigen. En dat doen ze niet vanuit een ego, ze hebben wel allemaal hun eigen identiteit, maar dat doen ze vanuit dienstbaarheid. En als de dienstbaarheid weg is is scheppen niet mogelijk. Het is dienstbaar voor al het leven. Voor iedereen.

I: ik kwam in een moment dat ik mijn energieveld groter voelde worden en daarmee voelde ik ook mijn fysieke lichaam waar allemaal kramp en pijn zat, wat ik waarnam en dat was het moment waarvan ik het idee had dat zijn die sporen. Is dat dan ook? Op een gegeven moment bam is dat weer weg en ik denk ja dat schiet allemaal lekker op zo.

M: dat is een ander bewustzijnsnivo, een ander denknivo waar je op zo 'n moment in zit. Dan kun je die twee sproen heel goed voelen. En een tel later kan het ook weer weg zijn.

Het gaat niet over ons maar dat wij in elke situatie ons eigen bewustzijn inbrengen

Ik ga hem dus nog een keer zeggen, let op, wij allemaal als mensheid, zij gaven ons problematische karakters, ze gaven ons allerlei processen mee zodat als we het eenmaal begrijpen gaan, door onszelf daarin te onderzoeken, dat wij de verstriking, de vewarring niet meer te boven kunnen komen omdat het lijkt alsof het over ons gaat. Maar het ging nooit over ons! Deze wereld gaat over iets anders. Het gaat er niet om dat ik die problemen van mijzelf zouden moeten kunnen oplossen, dat het wegblijft, want dan kom je dus in het trauma, ga je daarin geloven. Het gaat erom dat ik in elke situatie mijn eigen bewustzijn inbreng en los! Dus ik maak de stevige programma's die mijn denken dus zijn geworden, die zet ik op een pauzestand en daar breng ik mijn aandacht naar toe en los. Op dat moment maak ik dat frequentieveld van denken niet vanuit de primaire los. En verder niks. Dat is de weg die je eigenlijk in deze wereld te gaan hebt. Iedereen die denkt dat je deze techniek zeg maar, met je eigen bewustzijn, inzet om zelf een beter leven te hebben, die ziet het grote geheel niet. Dus niets is ondergeschikt aan elkaar, maar als je hem nu goed bekijkt vanuit de grotere kosmische werkelijkheid dan is het niet van belang of ik als mens hier op aarde gelukkig word.

Nu ga ik iets heel gek zeggen. Ik weet dat het andersom is, ik weet dat als ik doorzie dat ik het niet daarvoor doe en dat ik mezelf in het groter geheel inzet dat daardoor mijn persoonlijke leven meebeweegt, mee vibreert en daardoor in een rustiger, kalmer frequentie kom. En iedereen die andersom werkt dat zijn allemaal spiritisten. En dat is dus helemaal niet waar, want als je het vanuit een andere kant bekijkt is dat dus hartstikke belangrijk, maar dat is alleen maar een 3-dimensionale fysieke gedachte. Dat is namelijk niet zo. En dit zijn dus hele gekke dingen om te

zeggen omdat er dan mensen kunnen zijn die daardoor zichzelf nog alleen maar op de plek zetten van "ja maar ik ben hier alleen maar voor de grotere werkelijkheid" maar dat is het ook niet wat het moet zijn.

Dus er zijn verschillende dingen die in hetzelfde moment aanwezig zijn. Maar je kunt 10,20,30, 100 jaar kun je bezig zijn met je persoonlijkheid te verbeteren, maar de matrix, het frequentieveld blijft non-stop afvuren om programma's opnieuw in situaties te laden, dus je moet meer beseffen van oké, als ik dat soort situaties kan zien en kan ze vanuit primair loslaten en niet daarin meevaren en ik zet mijn kwantumfysisch geleiderschap zet ik in voor de wereld, dus ik ga ook echt samenwerken met andere mensen, ik doe het én alleen én ik werk samen, dan ga je op een groter nivo ga je aan de slag en uit het grotere nivo worden ook de kleinere dingen meegetrokken i.p.v. andersom. Terwijl ik natuurlijk zelf, als ik als mens kijk 3-dimensionaal, zeg ik "ja maar goed als het een stuk makkelijker met mij gaat, ik vind het fijn, ik heb dit niet meer en daar niet meer last van en geen trauma's meer en geen afleidingen meer, geen remmingen meer, joehoe, ik ben helemaal vrij, ik voel me supergoed, nou dan kan ik nu wel aan de slag met de wereld, dat is eigenlijk de gedachte die niet de echte volgorde is.

I: die mijn persoonlijkheid wel graag wil.

M: Ja maar als wij eerlijk en zuiver zijn dan zien we ook dat er steeds een soort blokprogramma is, het blok komt steeds weer tevoorschijn wat zich op allerlei mogelijke manieren laat zien. En dan kan je de Dalai Lama zijn, maar ook die kent een blokprogramma. Iedereen kent dat programma. En waarom, omdat ieder wezen, ieder lichaam zoals we dat hier ervaren, zit gekoppeld via de mind in de matrix. Dus dat blijft ook doordraaien. Het beste uit jezelf tevoorschijn halen vergt inspanning. En als je met je oorsprong verbonden bent dan kan dat.

Je neemt de kracht van de ander waar

Dus wat heb je waargenomen van de ander, de kracht! Door te luisteren naar het trauma. Dus zo luister ik naar de mensen met volle aandacht, ik neem alles serieus want dat is wel wat er wordt ervaren, dat is wat zich heeft geopend "goh wat is dat vervelend dat je dat ervaart" en dat voel je ook. Ondanks dat je weet wat er aan de hand is, voel en weet ik ook dat wat die persoon mij vertelt, dat ook is waar de persoon mee te maken heeft. En dat is wel wat er gebeurt. Dus ik kan beide kanten zien en voelen. Maar ik heb er geen oplossing voor.

En dan komt het punt dat ik heb waargenomen, aangehoord...en wat heb je waargenomen? Je hebt waargenomen dat wat er in jezelf is gereproduceerd. Dat kun je niet een waarde geven, niet zeggen ik voel me harstikke positief of ik voel me verzaagd, nee je voelt jezelf, je ervaart jezelf op de manier zoals je jezelf ervaart. En wat is dat nu? Boem alle verbindingen los, naar jezelf toe op dit moment met waar je nu zit.

Sessie met jezelf

Voel jezelf nu maar eens. Doe je ogen maar eens dicht en het enige wat overblijft dat ben jij!Wat je nu ervaart is de Bron.....En doordat jij bestaat is dit moment dat je hier bent, dat je voelt dat je bestaat, dat is het enige wat er is. En er is in geen boek beschreven vanuit de vrije wereld hoe dat zou moeten voelen. Er wordt ervaren wat er wordt ervaren...en dat is wie jij altijd al bent geweest, je observeert, je bent er en in de plek waar je bent is je eigen kracht aanwezig en vanuit je eigen kracht wordt de observatie van wat je waarneemt

opnieuw in jezelf opgebouwd. En het heeft niets met plus of min te maken, het heeft niets te maken met iets goeds of iets fouts. Het heeft niets te maken met iets kwaads of met iets liefdevols. Dat zijn parameters van deze wereld. Het is energie. En die kracht daar doen we ons beroep op. Op dat stuk Zijn daar doen we ons beroep op. Niet op iets anders maar we komen tot onszelf. We geven het niet een naam van groot of klein, het is. Ik besta! Bij de gratie dat ik besta ervaar ik mijzelf. En daar doe ik de draad van mijn hart in. Ik leef en ik maak de keuzes om mijn aandacht te geven op een manier zoals ik voel dat het moet zijn. Niet volgens een systeem, maar op mijn manier. En dat is het vertrekpunt. Het vertrekpunt dat ben jij. En vanuit jezelf maak je verbinding op jouw manier met het onderwerp, in dit geval de persoon die een heel verhaal heeft gedaan en breng je je aandacht heel gericht naar die persoon toe. En op dat moment wordt de scheppende kracht, die de persoon kwijt is geraakt via trauma, wordt door jouw waarneming en verbondenheid met die persoon via jouw bewustzijn opnieuw opgebouwd, teruggezet naar die persoon. En alle diefstallen worden tenietgedaan.

En herinner je je door het gewoon te weten, dat je als wezen waar je ook vandaan komt, zo sterk in bewustzijn, deze beweging, deze manier van aanwezig zijn altijd al hebt gekend omdat je het gewoon bent. En er ging nooit een stuk informatie in je wat niet bij je hoort.

De wet van één

En vanuit de wet van één, dus wat betekent dat alles gelijk is aan elkaar in de frequentie van het levenskrachtveld. In deze wetgeving van één is het ook letterlijk de enige weg van bevrijding, het scheppen van informatie en bewustzijn, alleen mogelijk uit jezelf! En niet via een externe god of een externe bron.

De kwantumkosmos, wat bij elkaar opgeteld allemaal mensen en wezens van andere ordes zijn, die deze vrije wetgeving in zichzelf dragen, alles bij elkaar opgeteld is een bronfrequentieveld. Dat bronfrequentieveld bestaat alleen maar doordat alle wezens die vrij zijn hun eigen krachtveld representeren en deze frequenties door elkaar heen uitzenden. En daar ontstaat een kosmische intelligentie uit. En de combinatie is waar jij ook een onderdeel van bent.

En het staat iedereen vrij om te doen wat hij of zij wil. Als mensen wel willen blijven bidden of willen richten aan een bron, een grotere bronkracht en vanuit die bron willen werken, dan zeg ik niet dat dat fout is, ik zeg ook niet dat het niet werkt, er zijn alleen andere verschillende manieren van oorzaak en gevolgen in deze tijdlijn.

Dus je mag jezelf gerust beschouwen als cliënt in de dingen die we nu gaan doen.

Waar ligt de dienstbaarheid

I: je hebt het over de cliënt therapeut verhouding, nou dat is eigenlijk ieder gesprek die ik ook heb, ik hoef niet een praktijk te hebben. Ik vind en soms lastig als ik dan ervaar dat iemand in herhaling valt en dat ik dan bereidheid moet houden om nog wel te blijven luisteren en wel kan voelen van ja om dan toch nog dit te kunnen blijven doen en dus voelend te kunnen luisteren, terwijl ik eigenlijk al een beetje in mijn hoofd zit van pfoeh. Dat heeft ook te maken met een stukje zorg voor mijzelf. Van ik hoef niet onbegrensd te blijven luisteren naar van alles en nog wat.

M: dat kan ook niet met 8 miljard mensen en soms is dat met twee mensen ook helemaal niet nodig. Dat is de keuze die je maakt. Je kunt dingen ook laten voor

wat ze zijn en zien wat de ander doet en dan is het verder ook zo.

I: Ja laten voor wat ze zijn. Als ik maar blijf luisteren dan laat ik het ook maar gebeuren.

M: Dat hoeft niet. Ik luister ook nooit. Alleen naar de momenten waar ik voor kies! Niet andersom!

I: ja oké en daar hou je dus de leiding

M: Ja. Dat is de vrijheid die je hebt. Sterker nog, als je dat doet, als ik luister vanuit mijn eigen keuze naar mensen, dat is mijn keus, dan is het een echte observatie, maar als ik dat doe uit fatsoen of ik doe het omdat ik uitgeperst word en ik het eigenlijk niet meer kan of wil aanhoren en ik doe het toch omdat ik denk dat ik moet observeren, op dat moment observeer ik helemaal niet. Want op dat moment zit ik niet tegenover, ik kom in mijn voorbeeld wel met een cliënt, op dat moment zit ik niet meer vanuit mijn ontspannenheid, openheid te ontvangen, ik ontvang niks. Dus daar moet je hem gewoon naar toe brengen. Eerlijk zijn. Je kunt iets wel op dat moment, en als het niet lukt moet je hem los! Ik laat het los, ik ga er gewoon niet in verder. Ik maak de bewuste keuze om iets wel te doen en die bewuste keuze maak ik dan bewust om het niet te doen! Juist omdat het al, het is al gezien. Het is al klaar. Dus dat kan soms heel kort door de bocht zijn als jij zoiets zou doen, maar het is wel eerlijk, want waarom zou je in een constante herhaling zitten als het ook gewoon los kan. Je bent toch niet gehecht aan de uitkomst van de ander?

I: dat merk ik erg. Dat fatsoen.

M: dubbel allemaal hè, dit, want waar ligt de dienstbaarheid. Het woord dienstbaarheid wordt veel misbruikt in onze mind. Want dienstbaarheid is oprechtheid. Ik had een goede vriend, als ik daaraan vroeg van "hé Joop, hoe gaat ie?" en dan zei hij het gewoon heel eerlijk "nou ik kan er kort en bondig over zijn, hartstikke goed, super, lekker, nou meer hoeft je niet te weten" want toen spraken we ook in deze taal. En als het niet goed met hem ging dan zei hij van "hoeveel minuten heb je, 10 min, kwartier, 20 min, ik heb wel een half uur de tijd nodig om te kotsen over mezelf hoe slecht het met mijzelf gaat, heb je er tijd voor?" ik zei "nee" "nou dan ga ik het er niet over hebben" Dat is even uitgebeeld wat echte communicatie is. Dat is ook dienstbaarheid. Dienstbaar moet niet altijd patroonmatig iets zijn om het in te vullen.

I: maar ik merk ook dat ik heel slecht kan luisteren als mensen gewoon een verhaal vertellen vanuit het verhaal en pas als ze echt het verhaal gaan vertellen vanuit wat het met hen gedaan heeft, waar het werkelijk om gaat ja dan pas kan ik het horen. En de rest van de tijd ben ik een beetje eigenlijk ja niet echt aanwezig moet ik heel eerlijk bekennen. Dus dat vind ik best lastig want dan denk ik van ja jongens wanneer gaat het nou echt erover wat je echt raakt? En dan zit ik op het puntje van mijn stoel en dan gebeurt er ook echt iets. Maar dat kan soms wel een half uur duren of een uur. Dat vind ik soms best lastig.

M: wat jij ook net zei, van vragen stellen. Je kunt d.m.v. interessevragen kun je wel kijken of je iemand kunt misschien assisteren om

I: ja maar soms ben ik gewoon niet aan zet en dan zit ik dus maar te wachten, wat zit ik mijn tijd hier nou te verdoen. Dat vind ik best wel zonde.

M: Ja...dat is behoorlijk zonde...

I: Ja kan ik dan iets doen alleen maar doordat ik daar dan zit in mijzelf waardoor

die mensen wel..

M: ja.

I: Ja dacht ik wel, dat vind ik best lastig.

Wat is er nodig

M: (Hij laat schets zien.) Dit is de energiebeweging. Het is een beweging van je energie. Wat is het? Dat is de vraag in het gevoelsveld. Waar heb ik last van, waar zit ik mee, wat is dat eigenlijk. En dan praten we dus niet over de fysieke vorm alleen, we praten over wat het is in de energie, wat is dat dan? Als je iemand tegenover je hebt zitten en die heeft verteld mijn been wordt geamputeerd volgende week. Nou wat is het waar die persoon mee zit, een been geamputeerd, oké maar wat is het echt, boem, dan maak je verbinding met de energie die eronder zit, wat dat dus inhoudt. Tweede is wat doet dat met jou, hoe voelt dit, als observator, wat gebeurt er met je, niet wat je denkt, maar wat gebeurt er, dus met aandacht bij jezelf. Wat we net deden dat je alleen nog zelf over blijft. Het heeft geen betekenis, dit kun je met woorden in de 3^e dimensie niet uitdrukken. Het enige wat je doet is ervaren dat je er bent. Zo, dat is wat ik op dit moment ervaar. Op het moment dat ik daarin ga in wie ik op dit moment ben in frequentie, hop, ik voel me niet goed, ik voel me niet slecht, ik ben hier nu en dít is wat ik ben, dan ben ik geland in deze frequentie, mijn bewustzijn is die frequentie, dat is het verhaal ook van de ander en dan komt het volgende. Wat is er nodig, dat breng ik naar die persoon woe. Wat er nodig is is dit...boem. Dus luisteren met het hart en observeren (ademt in) naar binnen, dit is het, boem en dat is er nodig. Dat is een bewustzijnsbeweging. Dat gaan we oefenen en neerzetten.

I: en wat er nodig is, voor mij voelt het dan dat je moet oppassen dat je niet iets gaat oplossen toch?

M: wat is er nodig: het wegzetten, het aandacht geven. Het is dus nu een vraag die niet bestemd is voor het moment waarin je zelf zit, maar even om die driehoek te maken. Maar het klopt wat je zegt, zeker.

Je moet je heel erg bewust zijn, dat het niet om de woorden gaat maar om de beweging binnenin jezelf.

I: Hoe breng je die in woorden als je in een sessie zit. Bij mij is in gesprekken wat je op school, met je schoolleider en wat heb je ervoor nodig, zo'n wrhuh moment. Hoe breng je beweging dan.

M: gewoon zeggen dat je nodig hebt en niet van schrikken.

I: dat brengt je gelijk naar denken en dan weet je het niet.

M: maar dan moet jij nu uit de twee lijnen. De woorden zijn de fysieke denkwereld Maar achter de woorden van wat is het?

Dus laat ik het even zo zeggen. Er komt een kindje bij jou en ze vertelt, even een pittig iets, haar familie is omgekomen bij een brand. Kindje vertelt jou, dus daar luister je naar. Dat is een hele gebeurtenis, dat is gewoon niet te bevatten met je hoofd. Dus echt in wat, wat is dat? Niet het huis is uitgebrand en het gezin is er niet meer, maar wat het is aan de binnenkant. Het besef erachter! Dus dat is ook de Christuskracht dat je je aan die kant ook verbindt met die ander. Dat je kunt voelen wat dat is, wat dat inhoudt. Je maakt contact, dat is het. Hoe voelt dat, wat ervaar je, bij jezelf parkeren, een moment van stilte en daar ervaar jij jezelf als observator, als waarnemende kracht ervaar je jezelf. Het heeft geen woord van

plus of min, dit is wat je voelt. En dan het tweede wat is er nodig. Dat meisje heeft niet een nieuwe vader of moeder nodig of het gezin, dus het gaat niet over haar, het gaat over jou.

Wat is er nodig dat jij als kwantumobserver, het verbindende krachtveld naar die ander toe brengt met je eigen bewustzijn daar neerzet, daarheen verwijst is beter gezegd, je verwijst het aan die persoon en daarbij wordt de frequentie van datgene wat zij heeft meegemaakt door jou opnieuw richting gegeven. Eigenlijk reageer je dus totaal onlogisch. Want je geeft geen antwoord op wat die persoon heeft meegemaakt en nodig heeft. Want je weet ook niet wat die persoon nodig heeft, dus het verhaal van de 3^e dimensie cliënt-therapeut in oorzaak en gevolg. Maar jij bent kwantumobserver en jij doet iets anders. Maar misschien is het makkelijker om dit zo gewoon te beoefenen vanuit onze eigen beelden waar we mee zitten. Die doen we gewoon stap voor stap, deze rest van de middag, dat we een beweging kunnen maken in de energie van wat aandacht is, hoe je je bewustzijn navigeert, hoe je hem inzet.

En ik heb bewust deze vraag erbij gezet van wat is er nodig. Dan laten we dit even los. Nou zijn wij zelf buitenaardse mensen, we komen ergens anders vandaan en we observeren deze dimensie, we stappen uit onze objecten die hier verschijnen en we zien hier iets gebeuren, dingen gebeuren die hier niet kloppen. Wat is het wat hier niet klopt? Hoe voelt dat? Wat doet het dus met je? Wie ben jij op dat moment dat je dat waarneemt? Wie ben jij op dat moment? Je hoeft er niks over te vinden, maar wie ben je op dat moment nog? En dan daar, wat is er nodig? Dus wat kun je geven op dat moment vanuit het gevoel wie je bent?

I: wat bedoel je met dat laatste want die vind ik best lastig.

M: wie je bent in de stap er tussenin. Want door te observeren, niet te denken dat is de bovenkant, gebeuren er dingen met jou. Jij wijzigt als mens, je gedachte kunnen wel heel strak blijven zitten, dat je over iets moet denken, maar als je het denken weghaalt, meningen weg, en je gaat naar jezelf toe, dan kun je voelen van ja wie ben ik op dit moment dan nog? En dan niet een antwoord van ja ik ben groot of klein, positief of negatief. Nee wie en wat ik ben in het moment van Nu, is.. en dan valt alles weg en dan parkeer je in jezelf. En daar maak je verbinding mee met het in jezelf parkeren. Dus dan ben je niet meer met de case bezig buiten jezelf, alleen in jezelf. Want je hebt net geobserveerd. Door de observatie is het in jou gereproduceerd en daar kun je voelen van wie je nu nog op dit moment bent. En vanuit dat stuk is je vertrekpunt, maak je contact met die situatie van die persoon of een wereldwijde situatie. En bedenk dat alles wat je ziet op je beeldscherm dat zijn allemaal softwareprogramma's.

I je gaat dus terug naar je eigen oorsprong.

M je gaat naar je eigen observatievermogen. En als het denken weg is dan zit je altijd in de trilling van je oorspronkelijkheid, niet 100% dan weliswaar, maar je zit wel altijd in je eigen oorspronkelijke resonantie. En het kan dus ook zijn dat als je 5 verschillende mensen zo naast elkaar zou zien die één cliënt aan het observeren zijn en we zouden dus mee mogen kijken wat die 5 mensen allemaal zijn op dat moment en wat ze op dat moment geven, dan zul je zien dat ze allemaal op hun eigen manier daarop antwoorden. Omdat het ook van binnenuit komt, als het maar vanuit die mensen zelf komt en niet vanuit een draaiboek.

I: maar er komt dus niet vanuit ons een antwoord van wat er nodig is.
Want dan ga je het al weer invullen met je mind.

M: Juist.

I: dus je blijft alleen maar bij jezelf, je voelt gewoon die situatie, je voelt, als je bij jezelf bent wat het met jou doet en that's it!

M: Ja, want jij weet ook niet wat die ander nodig heeft!

I: nee dat vind ik ook altijd zo lastig.

M: de persoon zelf, bovenin, helemaal in het begin van het verhaal, iemand die een verstoring heeft, die praat vaak over de verstoringen, de problemen, de ellende en verdriet en de moeilijkheden, maar die persoon weet voor zichzelf wel "ik wil beter worden". Dat weet die persoon wel. Maar daar wordt vaak niet over gesproken. Ik vraag het weleens aan mensen "van als je het allemaal zo terughoort wat je nou net allemaal hebt verteld wat zou je dan voor jezelf willen, wat voel je dan?" En dat is niet een checkvraag, het is echt een interessevraag, want ik ben echt geïnteresseerd in wat die ander werkelijk vertelt en voelt van wat er moet gebeuren. Als die persoon dan zegt "nou ik voel echt dat dit opgelost moet Worden, dat ik beter wil zijn" Dus je wilt deze verstoring helemaal oplossen. "Dat is wat ik wil" Dat is goed dat die persoon dat weet, want die is de instructiegever, die persoon geeft de instructie. En het enige wat ik doe en wat jij doet als kwantumobserver is zorgen dat je vanuit die verbondenheid luistert en door het opnieuw genereren als de kosmische sleutel, het eigen vrije bewustzijn, daar verandert het universum op, niet op programma's, vanuit je eigen bewustzijn zet je je aandacht bij in dit geval bij die situatie van de persoon terug. Daar gaat 'ie naar toe, daar wordt als het ware de onderbroken scheppende kracht van het opbouwen van het frequentieveld van die persoon, die onderbroken is door trauma, die wordt opnieuw bekrachtigd vanuit de medemenselijkheid terug naar die persoon. Dat wordt versterkt waardoor de diepere weten van die persoon wat er moet gebeuren, opnieuw wordt gevoed door die kracht eronder en dan kan 'ie eruit!

Geen conclusies trekken, het vindt zijn weg via het kwantumveld

I: en los je het dan meteen op in een groter veld als je het voor één persoon, je lost het niet op..

M: daar ben je niet mee bezig

I: maar dan ben je toch op zo'n druppeltje bezig? Zo voelt het soms.

M: dat lijkt zo, als je ervan uitgaat dat alles losstaat van elkaar is het absoluut waar, maar als je weet in kwantummechanica dat alles met elkaar verbonden is, dat hier in dit moment in Nederland mensen ziek zijn waarvan hun ziekte gelijk synchroon loopt met andere mensen in de wereld die ook zo ziek zijn.

I: dus dan los je het wel op voor meer.

M: alles is met elkaar verbonden.

I: ja dus als je het in de ene situatie oplost dan kan het ook in een andere situatie vrij

M: Alles is met elkaar verbonden. Die conclusie laat ik weg. En hoe het beweegt en waar het zit, daar moet mijn mind niet tussen zitten want dan blok ik hem af. Dat is wat hier nu gebeurt. Want anders probeer ik het een betekenis te geven, positioneer ik mijn mind erbovenop, terwijl voor mij en voor jou zou het misschien ook zo kunnen zijn, het weten dat deze trillingen, de intelligentie van jou die er in wordt gezet dat die zijn weg vindt via het kwantumveld en dat die overal waar die

kan zijn terechtkomt, dat is gewoon fantastisch. Maar ik ga niet naar 8 miljard mensen luisteren en ook niet kijken of 8 miljard mensen dat programma?? Dat hoef je ook niet te doen. Het is het gevende vermogen met de kracht erachter. En overigens dit gaat niet met alleen zachtheid gepaard. Het gaat met een mokerslag van bewustzijn. Een mokerslag die vreselijk warm is van binnenuit vanuit verbondenheid. Dat is een pure zuivere kracht, maar het is, jij zet hem neer en die kracht die jij neerzet, dus de opdracht die erin ligt, de richting die je daarin neemt, dat is er één die zeer hoog geprezen is in elk universum. En daar moet je ook gewoon kleur in bekennen voor jezelf dat je dat gewoon bent. Punt! Dat kun je in allerlei verschillende gradaties neerzetten.

I: en ik besef in dat moment vaak ook dat er met mij mee gekeken wordt. Ik geef die opdracht ook soms even zo.

M: alles wordt waargenomen, alles is algemeen bekend. Het lastige is van deze beweging om de woorden eraf te halen en hem te beleven in jezelf. Dat voorbeeld heb ik al heel vaak gegeven en het blijft voor mij één van de mooie voorbeelden. Met dieren, als je bijvoorbeeld met een dier of een kind werkt dan gaat het allemaal vanzelf. Als een dier ziek is dan kom je bij dat dier zitten en dan observeer je dat dier, daar heb je aandacht voor, maar dat dier gaat niet vertellen wat het dier heeft gehoord van de dokter wat er allemaal aan de hand is. Dus dat dier laat zich zuiver zien in de hoedanigheid wat het ervaart, Jij ontfermt je erover, je stelt je daarvoor open. Dus wat is het. Dit is het. En dan is, ja hoe voelt dit goh ja dit is wie ik op dit moment ben. Dit is wie ik nu ben. Heel bewust en dat doe je dan niet, dat gaat vanzelf, heel bewust Ik voel het. En wat is er nodig en dan komt 'ie. Die aandacht die vloeibaar daar uit jezelf en stroomt naar het dier. Het is gewoon circulair met je bewustzijn, het gaat erin en het gaat eruit en het gaat er doorheen, het draait door. En het is juist onze taak om dat, vanuit dat wat zo vanzelfsprekend gaat, om dat te gaan toepassen op de plekken waar het niet vanzelfsprekend gaat. Daar ligt ook mijn stukje werk om dat met elkaar samen in beeld te brengen zodat dat juist op de plekken waar we het niet doen of waar we het wel denken te doen maar daar een beetje lui in zijn omdat we denken dat er een grotere kracht is dan wijzelf, maar dat we het juist vanuit onze eigen kracht moeten doen om bij die grotere kracht te geraken, om dát in beeld te brengen.

Die oude kennis moet in onszelf aan

I: is dat het zelfhelend vermogen?

M: ja absoluut. En het is echt een enorm mooie kracht. We leven in een werkelijkheid hier waarin er zoveel gesust is in het veld. Er zijn heel veel kennisvelden die werelden zijn die hier ook zijn, maar die zijn zo ontzettend weg getrild, daarom voelt het ook zo van dat je in één keer dat je er contact mee heb, dan weet je het hè. Het is eigenlijk zo simpel als het maar kan. Zo hoort het te zijn. Het is er ook gewoon. En dan is het even een paar tel later en dan kan je er al niet meer bij komen. Dus er is een frequentieoorlog gaande in de velden over die oude kennis die er voor ons is. Maar die oude kennis komt niet uit het veld opspringen, die oude kennis moet in ons aan! Als dit in ons aan gaat en wij gaan daar bewust mee bezig, we kiezen daar ook bewust voor, dan zul je merken dat als het in ons aan gaat, bewust, dat die subtiele op de achtergrond verkerende trillingen weer tot leven worden geroepen. En het gebeurt alleen door onszelf! Niet andersom. Anders was het namelijk al lang gebeurd. Alles is op frequentie gebaseerd.

I: dus dat kun je ook doen als je langs een vrachtwagen met dieren rijdt in de richting van een slachthuis? Dus ook in het korte moment.

M: de mogelijkheden zijn oneindig. In alles.

En dit is ook de communicatie die de mens aan het voorbereiden is om te gaan communiceren met bezoekers uit andere werelden.

Want die hebben dit stationair in hun eigen bewustzijn open. Als zij in deze werkelijkheid hier zijn, binnen een orde van de mensheid die dus een andere werkelijkheid steeds aanhangt met de gedachte en niet leiderschap toont, krijg je een frictie, verschillende werkelijkheden door elkaar heen.

Er spelen gewoon zulke grote dingen en wij moeten gewoon zorgen dat we dat in onszelf helder krijgen. Nou en dat mag je dan in je eigen leven testen, toetsen en natuurlijk opbouwen. De woorden, ja vergeet ze, het zijn frequentievelen, het zijn bewustzijnstoestanden, maar er zit wel echt een beweging in.

Een brug leggen naar die andere werkelijkheid

Het is waarnemen, in volledige eenheid, compassie en observatie met die persoon, verbinding, aandacht, dat is de goddelijke kracht, het is het beseffen dat jij er bent, dat is ook de voedingsbron en vanuit dat stuk, vanuit je zelf heel geleid naar die persoon toe, of naar de wereldsituatie toe, die kracht daar met je aandacht op richten. En door die aandacht erop te richten leg je een brug naar een andere werkelijkheid.

Zelfbekrachtigingen

I: ja als je vertelt van een kind of van een dier, dat gaat zo natuurlijk, dat gaat helemaal, dat doe ik zo vaak. Maar op moment dat iemand mij een verhaal vertelt en dan luister ik, dan gaat mijn hoofd 9 van de 10 keer toch ergens één keer ergens in wat me raakt, en dan weer ik ook nu ben ik eruit.

M: ja en wat je daar op kunt doen en dat is waar ik dus al die jaren ook die stukjes informatie over geef is die zelfbekrachtiging. Want die zelfbekrachtigingen zijn de momenten voordat dat trauma macht krijgt of op het moment dat het trauma al gedachtekracht al macht heeft gekregen. Dus het zijn allemaal dingen die horen bij elkaar, er komt een heel circuit van bewustzijn uit voort.

Dus dit is een beetje een samenvattingdag hè. Om het gewoon opnieuw goed te kneden en te voelen van op welke plekken zit het wel en op welke plekken zit het niet. Als het je hier even wat te veel wordt of je moet een frisse neus halen, ga alsjeblieft naar buiten. Doe wat je moet doen.

Zo vrij zijn wij gewoon! Dat is hoe het moet zijn in mijn gevoel, absoluut.

I: je kan dit ook in een gesprek doen met iemand toch?

M: Non-stop. Ja.

I: Op de sportschool zijn er nogal veel mensen die dan allerlei dingen gaan vertellen en dan ben ik aan het oefenen op dat dan ook toe te passen. Bijvoorbeeld één man heeft een kind verloren. Ik informeer en dan luister ik en is er een gesprek en daarna doe ik die beweging, zonder intentie.

I: Je hoort het verhaal, je neemt het in en dan ga je alsnog kijken, wie je zelf bent, maar dan ben je dus aangepast met wat je gehoord hebt?

M: Ja, wat je bent.

Vraagsteller: en er zit een plusje bij omdat je het verhaal van de ander gehoord

hebt.

M ja. Je wordt eigenlijk de trilling van hetgeen wat je waarneemt.

I: ja en dan haal je jezelf er weer extra bij dat het dubbel wordt eigenlijk.

M: Ja.

I: is het zo met muziek te vergelijken. Jij klinkt en er komt iemand anders met zijn/haar klank dan wordt het een akkoord of zoiets en versterk je jou klank nog een keertje terug.

M: Ja ik heb eens een keer gehad met iemand die heel goed met sport was, op een sportveld, dat is al jaren geleden, en die jongen die raakte in een soort van dwars, boos, maar die dwars/boosheid was een optelsom van al die, we hadden het over sport hè, van al die lichamelijke energievelden als optelsom, er kwam zoveel frequentie werd er gecreëerd dat er daardoor ook hetzelfde systeem, een soort blokkade kwam, waardoor hij niet meer kon sporten. En toen ging ik met hem in gesprek en toen kwam hij erachter, voor zichzelf, wat hij daarvoor allemaal voelde. Dus ik vroeg aan hem van wat zou je dan willen. "ja ik wil dat en dat wil ik gewoon weer neerzetten" Dus de resultaten van die sport. En ik deed dit wat we nu bespreken als observant, ik was alleen aanwezig en boem ging er zo uit. Moet je eens voorstellen wat de kracht is van de observatie. Daar draait alles om in deze wereld. Alles draait om observatie om aandacht te genereren, voor te hebben voor datgene wat er gebeurt en voor jezelf en vandaar uit beslissingen te nemen. Dit universum heeft zijn weg te vinden via nieuwe beslissingen, vanuit gevoel!

Werken vanuit Human Body Field, het menselijk intelligentieveld

I: Besef hebben over Human Body Field heeft dat hier ook nog baat bij?

M: als je deze beweging dat je zelf de scheppende kracht en beslissende kracht bent, maar niet vanuit je persoon, maar vanuit dat verbondenheidsbewustzijn. Als je dat hierin vindt, zo 'n dag als vandaag, dat je de beweging hè he', ik snap het in mijzelf weer en geen schuldgevoel naar ...??, maar instructies kunnen geven vanuit die liefdeskracht dan kun je aan het menselijk intelligentieveld gaan werken. Want dat is de basis, het gereedschap. Vanuit dit menselijk bewustzijn ga je in het menselijk intelligentieveld van het lichaam werken en dat gaat heel erg ver. Alles is daarin mogelijk. Alles!

Maar als je hem zelf niet kunt voelen, als je zelf niet helder wordt vanbinnen dan heeft het ook geen zin om met het menselijk intelligentieveld te werken. Want het menselijk intelligentieveld kun je wel uit boeken halen maar het wordt in beweging gezet via jouw bewustzijn, via jouw gedachten, dus via jou denk, gevoelsmatig denkveld. Jij moet het doen. Het is net als een chirurg die een hart opereert, als die geen mesje heeft dan kan hij ook niks doen. En dat is met het menselijk intelligentieveld in frequentie precies hetzelfde. Wat daarin werkt, dat gebeurt ook vanuit je eigen bewustzijn. Dus verstoringen in je velden en hoe het menselijk lichaamsintelligentieveld ook funcioneert. Dus ik noem het weleens hoe frequentie etterbulten naar de oppervlakte komen, hoe die verhuizen, hoe die weggetrokken worden, bijvoorbeeld iemand waar verstoringen zitten in de nieren, hoe die verstoringen uit de nieren weggehaald worden d.m.v. bewustzijn. Die kunnen worden weggehaald, maar niet in één keer uit het veld weg kunnen, maar dat verplaatst kunnen worden naar een andere lokatie om dan vervolgens aan het menselijk lichaamsveld opdracht te geven via jouw bewustzijn dat het vanaf die plek in stukjes wordt geknipt en door allerlei andere organen wordt afgevoerd, fysiek, biologisch. Maar daar is de leading edge wel jouw bewustzijn in. En daarom

moet we eerst leren voor onszelf wat echt zelf scheppen is en het ook echt aanzwengelen, neerzetten. We moeten de macht en de kracht van onszelf weer ervaren. En "ja die is groot, die is machtig, die is krachtig" ja dat zijn allemaal niet de goede woorden, maar ik gebruik ze wel omdat het zo ondergesneeuwd is. En we hebben in zoveel tijden, andere tijden, hebben wij allemaal, jullie misschien wel op een hele andere plek dan ik, hebben we die vermogens, die mogelijkheden ingezet! En hier moeten we dat weer terug zien te vinden op een ja iets andere manier. Dus ik gebruik er ook soms woorden bij die dubbel interpreteerbaar zijn. Ik laat die verantwoording allemaal bij onszelf, want ik kan het toch nooit helemaal goed in elkaar zetten dat het voor iedereen klopt in de woorden. We moeten het zelf polijsten.

I: er was ook bij mij een kwartje gevallen dat iemand zei dat je dan eerder met jezelf bezig bent en ja dat het niet om mij gaat, het gaat niet om mij dus. En dat kwam gewoon even binnen. Dus daar ben ik heel blij mee.

M: Ja wat kan alles dan groot en ruim zijn hè. Als je dat binnen voelt komen dat het niet alleen over jou gaat maar én over jou én over alles waar je een onderdeel van bent.

I: het gaat hand in hand toch?

M: ja

Sessie met jezelf

Nou dan gaan we eens kijken naar onszelf op dit moment. Nou kijk maar eens naar jezelf wat je op dit moment, en het hoeft niet diep, het kan ook aan de oppervlakte zitten van iets uit het nu, waar je nu in leeft, wat er nu speelt, wat je nu ervaart, waar je tegenaan loopt. Geef maar eens een antwoord aan jezelf, vertel jezelf maar eens innerlijk in jezelf ...wat er op dit moment aan de hand is wat voor jou wel een rem is, een invloed heeft. Vanuit het nu. Vertel dat maar aan jezelf.....een tussentijdse vraag aan jou en die kun je zelf beantwoorden en die vraag die luidt: wat is het effect of de uitwerking daarvan waar je last van, dus de uitwerking, het effect daarvan op jou.....zou je aan jezelf willen vertellen hoe het voelt hoe het zou moeten zijn voor jou.....en beseft dat je de antwoorden aan jezelf geeft, dus je spreekt tegen jezelf, vertel nog maar een keer aan jezelf hoe jij voelt en ziet hoe het zou moeten zijn.....en dan hou je je ogen gewoon lekker dicht en je laat verder los de communicatie naar jezelf, wat je nu doet is op je eigen manier is beseffen dat je er bent. Wie of wat ben je op dit moment in je gevoel, beseft dat je hier zit.....en beseft dat je bewustzijn, jij, vrij is, dat je alles kunt denken en kunt voelen, kunt beslissen, vanuit jezelf en dat je hierbij ook de beslissing kunt nemen vanuit je aanwezigheid je aandacht op jezelf te zetten.....dus die aandacht is in je lichaam en je lichaam bevindt zich in het aandachtsveld, dus je bevindt je met je lichaam ook in energie..... En dan laat je rustig los.

Het gaat om een essentieel stukje, het is een beweging die iets is, het is iets. Als je je aandacht op jezelf zet, dat kun je denken dat je je aandacht op jezelf zet, maar je kunt het ook echt ervaren, dat je je jezelf echt aandacht geeft van zo...

Deze beweging is het Oorspronkelijke bidden

Voor mij is deze beweging, de essentie van deze geleide dagen, is voor mij veruit het belangrijkste, het meest waardevol. Eigenlijk is dat het oorspronkelijke bidden, omdat je iets waarneemt, inneemt, door spoelt, herbeslist en uitzendt. Dus het is iets waarnemen (ademt in) tot je nemen en fris eigen bewustzijn uitzenden.

En het is zoiets essentieels, het zo enorm waardevol om dit in, steeds een laag, mogelijk een laag dieper in jezelf te kunnen ervaren, te kunnen doorzien wat het is. Niet het perfect te beoefenen wat daar gaat het helemaal niet over. Maar als je het ziet wat het is dan weet je waarom we het hierover hebben. Dus we moeten hem ook helemaal van onszelf afhalen, we moeten hem ook van deze wereld afhalen van dat deze wereld herziening nodig heeft, ook er af.

Het gevecht gaat over de uitkomst van een moment

Eens goed door je heen laten gaan wat dit is! Kijk het gevecht wat er al hele lange tijden is, in allerlei verschillende werelden gaat over het gevecht van de uitkomst van een moment. En dat zien we dus nu op de aarde ook terug hier, hè dat kunstmatige intelligentie aanwezig is, de officiële dan, die wij te zien krijgen De kunstmatige intelligentie die eigenlijk sneller kan beslissen, dus kwantumcomputers, sneller kunnen beslissen dan de snelste computer. Dus het antwoord komt net iets eerder via de kwantumcomputer dan alle andere computers bij elkaar opgeteld. Dat iets net iets eerder kan beslissen. En wij moeten uit het gevecht van de tijd weg! Wij hoeven het alleen te zijn, waar je voor staat, wat je voelt, wat je weet.

I: dan ben je in het moment daarvoor.

M: dan is er geen moment meer van voor of erna! En daar gaat deze beweging over. Deze beweging die wij maken in onszelf, gaat erover dat er daardoor invloeden van ervoor of erna geen effect meer hebben. Het gevecht gaat om de uitkomst volgens diegene die die gevechten leveren. En die gevechten worden niet vechtend geleverd. Dat is het knappe van hen. Ze leveren het gevecht al levend in systemen in werelden. En voor degene die inademt, die waarneemt, inademt, tot zich neemt en uitzendt en dat niet aan iets anders ophangt maar alleen in de eigen verbondenheid brengt. En als je verbonden bent met jezelf ben je ook verbonden met het leven. Want verbondenheid betekent dat je altijd een beslissing neemt die niet bewust schadelijk voor een ander is. Want wat goed is voor jou, als je echt in verbinding leeft met jezelf, wat goed is voor jezelf dat kun je ook aan een ander meegeven. Zo simpel is het.

En die verbondenheid, die beweeging, dus het waarnemen, het kunnen verbinden, het inademen, het aanwezig kunnen zijn, voelen vanuit je eigen verbondenheid, heel bewust het eigen besluitvaardigheid hop daarheen! Dat is een kracht en een macht die in het vrije bewustzijn ligt. Dat is het Oorspronkelijke deel! Dat is het herdefiniëren van een moment waarover gevochten wordt, ervoor, er omheen en erna, maar in het moment zelf wordt 'ie uitgesproken en wordt 'ie uitgevoeld en wordt 'ie neergezet.

En dat is echt heel essentieel! En dat is ook het vermogen van alle beschavingen die de mensheid hier ook bezoeken.

En daarom is deze beweging de meest fundamentele beweging! En ik leg hem dus nu zo uit dat je er zelf doorheen kunt kijken en dan neem je jezelf als voorbeeld of iemand anders die je wilt assisteren of die iets van je vraagt of je erbij wil zijn, mee

wil kijken en dat je erachter komt ja het gaat niet zomaar alleen maar over meekijken, dat is het niet. Als iemand jou vraagt "wil je meekijken" dat je kunt voelen ja verbondenheden en ik kijk mee, goh wat fijn en goed en normaal ook om dat te doen, mee te kijken met elkaar. Waarom moet jij er alleen voor staan, ik kijk met jou mee, samen en dat je daarin ook nog een keer de extra stap voelt dat je nog in dat moment vanuit je eigen bewustzijn nog iets in te brengen hebt, te verbinden vanuit jezelf! Daar worden beslissingen genomen.

Dus al zijn er 10 doktoren om iemand heen die verklaren dat iemand doodgaat, dat je dat wel hoort en dat degene die dat vertelt dat ook zo ervaart, maar dat jij die situatie waarneemt, in verbinding, inademt wat er dus waargenomen wordt en gevoeld wordt en hier ben je, dit is wat jij voelt, niet wat je denkt "ja ze gaat wel of niet dood" nee dat is een gedachte. Er gewoon zijn, hier ben ik, geen plus en geen min, geen voorkeur van wel of niet dood, hier ben ik, ik ervaar mijzelf, ik ben de pilaar van de eeuwigheid in het nu! Hier ben ik. Ik observeer, ik zie het. Hier ben ik. Hier vibreert het echte van het nu, niet uit een systeem, dat breng ik nu naar je toe want ik geef je aandacht, met mijn gevoel, hier is het.

En dat maakt alles anders, de uitkomst van alles wat er gebeurt en wat er wordt geprogrammeerd, en wat er wordt voorspeld, is niet geldig.

Wij zijn sleuteldragers

En dat is waarom wij sleuteldragers zijn. En dat is zo ontzettend erg dat het in deze wereld zo in de vergetelheid is geraakt. Het is echt nodig dat we dat, ik gebruik echt wel die woorden, wij zijn sleuteldragers omdat wij een sleutel zijn door anders te kijken naar situaties, niet het te wensen maar het te zijn, niet een uitkomst te willen kiezen van waar het naar toe zou moeten gaan, maar dat je de keuze die er al is, de mogelijkheid die er al is, de resonantie daarvan, kunt laten vibreren door je juist niet met die uitkomst te bemoeien maar alleen goed je aandacht wat je hebt voor die situatie of die mens goed over te brengen.

En dat is iets heel moois en daar ligt ook de grootste uitdaging voor de mens, omdat wij in een menselijk lichaam nu aan het ervaren zijn, ervaringen aan het ervaren zijn, die zo ontzettend door het denken en het systeem van andere mensen wordt meegeschaakt en mee geduwd.

En daar ligt onze grootste inzet die we te leveren hebben. En als we die kant uit kunnen gaan in onszelf, dan spreek je de taal van de vele rassen die altijd al aanwezig en betrokken zijn geweest bij deze grote experimentele werkelijkheid, die een werkelijkheid op zich is en dan spreek je ook hun taal, dan krijg je body in je bewustzijn! Want dan word je niet meer mee gepingpongd maar krijg je eenzelfde kosmische visie die je altijd al hebt gehad, die krijg je weer terug. Dan heb je dezelfde kosmische visie als velen van hen. En dan ben je ook echt een ambassadeur van de kracht van het waarnemen. Sinds de mensheid zich aan het voorbereiden is, aan uitkomsten die er lijken vast te staan om die compleet los te laten en weer zelf te gaan bouwen. Want dat is wat wij hier komen doen. Zelf bouwen. Zelf een mensheid laten ontstaan door overal ons bewustzijn in te brengen. Ja daardoor zie je ook dat er zo 'n chaos in de wereld is.

Dat is ook wel waarom die trauma's van de wereld ook groter worden. Om jou te beletten om het Oorspronkelijke bidden = scheppen manifest te maken. Er zitten grote verschillen tussen het bidden of het scheppen vanuit verbondenheid met alles waar je je in bevindt om dat te ervaren, dat kennen we allemaal, dat ken ik ook,

om in die verbondenheid te zijn, in de natuur, met de dieren. Het grotere kosmische plan waar we met z'n allen in aanwezig zijn, dat is een heel fijn gevoel en dat is heel iets anders als dat je voelt dat je aan het bidden bent en dat je aan het kracht zetten bent, dat je ook echt je eigen beweging inzet om jezelf, jouw bewustzijn ergens neer te zetten of in te laten vibreren. Want dat vraagt namelijk inzet. Bij het ene kun je heel makkelijk in aanwezig zijn, in gedeien, maar het stuk waar wij het vandaag over hebben is iets wat heel erg vermoeid is geraakt weer opnieuw aanzetten! Aan!

I: is dat als we aanwezig zijn is dat thetastaat, is dat wat je bedoelt dat je aanwezig kan zijn in alles wat er is zonder dat je een uitkomst forceert en daardoor ook op een bepaalde manier jezelf over...er doorheen zet?

M: het gaat over de thetastaat maar hoe je de thetastaat beleeft en wat je erin kunt doen of wat je ook beslist om erin te doen dat is vrij. Dus de thetastaat is een hele rustige, ontspannen, verbonden energie, maar wel een besluitvaardigheid hebt om dingen te denken of mee te verbinden, een beweging te maken. Terwijl je dat vaak in meditatieve houdingen, het alfabewustzijn, weer niet hebt. Dan voel je dat je juist verslapt.

I: en het dematerialiseren wat we in Havelte deden dat valt ook onder het oorspronkelijke deel?

M: Ja.

De Kracht van de Oorspronkelijkheid van de Mens is dat zij precies op de middenlijn zit

Kijk, ik wil niet zo in de taal van zij en wij praten omdat zo twee verschillende kampen laat zien en toch ja is het wel zo. Er zijn verschillende ideologieën en talen. Als de invloed die vele beschavingen heeft getroffen, dus ook deze werkelijkheid hier, als die invloed die er is gekomen, als die afgeremd kan worden dan kan dat alleen maar afgeremd worden door een kracht die minstens dezelfde frequentie is of in kracht is waardoor er een nul ontstaat. En daar stopt het dan voor ons. Omdat dáár de Vrije Wil weer wordt geboren. Maar als ik als bezoeker van deze wereld nu ineens begin te menen, te begrijpen en te voelen wat er dan wel nodig is voor deze wereld en ik ga dus over dat gewicht heen, over dat tegengewicht heen dan ga ik hetzelfde eigenlijk doen. Dan ga ik bepalen wat vanuit mijn visie en ideologie hier zou moeten gebeuren. Dus je moet kijken naar die middenweg. De middenweg is vrijheid, is ruimte maken voor iets of iemand waarin de ander of een boom, maakt niet uit, een reactie kan geven uit zichzelf.

Als er een bos is waar allemaal bomen in staan die ziek zijn, dan zou dat in mijn voorbeeld nu, zou dat betekenen dat ik met mijn bewustzijn in dat bos ga, ik neem het waar, ik ervaar het, wat het ook met mij doet, wat is mijn bewustzijn daardoor, nou hier ben ik en ik breng mijn bewustzijn terug naar de bomen en ik ga niet erover heen om voor die bomen te bepalen hoe ze eruit moeten komen te zien en hoe het zou moeten worden en wat gezondheid dan betekent.

De Kracht van de Oorspronkelijkheid van de Mens in dit geval is dat zij precies op de middenlijn zit, zij opent of herstelt het moment van de Vrije Keus. En elk levend wezen, of dat nou donkere levende wezens zijn, dus donkere krachten die andere mensen, wezens de wet voorschrijven wat zij dus anders zien. Of dat het vrije

werelden zijn, daar maken we geen verschil in. En als we de Wet van Nul weer terug kunnen brengen, dus dat de Vrijheid in elk moment kan ontstaan, daar kan iets in springen en met cliënt en therapeutrelatie betekent het dat de cliënt, de mens zelf beslist wat het zou moeten zijn. Als dát weer wordt hersteld, dan wordt de Schepping, in donker en licht, weer geopend! En alle start die daaruit voortkomt komt voort uit eerbied!

Dus je moet eerst vanuit een onevenwichtige situatie weer terug naar een situatie waarin iedereen afwezig is en dan krijg je dus Nul! En daar is niemand op voorbereid. Zowel de plussen als de minnen niet. Want dat is het leven wat zijn weg vindt. Dan moet ik ook denken aan het water, ik zit net even in de huiskamer er staat een heel mooi filmpje staat op televisie aan van een prachtige waterval door de bergen heen die uiteindelijk zelfs in een soort van rivieren terechtkomt met weer een plateau lager, weer een plateau en dat in 8 kaders??, een hele hoge definitie, en ik zit ernaar te kijken zo en ja je kunt toch niet bepalen hoe het water gaat lopen. Het water doet het zelf in samenhang met andere krachten. Wij noemen dat hier zwaartekracht etc. maar dat zijn andere krachten, daar moeten we ons niet mee bemoeien.

En dat geldt ook hier ook over mijzelf, snap je. Mijn 3^e dimensie, Martijn zegmaar, die kan wel denken dat hij weet wat goed voor hem is maar dat toets ik(martijn) alleen maar aan de hand van mijn fysieke werkelijkheid, aan de hand van de parameters die erin draaien. Dus heb je een huis ja of nee, kun je je huur betalen ja of nee, heb je goede vrienden of vriendinnen om je heen, kun je vervoeren, ben je geestelijk in orde. Dat zijn eigenlijk allemaal metingen die zijn gebaseerd op metingen van Martijn! Maar hoe kan die persoon, hoe kan die nou weten wat goed is voor zichzelf? Als die persoon het niet weet? Want die persoon, ik heb het niet over het wezen wie ik ben, maar die persoon die als een karakter in deze wereld hier meedraait, die weet niet wat er in deze werkelijkheid moet gebeuren om die rivier de andere kant uit te krijgen. Want het ontbreekt mij aan de kennis als mens en ook aan de mogelijkheid, technisch gezien om dat te achterhalen. Maar wat ik wel weet is dat ik observeer, ook naar mijzelf. Ik weet wel dat er geen verschil is tussen mij en de cliënt. Dus mijn voorkeuren daarin hebben daar ook niks te zoeken. Het gaat om dat ik besef dat het Nulpunt, dus aandacht daarheen brengen, dat alle andere dingen die dus ook met mij te maken hebben, dat die op Nul worden gezet, dat alle andere scenario's, die er ook zijn, tevoorschijn kunnen komen als er evenwicht ontstaat. En als we voorkeuren gaan brengen, nieuwe voorkeuren, dan is het evenwicht weg. Dus dan is mijn bewustzijn wie ik ben als Schepper is niet in staat om andere scenario's ook open te laten komen.

I: maar hoe zal je ervaren als je in evenwicht bent of niet, of bijna, of eruit, voorkeur begint te vormen?

M: als je dat zou weten dan zou je dat toch gewoon hebben? Misschien moet je gewoon heel sec kijken en zeggen van "goh misschien probeer ik alleen maar als mens een situatie te bereiken of te creëren waar zo weinig mogelijk dreiging in zit" Maar dat zegt natuurlijk nog niks over dat je echt in een stromende balans zit.

We hebben heel veel dogma's

Kijk we hebben heel veel dogma hè. Wij aardse mensen nu, dat zijn wij niet maar dat is wel dat stuk wat we erbij ervaren, we hebben heel veel dogma en een hele

sterke hang naar mystiek. Dat hebben we heel sterk. En ook daarbij is vrijheid en openheid is eigenlijk ook een soort van mystiek. Want we weten het niet. Het enige wat we weten is wat ons verlichting kan geven waardoor we ons vrijer voelen. Dus in die zin zijn onze keuzes om te willen groeien net zo desastreus als dat ik mijzelf zou gaan bemoeien met het helingsproces van een ander. Snap je dat?

I: wat ik bedoel van als je naar de natuur kijkt, je kijkt van hoe de natuur zit op heel veel lagen en het is niet nodig om te bepalen van hoe je dat dan??maar je kijkt hoe dat uit zichzelf gaat, daar is een evenwicht, maar dan komt er iets, weer een herstelmoment en evenwicht dan komt er weer iets en dat is een soort van glijdend proces, dus dat is nooit van oké nu is het dan dát, er kan iets anders komen, maar het is een natuurlijke beweging, flow.

M: ja in vergelijking met de natuur die we hier op de aarde kennen is dat een hele mooie uitleg zo. Ja. Zo klopt het. Totdat ik erachter kom dat, wat ik nooit kon zien, dat die rivier er misschien helemaal niet daarlangs moest stromen. Dat weet je dus niet.

Dus de vraag is "leven wij op dit moment nu in een werkelijkheid waarin wij überhaupt kunnen overzien waarom we iets kiezen"? Dat kunnen we dus niet!

I: we proberen een balans te creëren met onbalans informatie.

M: Aannames. Aannames die veelal gebaseerd zijn op dogma. Dus dat is ook met het bewustzijn en ook over liefde gesproken. Hoe vaak heb jij in je leven meegemaakt dat iemand anders iets uitlegde wat jij deed of zij als niet liefdevol, terwijl jij bliksem zo goed in je hart wist van ja maar het is wel echt waar, dit is wel wat er aan de hand is. Dus het is, alles wat iets classificeert aan plussen in minnen, dat is een positie en alles wat je over jezelf ook doet ook in het... dus geleider zijn in je eigen bewustzijn, daar moet je ook heel erg voorzichtig in zijn, zuiverheid betrachten door niet de voorkeurssituatie in te gaan.

Want wees er zeker van als er vanuit de Bronwereld waar we vandaan komen dat als je die positie niet inneemt maar vanuit No-Fear, geen angst, je bewustzijn ergens in zet, gewoon erin, en geen voorkeur, wees zeker dat het bewustzijn wat in het Nulveld zit, wat niet in de plussen of minnen zit, dat dat de eeuwige lichtvlam is waardoor er een antwoord komt uit de frequentie, uit de Force, die precies aansluit in taal, bij wie jij bent in dat Nul. Want daar in dat Nulstuk, en dat is niet dat je neutraal bent en geen emotie kent, maar in dat Nulstuk dat je je niet bemoeit met de uitkomst, daar ligt de echo van thuis!

Want in de wereld waar wij vandaan komen besluiten wij ook niet van dat je een hele fijne dag gaat hebben. Daar ben je aanwezig en je bent, je leeft!

I: als ik het goed begrijp door observatie open je een boek van mogelijkheden, op het moment dat die mogelijkheden er zijn, draai je je om en ga je weg, want je laat het los. Want jij kan het niet bepalen. Het bepaalt.

M: Ja je geeft eigenlijk in een wereld zoals wij nu leven, geef je de oorzaak en gevolg evolutietijdlijnen geef je een compleet nieuwe reset om in de hele volledige breedte te kunnen reageren. En dat moeten we niet afmeten van "oh nu moeten er dus ook gelijk wonderen gebeuren, want dat moment wat wij inbrengen, dat is dat Christusveld, dat schone bewustzijn, dat maakt ruimte tussen alle, dimensionaal, dat bouwt zich op in allemaal kleine microgebeurtenisjes. Die gaan borrelen. Het zijn net luchtbelletjes in een hele grote oceaan en als jij dat in eerbied en rust, gewoon rustig blijft leven, dan zul je merken dat er een steeds groter centerpunt komt waarop in één keer en dat maifesteert zich in één gebeurtenis waarin je ziet

"hé daar gaat íe, dat is gebeurd!" Daar zie ik iets omdraaien. Het kan soms zijn dat een persoon die je kent ineens tot een andere mening komt. Dus onderschat zulke gebeurtenissen niet, dat je ziet van hé, dit is evolutie op mijn beeldscherm zichtbaar in die persoon. (Maakt kusgebaar) welkom! Ik hoef het niet aan mij zelf te koppelen maar ik zie wel dat er iets gebeurt.

Dus dat hele functioneren vanuit de oorsprong wie wij zijn, vraagt én grote betrokkenheid en in hetzelfde moment vraagt het ook om geen bemoeienis! Ga dat maar eens doen. Ga dat maar eens in jezelf doen, betrokken zijn bij jezelf maar geen bemoeienis in hoe het moet worden. Want alle scenario's zijn er, alle mogelijkheden van deze werkelijkheid zijn al georkestreerd en alles wat niet mogelijk, dat is heel gek wat ik nu zeg, want alles is mogelijk, maar dus uit een ander taalveld zijn er nog meer dingen mogelijk. En die dingen die nog meer mogelijk zijn die kunnen ook reageren op wie jij bent. Het komt uit verschillende bibliotheken komt het vandaan, de antwoorden hier in deze matrix. En ik denk dat dat het belangrijkste is waarom ik deze beweging zo fundamenteel vind omdat het vraagt een hele actieve bewustzijnshouding. En als het dan niet lukt dan is er dus niks aan de hand want dan kunnen wij gewoon lekker gedeien in de Bron van het Moment waarin we voelen alles met één te zijn of in de rust te zijn in jezelf, hoe je het ook maar ervaart. Dat is ook gewoon goed. Dus als iets niet wil door een reden X, ik moet steeds denken als ik reden X zeg dan weet dat ik twitter zeg want ik weet dat twitter X heet, dat is er wel met de paplepel ingegoten hè. Als je om een bepaalde reden voelt van nou ik kan even niet die beweging uit mijzelf maken, kunnen allerlei redenen voor zijn, dan laat ik hem gewoon los en dat je in dat nu moment gewoon aanwezig bent, dat je in die verbondenheid bent.

Maar het is echt zo fundamenteel om aan het werk te zijn. Dus bij het observeren ga je die laatste stap, jezelf bewust inzetten, naar die situatie of die persoon toe, dus ook naar jezelf. Vooral ook voor onszelf, want geven aan een ander is in deze werkelijkheid vaak nog makkelijker dan jezelf benaderen. Als ik nou een hele vervelende rotbui heb en ik ga stom doen en idioot doen en je denkt van "nou bij die idioot kom ik niet meer, wat een nare dag was dat" en je gaat weg. En misschien een paar weken later denk je van nou ik ga er toch weer eens heen, ik kan het toch wel weer voelen. Op de één of andere manier is dat makkelijker om naar bij iemand anders te doen die je verhoudingsgewijs weinig ziet ten opzichte van jezelf, je ziet jezelf de hele dag, als dat je het voor jezelf doet.

Dat is waarom de meeste therapeuten therapeuten zijn. Ook op alternatief gebied. We moeten er een beetje om lachen maar het is gewoon interessant om naar te kijken van verdorie, al die tijd dat je eigenlijk investeert in een ander, nou ga dat maar eens met jezelf aan. En vanuit dat stuk dan ook weer met de ander bezig! En ik wil geen bellerende opmerkingen plaatsen hoor maar dit zijn wel mogelijkheden die er wel kunnen zijn. Dat hoeft niet bij iedereen zo te zijn.....het is wel vaak zo! (Lachen)

I: die energie die afgevoerd wordt over ons neurologische systeem in zo'n traumatische situatie wordt die volledig gekoppeld aan het traumatische moment, dus in het moment waar een ander mij zijn traumatisch verhaal vertelt koppelt hij zelf weer aan in het kwantumveld als hij voelt wat hij daar heeft beleefd en als ik de derde beweging maak er mogelijk ik het heel loskoppelt en dan komt die energie

weer vrij en staat hem tot (zijn beschikking)?

M: heb je het nu over jezelf of over iemand anders die je helpt?

I: ik denk het verschil is misschien dat die andere moet die beslissing zelf doen om dan los te koppelen? Ikzelf ook.

M: Klopt, maar, nou komt het, iedereen die bestaat hier, iedereen, is toch informatie op jouw beeld. Alle mensen, we hebben dus.. Ik moet rekening houden met dat die ander zelf die beslissing moet nemen, daar moet ik rekening mee houden, maar er is nog iets groters dan dat. Er is zoiets groots dat de ander gewoon meemaakt waar jij ruimte voor maakt. Zelfs als de ander er geen rekening mee houdt. Als de ander zelf niet beslist.

Ik vertel dat je in een verhouding met therapeut en cliënt, vertel ik dat je als therapeut die beweging maakt en dat je vervolgens je aandacht teruggeeft aan die persoon maar die persoon moet ook wel de ruimte hebben om te weten wat er nodig is. Wat voel je dat er moet zijn, dus dat die persoon kan zeggen "nou ik voel dat ik gewoon, ik moet gewoon weer beter zijn, ik moet gezond zijn, ik moet gewoon verder leven, ik moet werkzaamheden hier uitvoeren". Dat vertel ik omdat het ook zo is omdat wij ons respect voor de vrije wil van de ander weer moeten kweken, opnieuw moeten activeren.

Maar als je het heel zwart wit bekijkt vanuit de oorsprong, ons echt daadkrachtige bewustzijn, zo enorm krachtig, dat als je daar op die plek bent is er geen andere gevolg of respons mogelijk dan dat de ander reageert op wat er nodig is, zelfs als die persoon het niet zelf beslist. Omdat het namelijk al kwantumkosmisch bekend is wat het beste is in evenwicht voor die persoon Dus het lijkt alsof het wordt overruled, maar wij zitten natuurlijk ergens op het punt vanaf dat her-activeren van het eigen besluitvaardigheidskrachtveld, maar op een nog ander niveau is dat helemaal niet zo. Want op een nog ander niveau, als jij volledig oorspronkelijk bent en je bent niet in een wereld zoals hier, of je bent in deze wereld volledig oorspronkelijk en alle beperkingen zijn weg, dan zul je merken dat alles reageert op jouw bewustzijn! Alles, echt alles! En dat klopt ook omdat jouw bewustzijn is zo open en zo zuiver en zo weggevend en zo bijdragend en zo ontvangend, dat het kan niet anders zijn dat jij zelfs alleen maar hoeft te denken, voelen, te weten wat er nodig is en het gebeurt bij de ander. En hier kom je dus op een punt waardoor de vervuiling en dogma op een spirituele manier zou er betekenis aan kunnen geven. Maar dat is het niet.

Voor mij is het waardevol dat wij met elkaar die vrije wil in onszelf weer kunnen ervaren. In onszelf en om de vrije wil bij een ander ook intact te laten. Dus ik voel dit, ik geef het wat ik ben en wat eruit voortkomt dat is vrije keus. Als we dat weer kunnen voelen, dan zijn we weer terug in ons masterschap van oorsprong. En zo ga je anders om met je trauma, in de momenten die je afremmen, je moet je koers verleggen. Dit is het moment. En het niet doen omdat je er nu mee bezig bent op deze manier maar het alleen doen op het moment dat je het zelf doorziet, doorvoelt wat er de waarde van is. Anders wordt het ook een programma dat je het gaat doen omdat je weet dat het moet. Nee het moet en kan alleen gebeuren omdat je het op dat moment voelt.

I: wat ik zelf ervaar is dat zo'n dag als dit een herhaling, samenvatting is hoe bizar belangrijk dit is ook voor mij. Helemaal in het begin bij de Kwantum fysiche

geleider van oh nu kunnen we aan de slag, maar eigenlijk nog meer om anderen dienstbaar te zijn en ik nu eigenlijk steeds meer ga voelen en beseffen van hoe ontzettend belangrijk het is voor mij!

M: Ja. Wat een rijkdom hè. Het is echt levenvervullend voor jezelf. Om dat te voelen en te beseffen.

Ik was een paar dagen geleden in het ziekenhuis bij iemand, sommige mensen weten misschien wel haar naam, maar ik spreek het nu niet uit. Nou het was heel mooi en heel goed. Maar er was veel chaos om die persoon heen, vanuit de familie en zo. Ik ging bij haar op bed zitten, ik vroeg haar of het goed was of ik op de stoel of het bed kwam zitten "kom lekker op bed" lekker de handen bij elkaar en vasthouden. Een fijn gesprek met woorden, zonder woorden. En de vorm ook los, het contact. Wat een gift dat je elkaar mag zien, dat je elkaar kunt ervaren, dat je elkaar aandacht kunt geven, dat je elkaar het gevoel wat feitelijk is meegeeft hoe waardevol je bent. We hadden wat gesprekken en toen kwam er een arts binnen, wat gepraat en op een gegeven moment zegt hij "goh" dat vond ik wel zo verwarmend uit het veld terug vanuit waar ik zelf verblijf, dat deed mij echt goed omdat ik liefde voor hem voelde. Hij zegt "goh wat ben jij een lieve man" "maar ik zei helemaal niks liefs, ik was gewoon aanwezig. En ik zei "dank je wel, het is ook een heel lief moment om hier te zijn met elkaar" "ja het voelt heel zorgzaam, mag ik vragen wat bent u van haar" "Nou zeg maar gewoon een hele goede mensenvriend" "oh dat is mooi" Ik ging even op de gang zitten op een bankje en toen kwam hij nog een keer naar mij toe en zegt hij "ik zou wel willen dat mijn collega's ook zo ontspannen en rustig zijn" ik zei "geef me maar een witte jas" Maar het voelde zo hartelijk terug dat is wat je in het veld brengt. Je doet niet iets omdat je iets wilt. Je doet iets omdat je het voelt. En omdat je voelt dat je met elkaar samen door één grote deur moet of zo. Samen door één grote deur, maar binnen die grote deur die we met elkaar passeren, waar we doorheen gaan moeten ook wel alle dingen meegenomen worden die bij jou horen, bij jou horen, bij jou horen en zo neemt iedereen, samen met elkaar neem je dingen mee door die deur heen en dan kom je in een ander vertrek. En dan kun je daar weer verder over praten en dan blijkt ineens dat de dingen die je hebt meegenomen dat die al lang niet meer bestaan. Gewoon omdat je ze meenam. En dat is wat wij moeten doen. Wij moeten ons bekommeren over bepaalde dingen die lijken belangrijk, dat zijn ze nu ook en op het moment dat we ze behandelen met ons eigen bewustzijn is het ook eigenlijk weg. En dat moeten wij dus goed beseffen dat we niet gehecht zijn aan de dingen waar we aan werken. Daar zijn we veel te gehecht aan geraakt. Ik vond het een hele lieve energie van die man dat die dat zo zei. Dat had ik nog nooit gehoord op die manier op zo'n moment. Misschien dat het, dat zijn dus die synchronicatie momenten waarschijnlijk dat het ook net bij hem gebeurde dat hij mij daar zag zitten met die persoon en dat we het samen gewoon goed hadden in een rust- en stiltemoment. Dat die dat misschien zelf ook ergens in een vibratie ook nodig had en dat hij doordat hij dat zag het ook voelde, dus dat wij samen daar iets vibrerend waren wat hij ook voelde. En dat is mooi.

Onze processen en stappen die we zetten zijn met elkaar verbonden

En daarom zie ik onze processen ook, onze stappen die we zetten zie ik ook allemaal met elkaar verbonden. Wat jij doet, en waar jij voor staat en waar jij mee bezig bent dat brengt mij ook, dat is wat het met elkaar is. En op die basis van op

die frequentie van bewustzijn hebben we elkaar ook ontmoet. Zijn we allemaal bezig met onszelf en de wereld en voelen we dat het om grotere stukken gaat. Af en toe moet je even uithuilen over je persoonlijke dingen. Het is ook heel wijs, vind ik, geestelijk, om af en toe te roepen als iets niet lukt, als er iets niet wil, hè dat je niet de lat hoog legt van het moet allemaal maar slagen maar dat je ook kunt zeggen van potverdomme wat een klotezooi is dit zeg, dat dit niet wil 3d en dat weer dit, en weer dat en weer zus en weer zo. Maar dan hop en weer opnieuw erin. Dat is wel belangrijk.

Vervolg Human Body Field

Nou het Human Body Field, menselijk lichaamsintelligentie. In de leiderschapsfunctie die wij als mensen hebben, zoals het ook door de engineers van dit universum is gemaakt, door de experimenthouders vergezeld door duizenden andere beschavingen, was en is ook nog steeds de doelstelling, hoewel er heel veel veranderd is, in het onderzoek om engineers van binnenuit toegang te geven tot de constructie van het menselijk lichaam. Dus tot hoe frequentievelden zijn opgebouwd, taalvelden zijn opgebouwd. En het allerbelangrijkste daarin is dat mensen die gaan engineeren, die gaan herontwikkelen, dus die mee gaan werken om lichamen, het woord gezond is het niet, maar lichamen naar andere niveau's van gezondheid te brengen, mogelijkheden, dat die engineers die hier op aarde komen dat die ook alleen maar kunnen engineeren, herontwikkelen of openen, het zijn sleutelopeners, projecten openen, hoewel het nu veel dichter is gezet als doordat de krachten die de mens onderdrukken, is het vermogen van de mens veel meer dicht gezet als dat het ooit was omdat de ontwerpers hebben ook de menselijke lichamen niet volledig operationeel hier neergezet vanwege hun experiment en ook om van binnenuit hier als mensen zelf te ontdekken wat mogelijkheden zijn vanuit vrije wil. Dus wij moeten ook goed beseffen dat je als hier als engineer wil meewerken in deze wereld dat je wel over de kwaliteiten van jezelf weer moet gaan beschikken. Want daar zijn dus deze beslissingen, het geven heel bewust van aandacht op gericht, omdat het menselijk intelligentieveld ook alleen maar reageert op zelfbewustzijn. Dus instructie van de denkende kracht van wie jij bent.

En dit is dus de belangrijkste stap. Als je hierin zit in dit stuk, ik ben er zeker van dat, het zal niet voor iedereen gelden, hoewel het voor iedereen geldt dat dit frequentie, dit stuk van het besef waar wij het met elkaar over hebben, die beweging dat die op verschillende niveau's nog te doorvoelen of te bestuderen zijn en te ervaren zijn.

En op een gegeven moment dan pak je hem, dan voel je hem en op het moment dat je hem voelt, moet ik er zo bij zeggen, merk je ook dat er een soort hang, het lijkt alsof je, doordat je een groter informatiebewustzijn zelf ontvangt, lijkt het alsof je minder emoties gaat krijgen op dat onderwerp. Op genezen. Denk maar niet dat mensen van onder andere stelsels van Saphira, die hele grote laboratoria onderzoekcentra hebben, denk maar niet dat als wij daar zouden komen als mensheid met al onze verstoringen van hier en onze pijnen van hier, denk maar niet dat deze grote wetenschappers, bewustzijnswetenschappers, die ook technologie hebben, dat die gaan staan te snikken snotteren over wat wij allemaal meemaken. Ze doen wat ze moeten doen en wat ze kunnen, wie ze zijn. Ze herdefiniëren, herbeslissen, schonen op met hun bewustzijn en met apparatuur wat op bewustzijn functioneert en het wordt heel gericht ingezet. En op het moment dat

het klaar is, is het aan jou om je rehabilitatieproces helemaal vanuit je eigen behoefte op poten te zetten. Het lijkt bijna klinisch, maar het is niet zo en ik wil er alleen maar aangeven dat het bewustzijn en liefde, emotie, dat dat heel veel verschillende gradaties kent. En dat zeg ik, omdat de stap waar wij staan, dus het opschalen van die vermogens in jezelf door daarmee bezig te gaan, dat dat een vertrek van oude emoties betekent. Ik heb dit nog nooit benoemt hoor.

Emotie is intelligentie en emoties zoals wij het hier op de aarde kennen is heel vaak omdat we beschadigd zijn en dat we het niet hebben uitgehuld en dat het ook een herhalingsprogramma is van het brein. Steeds dezelfde boosheid, steeds de herhaling van verdriet, steeds weer de herhaling van de pijn, de emotie, herhaling van de herhaling. En dat is heel, heel echt, maar op moment dat die andere intelligentie van jou aan gaat, dat je doorziet wat dat vermogen is van die beweging, dus het geven, zul je merken dat die intelligentie uitbreiding, het inzicht hoe dat werkt dat de manier hoe dat inzicht gevuld wordt dat dat gevuld wordt, dat is het uitklappen van al die andere emoties die je vroeger hebt gevoeld.

Dus de emoties waar we nu mee zitten ja waar we nu heel veel aan blijven hangen en haken en wat we denken dat ons heel uniek maakt, dat roepen we dan, dat is ook een spiritueel dogma, want dat je een emotionele intelligentie hebt, daarvoor hoef je niet emotioneel een wrak te zijn. Dat is iets anders. En die emoties die wij dus nu kennen als huilen en verdriet, al die dingen, dat zijn taalvelden, krachtvelden die door negatieve gebeurtenissen in deze wereld zo worden ervaren. Maar op het moment dat onze grotere intelligentie opengaat dat wij dat vermogen doorzien, doorvoelen wat vrije wil is en geven is dan is dat dezelfde taal als die frequentie van al die pijnstukken en emotie en op het moment dat dat opengaat gaat het ook open uit de energie van die traumapijn. En daarna worden die traumapijn geherconfigureerd, dus opnieuw worden die opengezet en er wordt en andere intelligentie, dus dan kun je groter kijken dan daarvoor. Je kunt meer, je kunt meer in deze werkelijkheid uitdragen en je zult ook merken dat er een afname is van oude pijn en sterker nog hele oude manier van emotie voelen.

I; komt het dan vrij, zet je het dan vrij als het ware, niet dat het een doel is.

M: hogere intelligentie die voorbij ruimte en tijd beweegt wordt tegengehouden door emotie van de aarde, aardse emoties. En daar zit dus ook de gehechtheid aan. Als ik nou over het strand loop en ik heb een paar pittige dagen gehad, wat er in de wereld gebeurt en wat ik allemaal meemaak, ik loop over het strand, dat is mijn voorbeeld dan, (ademt diep in) heerlijk hoor ik meeuwen weer met die voetjes lekker in het zand en ik geniet ervan en in krijg een ontlading door mijn lichaam dat ik tranen in mijn ogen heb, dat ik helemaal ontlaad, dat soort emotie ontladingen op die manier zijn dan weg. Het wordt een veel groter bewustzijn op een andere manier, maar de emotie gaat weg want die wordt gebruikt voor die andere intelligentie.

Verplaatsing van energiecellen, afscheid nemen van emotie uitingen

Ik wil hier een aantal dingen zeggen die ik niet te veel wil invullen maar de tijd van huilebalken is op een dag voorbij. En dan heb ik het niet zo specifiek over ons, maar dan heb ik het over de aarde. Want als je vanuit een andere wereld naar de aarde kijkt dan zie je dat de aarde heel verdrietig is maar dat mensen ook massaal verslaafd zijn aan het constant opnieuw oproepen van emotie en pijn en pijn en dan

vragen we ons af waar blijft nou die hoge intelligentie? Nou a. we knopen hem vaak op aan een hogere bron buiten onszelf wat het niet is, maar onze eigen hogere intelligentie wordt niet ingezet omdat we onze oude trauma's willen koesteren. En er valt hier niks te koesteren. Die oude trauma's die zijn gewoon klaar! Dat zijn frequentievelen die moeten opgetild worden door besluitvaardigheid en op een andere manier worden gebruikt. En eigenlijk is het een verplaatsing van energiecellen. Zo mag je het misschien ook zeggen.

En dat is belangrijk, vind ik dat mensen waar ik mee contact heb al zolang ik hier ben, van verschillende werelden, dat zijn geen huilebalken. Dat zijn wel hele warme mensen, dat zijn hele rustige mensen meteen enorme kracht en zij kunnen denken op een manier dat er hele tijdlijnen, hele ruimte en tijd omgebogen wordt. Zij denken, zij besturen hun ruimteschepen niet maar zij, zo noem ik het. Zij denken hun ruimteschepen hun richtingen uit. Omdat die ruimteschepen gebaseerd zijn op hun eigen bewustzijn. En zij zitten niet te huilenbalken en vallen ook niet huilend in elkaars arm. Maar wat er wel is is zoiets groots, dat zijn de Koninkrijken. En ik zeg het omdat er op een dag, zoals in deze wereld ook, ook het bewustzijn gelanceerd wordt dat er op een bepaald moment ook afscheid genomen gaat worden op het moment dat jij het kunt zien, van oude emotieuitingen. Dus er ligt ook een beslissing op. En dat kan als dat zo gebeurt, kan dat worden ervaren als een soort verlies van emotie. Dat is ook waar ik weleens van, mensen over mij zeggen ja die man die huilt nooit. Ik word dan vergeleken met van alles en nog wat, maar het gaat niet over mij, het gaat over je eigen bewustwordingsproces. En als je andere dingen kunt zien van jezelf en je kunt anders met dingen omgaan. Je kunt andere beslissingen nemen, bepaalde waardes, iets wat eerst heel waardevol was blijkt ineens helemaal niet meer ertoe doen. Kun je wel een kus erop en nou het was mooi in een tijd van mijn leven maar het is gewoon klaar. Op dat moment merk je ook dat die emotie al weg is. En dan betekent dat ook dat je in dat onderwerp ineens een andere zienswijze hebt. Dat is eigenlijk het oorspronkelijke stuk wat opengaat.

Dus wat is dan eigenlijk emotie. Emotie is besluitvaardigheid in Nul! Dus niet voor de één, voor de ander, alleen als je voor jezelf beslist, voor de wereld waar je vandaan komt daar wordt alles gewoon vanuit jezelf gevoeld, vanuit jezelf gedaan en er is helemaal niets wat je doet wat schadelijk is voor een ander. Helemaal niets. Dus welke sleutels gaan we openzetten, van welke tijdlijnen gaan afscheid nemen. In hoeverre valt het nou daadwerkelijk echt aan al jouw trauma's, wat emoties zijn, te werken? Waar wil je heen? Laat je deze even goed zakken. Er hoeft geen actie op ondernomen te worden maar het is meer een besef. Is het werkelijk zo dat alles wat ik meemaak, waar ik het moeilijk mee heb, waar ik om moet huilen, vraagstukken, is dat echt werkelijk waar het over gaat?

I: nee helemaal niet juist. Dat is de grote afleiding.

M: Ja

It: ja ik moet altijd denken aan wat jij liet zien in Havelte, het is allemaal 3d die we zien en als je daaronder kijkt dan zie dat alles verbonden is en dan ga je het al op een hele andere manier benaderen en ervaren.

M Ja. Ik kreeg laatst een bericht van mensen waar ik veel van hou, die namen afscheid van mij. Nou dat kan dus niet.

(Lachen).

Dat is toch heerlijk, heerlijk om te beseffen dat dat kan, dat je het kunt zeggen en dat je het binnen een bepaalde muur zo kunt ervaren, maar als je daar overheen of daaronder kijkt dan zie je dat alles met elkaar verbonden is. En dat er helemaal niet een verbinding is omdat er ook niet een niet-verbinding is. Maar dat er iets is wat helemaal niet zoiets te benoemen is.

I: nee het is het ervaren en het zijn.

M: Ja. Nou dan gaan we het nu maar even oefenen.

Ik vind het wel mooi als ik in bepaalde uitspraken van mensen vroeger weleens hoorde van "overstijg je zelf" dat was voor mij een bepaalde uitspraak met een betekenis vanuit hoe ik de wereld hier ervaar die heel kloppend is. Dus je kunt en aan jezelf werken maar overstijg jezelf wel in die in dat je niet te veel aan jezelf blijft plakken. Dat stuk. Je hoeft het niet weg te drukken. Want wegdrukken leidt ook tot allerlei toestanden, maar ga jezelf niet helemaal als hoofdproject nemen.

Er ligt een deurklopper. Martijn: hier in het hangertje staat ook een mensengezicht, dat vond ik ook het mooie dat je dus, je gebruikt je menselijke kracht om aan te kloppen maar ja uiteindelijk hangt het toch aan de leeuwenkracht. En het gaat niet zozeer over ons mens als hier, maar om een grotere kracht in onszelf. Ik denk wel dat dat voor ons allemaal duidelijk is dat het om een grotere kracht gaat in onszelf.

Sessie met onderwerp

Nou dan laten we de boel even los in woorden en gaan we kijken wat die beweging nou eigenlijk kan zijn. En ik wil je met nadruk vragen je kan het nog beter even mentaal doen als je dat je het per se met je gevoel zou moeten lukken. Dus probeer het met je gevoel te doen, maar als het niet lukt, de laatste stap dat je gericht je aandacht aan iets geeft.

Heb je een onderwerp, het mag ook het onderwerp van net zijn, je mag ook iets anders tevoorschijn halen op dit moment waar je mee zit. Het kan dus lichamelijk zijn, het kan geestelijke zijn, emotioneel, waar je hem voelt. Misschien breng je heel rustig, op een normale manier daar bedoel ik mee zoals je het ook aan iemand zou vertellen, zoals iemand aan jou iets vertelt, zo vertel je aan jezelf wat het onderwerp is waar je de blokkering in hebt of waar je mee zit.....dialog hè, dus niet denken, maar het ook echt aan jezelf vertellen.....hoe ziet het er dan uit hoe laat het zich dan zien.....en wat is de uitwerking daar dan van, wat is het effect, hoe voel je je daar bij.....ga nog maar eens naar het stuk in jezelf hoe jij jezelf daar bij voelt, wat het effect in jezelf daarvan is.....dan breng je je aandacht en maak je je aandacht los van deze dialoog, dan breng je je aandacht heel bewust en neutraal naar jezelf toe en zo voel je dat je hier aanwezig bent en ben je heel bewust van jezelf, nu.....wees je rustig en stabiel, kalm, bewust van jezelf nu..... Dan pak je met één van je beide handen pak je je arm vast en leg je gewoon rustig je hand op je arm. Zo rustig dat je jezelf voelt, dat je jezelf geeft...en ben je je op de je eigen manier heel bewust dat je met je aandacht bij jezelf bent en dat je de aandacht die je hebt ook heel gericht aan staand aan jezelf geeft.....en dat laat het het weer rustig voor wat het is.

En ik wil jullie echt meegeven om deze oefeningen, deze bekrachtigingen niet bij in slaap te vallen. Degene die jij je aandacht geeft stelt zich helemaal open voor jou

aandacht, ligt op een behandeltafel. Dus je aandacht gaat niet weg, het is ook speciaal voor jou gekozen om daar te liggen om die aandacht samen te hebben en te ervaren en dan ga je niet denken aan de boodschappen die je nog moet doen, dan ben je aanwezig bij die persoon, daar train je jezelf in en zo doe je het ook bij jezelf want jij ligt ook nu op die behandeltafel van jezelf. En je blijft ook met je aandacht bij jezelf, dus dat verslapt ook niet, en daarin kun je ook merken dat bewustzijn opbouwen wel een heel belangrijk iets is. Echt constant er bij aanwezig zijn.

Beschrijving therapeut cliënt sessie

Ik ga het even tekenen. Dit is de tijd de ervaringen, je neemt waar, je bent aan het waarnemen in deze wereld en vervolgens gebeurt er iets, trauma waardoor je uit je gevoel, uit je, laat ik het anders zeggen het trauma trekt je volledig naar je hoofd. Compleet in je hoofd. Alles wat je denkt, alles wat er is hop helemaal in de ban van de gedachte. Het neemt jou helemaal over. Wat er gebeurt is dat dit hele veld hier in één klap daarin gezet. Als je in de frequentie van je hoofd zit worden de informaties, dat is de grootste diefstal die je maar kan voorstellen op kosmisch gebied, worden de trillingen via je mind eruit gehaald. Dit is in dit geval nu een cliënt Jij, die cliënt die komt dus naar jou toe, jij zegt van goh, vertel me maar eens wat er nou aan de hand is. Dat is stapje 1. Waar zit je mee, wat is er gebeurt. En die persoon die vertelt dus dit stuk. De persoon die heeft niet in de gaten dat dat een ontvoering is van alle eerder opgebouwde frequentievelde, jij weet dat wel. Dus jij luistert wel naar dit stuk van dat trauma maar je weet ook dat het eigenlijk dit is. Je hoort wel het is een probleem en trauma, maar jij weet ik luister er wel naar maar het traumaveld is alle frequenties bij elkaar opgeteld. Voordat dat trauma plaatsvond alle ervaringen die er zijn waar jij niet meer bij kan komen, waar je niet meer bewust van bent, komt toch via dat traumaveld naar mij toe. Dus eigenlijk wordt dit hele veld aan mij verteld. Dit gaat de mind dus voorbij. Oké, nou ik heb het gehoord, wat naar, verdrietig en pfoeh heftig. Ja. Dit, ik noem het even de S, dit is de sessie, daar is ruimte ook voor alle uitlaatkleppen, energieën, huilen, boos, ontredderd, gesprekken fijn, dus dat is het hele menselijke aspect. En dan op een gegeven moment komt dus het moment. Ik doe het even zo met een stippelijntje dat je de volgende sessie ingaat, dit is een gespreksessie en uitwisseling en dit is de sessie waarin er ook in de energie gewerkt wordt. Dus dit is ook het punt waarop ik ook altijd aan mensen vraag van "wil je blijven zitten, vind je het fijn dat als we in de stilte gaan dat we dan aan het werk gaan of wil je graag liggen" De meeste mensen vinden het fijn om te liggen, dus hier komt het punt dat mensen gaan liggen. Dus deze persoon die gaat lekker liggen, dus dat is de L en ik ga daarbij rustig zitten en ik doe mijn ogen dicht. Dus wat ik aan het doen ben op dat moment daar, ik ben als observant ben ik alleen maar aan het aanwezig zijn en mijn eigen frequentie wat heeft geluisterd naar dat hele verhaal, mijn aandacht breng naar mijn eigen brandstofcel, mijn eigen bewustzijn. En als je dit gaat toepassen zul je merken dat je dat bij ieder mens anders ervaart. Ik kan het ook fysiek soms te horen krijgen in trilling, in brom of zoem of hoe dan ook, er gebeuren dingen, maar ik ben niets anders dan alleen maar aanwezig in "hier ben ik en ik ervaar mezelf "en ik voel me volledig dienstbaar in dat moment naar de ander toe. Dankbaar dat ik er mag zijn, dat is niet niks dat iemand gewoon lekker ligt en dat jij erbij mag zijn, het is veilig en alles is geborgd, helemaal met het hartschild eromheen, alles is veilig, schoon en zuiver, serene ruimte. Daar is waar

ik aan het voelen ben aan het aanwezig zijn in mezelf. Ga maar lekker liggen, lig je goed. Dan komt het moment, dat is dus het 3^e hokje, dat is de T van terugbrengen of toewijzen van dit stuk hier. Dus hier ligt die persoon, daar ben ik mijzelf aan het bewust zijn, in mijn eigen veld, vanuit mijn eigen brandstofcel, daar ben ik in aanwezig, gewoon simpel, niet allemaal moeilijke gevoelens erbij. Gewoon hier ben ik, ik ervaar mijzelf, wat is dat bijzonder om dat gewoon zo te kunnen ervaren. En hop naar dat stuk terugverwijzing naar die persoon. En die hou je vast. Dus het is net alsof je een klompje goud in je handen hebt en dat is het verhaal en die breng je bij de ander en die hou je tegen de ander aan, met je bewustzijn is dat hè, dus niet letterlijk die vorm, die hou je tegen de ander aan en je doet al je moeite om hem er tegenaan te houden. Dus niet even tik en los, maar je aandacht constant erop. Dat is de sleutel, dit moet je niet vergeten.

De sleutel is dat je aandacht constant erop houdt. En ik verzeker iedereen dat ieder zal merken hoe een opdracht dat is, om die aandacht erop te houden. Dus niet even kort tjoek, als een kus, maar dit is een kus die niet stopt, die blijft non-stop doorgaan, aan, erin, warrior van het licht van bewustzijn aan! Deze persoon ligt daarin vertrouwen samen met jou en jij bent het in dat moment voor die persoon, ik geef het en ik houd het vast!

Dit is een energiebrug die er is. Broers en zussen laten elkaar niet los, dit is een heel cruciaal moment en daar gebeurt het dat er een terugkoppeling plaatsvindt met je bewustzijn vanuit je eigen brandstofcel die opgeladen is door de waarneming van die persoon haar verhaal, het trauma waarvan jij weet dat is de hele voorkant en het hele stuk ervoor. Dat is jouw brandstofcel, vervolgens breng je die in compassie naar die persoon terug en daar vindt dus de doorkoppeling plaats van dit stuk wat hier vertaald is in dit, waardoor dit niet meer gevoeld wordt, wordt hierdoor daar weer ingezet. Die vibratie, dus jij wijst het toe. Jij hebt niets te vertellen behalve dat je een vrije keuze hebt. En jij brengt je eigen bewustzijn, wijs je toe aan ploep, aan die persoon, aan die situatie. Maar je legt er niets overheen, je zegt niet van "met deze energie ga ik jou beter maken" nee absoluut niet. Het is een aanraking, een subtiele aanraking, fluweelzacht, zacht stil, maar oeh wat ben je erbij! En daar gaat 'ie (ademt in) en niet los en dan zul je merken in je eigen frequentie dan zul je merken dat als je daar zit dat alles wijkt, dat zul je merken dat alles wat er is in de stilte valt omdat jouw bewustzijn er is, je bronwezen aanwezig. En dat bronwezen die vanuit zichzelf werkt die schept licht. Licht wat er gecreëerd wordt is de kracht van jezelf. Alleen het oorspronkelijke licht wordt alleen vanuit het wezen zelf gecreëerd en dat komt in het veld terecht en uiteindelijk maakt het dus ook contact met de bronvelden. Dus daar wordt de brug gemaakt.

En dat laatste moment, dus dat aanraken met je bewustzijn, hè dus niet de koestering voor een seconde of voor 5 minuten dat je voelt nu ben ik moe, als dat zo is dan zeg je gewoon heel eerlijk in jezelf "ik merk dat het nu stopt". Dan is het klaar, voor dat moment. Maar niet doorzetten omdat de sessie zonodig 20 minuten moet duren. Alles in echtheid! Je broeder en zuster vasthouden en voel dat je samen met deze persoon, die jouw lichtbroeder is van de oorspronkelijke vrije wil, dat deze persoon met jou op dat moment een soort overeenkomst heeft in de vrijheid om te resoneren. Dus wat bij die persoon niet uit zichzelf meer daar kan komen doe jij als een by-pass eigenlijk, assisteer je die persoon, boem. En dan ineens valt het helemaal duidelijk van ja maar dit is helemaal geen specialiteit, dit

is iets heel gewoons! Dit is gewoon puur op frequentie een aandacht gebaseerd. Wat een gekke gedachte dat je elkaar ook assisteert. Zo ontrafel je het steeds meer naar een normaal stuk, maar eerst moet je daar komen. Het laatste stuk, die terugverwijzing naar die ander niet loslaten! En doe dat nou maar eens bij jezelf! Laat dat luie stuk maar eens even zichtbaar worden wat er in ons gestopt is. Want dat is niet wie wij zijn. Maar het is wel wat daar draait, bij ieder mens hoor. Ik merk het ook dat dat luie stuk, wat niet van mij is, altijd probeert, als het over mijzelf gaat, altijd probeert om het moment korter te willen maken. En dan zeg ik van, dan doe ik altijd het gordijn zo open, "nee dit moment is forever" en daar gaat ie. Ik moet hem dus wel echt een instructie geven omdat het namelijk systeemprogramma's zijn. En niemand, ik niet, niemand is daarvan gevrijwaard. Je moet altijd daarin beslissingen nemen. En ik vind dat ook wel fijn want dat is namelijk dat we allemaal gelijk zijn en dat het systeem ook inderdaad zo op iedereen werkt en daardoor kan ik het vanuit dit stuk ook gewoon vertellen.

I: dat terugzetten en dat vasthouden even is dat dan ook om diegen ook in je hart te zetten of die je dat op gevoel?

M: nee dat is het niet. Dat wat jij nu benoemt, in je hart zetten dat is ook iets heel moois wat wij kunnen maar dat is het niet.

I: wat is het dan wel?

M jaha dat is juist de opdracht die ik niet kan vervullen of misschien wel niet moet vervullen. Want het is iets, op moment dat je het doet dan weet je het, dan merk je verdorie nog aan toe, het lijkt bijna iets aards en verdraaid nog eens aan toe, eigenlijk is het dat ook zo, want het is namelijk iets wat wij hier op de aarde ervaren, wij hebben alles door ons sterke hang naar mystiek en spiritualiteit hebben we alles speciale gevoelens gegeven, Maar die speciale gevoelens die komen voort uit het feit dat wij zo'n tekort hebben aan vrijheid. En ineens komen we erachter dat je via die aardse vergelijkende gevoelens, die je hier op de aarde heel goed kent, dat je ineens merkt maar dat is een aards gevoel alleen in een veelvoud, veel breder en ruimer en groter. Het zit verbonden in de aarde. In de aarde die wij hier zien, die wij ervaren, daar liggen eigenlijk alle oorspronkelijke basisdingen in opgeslagen en allemaal terug te vinden. En mensenmassa's denderen erover heen omdat de boeken die er waren en de spirituele modellen veel fijnere gevoelens gaven, maar het waren allemaal toevluchtsoorden. Want dat maakt je lui. En de scheppende kracht, dus de goddelijke kracht in ons is niet een kracht die lui is. Dat is een souplesse kracht, een kracht die je ook echt inzet en aanzet. Uiteindelijk is dat het thetabewustzijn.

Dit soort sessies voor jezelf of met andere mensen, ik heb zelf de ervaring dat, het hangt er heel erg van af wat de onderwerpen zijn waaraan gewerkt wordt maar over het algemeen duren de sessies meestal zo'n 20 min en het kan ook driekwartier zijn. Ga maar rustig dit drie kwartier aan een ander geven. Ik kan het je echt aanbevelen van harte om het gewoon te doen als onderzoek om te kijken waar jouw rekpunt en je breekpunt ligt van het kunnen geven, het kunnen aansluiten en daar ook bij te zijn en bij te blijven.

I: wat ik vanuit mijn eigen bewegingsgevoel vaak naar voren voel komen tijdens zulke sessies, zulke momenten is dat mijn handen graag willen aanraken. En dat is niet om problemen op te lossen maar gewoon voelen, die brug zijn, de aanraking vanuit bewustzijn in combinatie, als communicatie geleider hoe belangrijk het voor

mij voelt de fijne besnaring daarin, dus dat dat ook echt heel fijn besnaard mag blijven en dat je niets oplost. En dan voel ik ook dat daar klank in taal aan verbonden mogen gaan worden. Ik voelde gewoon deze beweging toch nog te mogen neerleggen ook voor de medeluisteraars die eventueel thuis nog dit... ik wilde dit toch naar voren brengen. Want de aanraking vanuit die barmhartigheid dat is ja....en graag als het niet zo is dan hoor ik het ook graag.

M: Dat is helemaal aan ieder zelf. Ik weet één ding als ik naar mijzelf, naar mijn eigen ervaring kijk hoe ik hier van klein jochie af aan tot nu functioneer is dat ik van tevoren nooit weet of ik iemand ga aanraken. En als ik merk dat er iets is waardoor dat zou kunnen dan vraag ik het dus ook nog aan de persoon 'vind je het goed als ik mijn handen even op je hoofd leg of ergens anders?' En heel af en toe?? mensen nou nee doe maar even liever niet, dan is dat ook gewoon goed. Maar ik weet het nooit. Ik heb ook weleens gehad dat ik het idee had dat het fijn zou zijn om die persoon aan te raken op een bepaalde plek zo op de schouders en op het moment dat de sessie begon was dat compleet weg, was het totaal stil. Dus luister maar gewoon naar wat je zelf in het moment ervaart. Het is heel goed mogelijk dat 9 van de 10 sessies helemaal geen aanraking nodig hebben, maar het hangt er ook van af van waar de sessies zitten ook met je zelf! Daarom. Raak jezelf maar even aan en voel maar wat voor extra's dat geeft. Maar je weet nooit voor de ander wat een aanraking is en omdat het vooral op bewustzijn gebaseerd is, in ieder geval de start en de aanzet daarvan, is mijn idee altijd om dat de eerste sessie niet te doen, om te kijken wat er gaat gebeuren. Maar de barmhartigheid die jij ook aangeeft, de koestering, en ook net menselijk contact dat kan ook heel erg meebewegen in, ja, in de aandacht die je kunt geven naar de ander toe. Dat kan.

I: zit die dan toch niet op het punt van heb je het van tevoren verzonnen of voel je het in het moment?

M: precies, daar leg ik het snijpunt.

I: en ook van waar ga je net buiten jezelf omdat je dat zelf graag wil doen of waar blijf je helemaal bij jezelf en koppel je hem terug naar de ander?

M: Ja. Ik heb hier eens een keer gehad met een mevrouw in deze ruitme, in 2017, dat was heel mooi. We hadden een stuk of 4 sessies hadden we gedaan en dat waren sessies waar ik ook energie gewoon voor het gevoel ook haar vasthield bij haar voeten. Maar bij de 4^e of 5^e sessie deed ik dat niet omdat niets in mij dat vertelde. En pas in een hele stevige aanwezigheid met mijn bewustzijn erbij, non-stop, bij haar, ik denk een minuut of 10 ineens ging haar hoofd kennelijk omhoog en toen zei ze "oh je bent er wel" (lachen) "ja dat ben ik zeker" "ja omdat je mij helemaal niet aanraakt, ik dacht ben je er wel?" Dus die verwachting die kan er dus gewoon zijn. En dat is iets, toen dat dus gebeurde toen heb ik ook vanaf dat moment altijd gezegd van "ik weet niet of ik je wel of niet ga aanraken en als dat wel zo is dan vraag ik het en als dat niet zo is dan is het gewoon niet zo" Want het programma om inderdaad een vooraanname te doen, want het zit er zo in. Wij hebben een neurologische zware vertakking van ingesleten patronen, als je het twee of drie keer hebt gedaan nou echt bij de 4^e keer ga je het doen, de 10^e keer en de 30^e keer ook. En bij de 100^e keer denk je waarom heb ik het eigenlijk gedaan.

I: deze beweging is er om juist om dit is de instructie die er bij gelegd mag worden.

M: Juist. om die vrijheid open te leggen.

Die disc gaat los

En zo kijken we dus ook naar onszelf in deze beweging. Dit kun je ook doen terwijl je in de bus zit op weg naar de stad. Ik zit heel vaak met mijn ogen even dicht.

Tijdje geleden zat ik in Oosterwolde en zag een loempiatentje, vegetarische loempia's, ik had er zin in, dus ik stap uit, ik loop erheen, ik haal 2 loempia's, die kleine, ik ga op de rand zitten, doe mijn ogen dicht en ik ervaar mezelf. En ik geef mezelf ook weer aandacht. En komt er een man langs "voel je je wel goed" ik zeg "ja ja ik voel me hartstikke goed" "ja want je zit met je ogen dicht of voel je je daardoor juist heel veel beter?" "Daardoor voel ik me juist heel veel beter" Dus het maakt niet uit en ik hield mijn ogen ook dicht, dus ik ga niet mee. We moeten gewoon voor onszelf kiezen, wat je voelt.

I in het gesprek hou je je ogen dicht.

M Ja

I: ja ik vind dat wel lastig. Dat ik dan toch uit beleefdheid iets zeg, (en dus ogen open) niet vanuit een irritatie.

M: ik was een paar dagen geleden in de Jumbo, dan heb je bij de ingang een houten bankje, daar zat ik ook zo, en echt niet 2,3,4,5 min maar gewoon een klein minuutje. Ik voelde van ik moest eventjes en dat is niet dat ik loop weg te zweven, (ademt in) ik doe even mij ogen zo dicht (ademt uit)en dan gaat die disc gaat los. De disc waar al die programma's op staan, deze wereld, ik kan mijzelf ervaren. En dat ik mijzelf ervaar, is mijn eigen energie, mijn eigen batterij, nou dat begint dus, alles op nul gezet, begint alles weer opnieuw te lopen.

Deze bewustzijnstoestand is dezelfde als die in het contact met mensen uit andere werkelijkheden

Het is deze bewustzijnsbeweging wat iets heel normaal is, dat is ook de toestand waar ik mijzelf in kan beschrijven en het hoeft dus niet met de ogen dicht allemaal. Hangt vanaf waar je mee bezig bent. Ik doe het ook wel met de ogen dicht overigens, maar dit is een bewustzijnstoestand waarin ik verkeer als ik contact heb met mensen uit andere werelden. Dat is dezelfde beweging. Daarom zeg ik het, het is het gebed van de oorsprong. Dat klopt ook als je gewoon goed kijkt naar van wat die beweging nou is. We weten dat dit een informatiebewustzijnsveld is, met elke nanoseconde miljarden mogelijkheden en elke nanoseconde later weer miljarden mogelijkheden. Dus dat is per seconde ontelbare mogelijkheden die zich kunnen openen. En de contacten die de mensheid hier in deze wereld aan het opbouwen is, weer aan het terughalen is, dat is zover gekomen dat we dat moeten doen, terughalen, omdat alle fragmenten waar het in kan plaatsvinden, die niet besmet zijn, dat die allemaal zijn uitgesloten geraakt, door de manier hoe de mensheid, wie wij zijn, zijn gaan denken. Dus alle scenario's, oorzaak en gevolgen, de paden, de velden waar contact in kan plaatsvinden, die zijn allemaal, bijna allemaal planetair zijn ze eigenlijk bijna allemaal dicht. Uitgesloten zijn er dan nog een aantal beschavingen, een flink aantal beschavingen, die ook uit opgerichte werelden komen en die een andere manier van entree hebben in dit veld. Maar als we het hebben over de oorspronkelijke contacten, vrije wilswezens, ja om die mogelijkheid, om dat platform, ontmoetingsplek, wat een frequentie is en dus een werkelijkheid is die een scenario wordt op het moment dat we daarvoor kiezen, dat

we dat scenario weer kunnen openzetten als dát scenario kan reageren, daar doen we deze beweging voor. Zo herken ik mijzelf in de beweging als ik contact heb met mensen uit een andere werelden. Dan doe ik precies hetzelfde als wat ik vandaag uitleg. Daarom is het voor mij ook zo zoeken naar van dat het én past bij met jezelf aan de gang zijn en past bij werken met iemand anders, maar dat je ook de verbanden ziet van wat doe ik daar nou eigenlijk, hé als iemand anders onwel is of ziek is of verstoord is dan zet ik dus als het ware een veld op) in het nu), waardoor er andere mogelijkheden kunnen aan gaan, dat is wat ik doe. Hé dat is dus ook wat er dus nodig is bij het tot stand brengen van contact, open fysiek contact. Dat moet ook in deze fysieke wereld kunnen plaatsvinden, maar die scenario's waar dat in kan plaatsvinden die moeten wel de ruimte krijgen om open te gaan. En dat klimaat moet ik zelf scheppen via mijn bewustzijn! Dus ik moet heel gericht en bewust de omgeving kunnen zien waar ik in verkeer, dat is dus de cliënt, ik moet heel bewust daar met mijn aandacht naar kijken, naar luisteren, dus ik observeer ook hè, dus eigenlijk met mijn oor, ik observeer het audiogebied van de energie. Ik hoor het geritsel van de bladeren, het suizen van de wind, maar ook als er geen wind of geluid is hoor ik het geluid van de stilte. Dat neem ik helemaal in mij op, dat observeer ik, dat is de cliënt. Dat luister ik en dat vult omdat het energie is wat wordt opgebouwd. Dat vult mijn bewustzijn. Dan ben ik mij vervolgens bewust van mijzelf en vervolgens geef ik dit bewustzijn van mijzelf terug in die omgeving. En dan gaat, dat is het gebed, daar gaat 'ie open en dan wordt die frequentie, die voortkomt uit mijn bronkracht, wordt in de materie gevuld door het verschijnen van mensen uit andere werelden. Dat is precies dezelfde beweging. En nu dat ik het zo uitleg, ik sta er helemaal achter dat ik het zo uitleg, maar op het moment dat je het doet, dan ervaar je dat als een hele, ervaar ik het op dezelfde manier toch anders, in die zin van ik ervaar het als een hele natuurlijke normaal iets en toch is het dezelfde beweging als dat je een oor te luisteren legt naar een ander waardoor de ander uit verstoringen kan komen. Want dat is wat ik dan ook doe. Wat ik ervaar is dat de wereld waarin ik gedeel dat ik die uit de verstoring laat komen waardoor er contact kan plaatsvinden. En dat kan dus een verdieping zijn van een andere werkelijkheid die ingevlochten ligt in deze werkelijkheid. Dus dat zijn ruimtes, zones die je zelf creëert. Daarom vind ik het zo'n fundamenteel onderwerp, dit, het gaat uiteindelijk alleen maar over je beweging van hoe jij, en het hoeft niet deze precieze beweging te zijn, maar hoe jij jezelf als schepper actiever in het veld neerzet, in deze werkelijkheid. En dan merk je van ja maar hier heeft alles mee te maken, want het zelfherstellend vermogen, ja klopt, dat klopt. Alles kan helen als de richting van de ziekte eraf gehaald wordt!

I: Dat contact kan dat overal plaatsvinden wanneer de frequentie zo geopend is, dus midden in de stad, in de trein. Dus het hoeft niet in een afgelegen gebied te zijn?

M: nee. Het is wel zoals ik. Kijk contact komt nooit van één kant. Dat is één. Daar heeft niemand, ik ook niet iets in te zeggen. Dat is iets dat komt uit verschillende richtingen. Ik kan niet zeggen van "nu wil ik contact" en ik kan nog zo mijn best doen. Het moet allemaal kloppen. Het moet van de andere kant ook worden gezien als van een bepaalde waarde en niet om elkaars schoenen te bewonderen. Daar gaat het natuurlijk niet over. Er vinden echt wel uitwisselingen plaats. Zelf merk ik dat elk contact wat ik ervaar, wel altijd in een stiltemoment opgestart wordt. Dus er is altijd een moment, als ik het aan een stad zou koppelen, dan zou ik zeggen dan

dat kan in een stad gebeuren, ik heb ook mensen uit andere werelden ontmoet in drukke omgevingen, maar de start van het contact vond niet plaats op de plek. Die vond wel plaats in een moment waarin het stil was.

Dus kwantumfysica, verbonden aan jouw bewustzijn, het is heel heel erg veel, het is heel wat. Dus je kunt afwachten tot er contact wordt opgenomen van buitenaf met de mensen op aarde, dat zie je ook gebeuren. Wereldwijd zijn er allemaal programma's gaande en youtube en alles staat er helemaal vol van. Buitenaards, UAP's en van alles en nog wat. Dat wordt van buitenaf geïnitieerd, maar waarom juist ineens nu, in deze tijd en waarom niet 10 jaar geleden? En juist nu omdat het synchroon moet lopen met de gebeurtenissen die wij zelf initiëren samen met hen.

Ik zou wat willen vragen. Is er ook iemand die hier zou willen zitten en die iets zou willen vertellen over zichzelf als iets waar je last van hebt, waar je mee zit, of wat je een aandachtspunt vindt? Iemand gaat zitten en dat is op verzoek niet opgenomen.

De dagen die ik hierop aansluitend nog eens openzet om erbij te zijn, dat is dan, dus niet met dit allemaal hè. Dus dan is dit allemaal weg, daar zijn deze dagen dan voor als een samenvatting. Als je dat nog een keer wil horen kun je opnames terugluisteren of weer een keer opnieuw bij zo'n dag wil zijn, dat mag gewoon. Maar de bedoeling is dus dat bij die andere dagen dat dit allemaal niet meer opnieuw wordt uitgelegd.

Sessie met iemand zonder opname.

Het gaat om complete gerichte herbeslissingen

Ja ik heb er niets aan toe te voegen dan dat we het gewoon maar zelf moeten uitzoeken wat het verder is en wat het met ons doet en probeer jezelf ook voor te stellen dat als je gaat liggen, de volgende keer waar we dat ook gaan doen, ik wil het ook graag in Havelte een paar keer doen, en een paar keer op andere plekken in het zuiden van Nederland. Dat we één of twee van die bedden neerzetten en dat we zelf ook er even op plaatsnemen.

Maar probeer voor jezelf eens in te voelen hoe het is als je een verhaal doet zoals dit, de mensen luisteren naar jou en je gaat liggen en dan komt er totale ontspanning. Je hoeft alleen te weten wat is er nodig, je hebt je verhaal gedaan en vervolgens contact met jezelf, je bent er, ontspannen en dan ineens komt een hele diepe rust. En dat kan soms zijn dat het binnen een minuut er is, het kan ook zijn dat het 20 of 30 minuten duurt dat je voelt dat er een rustmoment is. Sommige mensen hebben 20 minuten lang rustgevoelens, er zijn ook mensen die hebben het 10 seconden, 10 seconden rust en de rest niet. Maar het gaat om dat moment van rust, dat het even ontspant, open, op dat moment gaat er iets gebeuren in jezelf. Wat gebeurt er nou eigenlijk op de achtergrond? Ik heb veel verteld en gezegd maar ga het voor jezelf even goed doorlopen. Wat gebeurt er eigenlijk als je plaatsneemt en ik word geobserveerd, oké al die scenario's gaan open vanaf de andere kant worden er bijdragen geleverd en wat gebeurt er met mij? Ga het maar eens even goed bekijken. Want wij zijn is staat om het op te ruimen. In de zin van, primaire veld hop naar de andere kant. Het gaat om herbeslissingen. Maar wees gericht. Maak hem eens compleet. Dus wij moeten ons bewustzijn ook..niet, gewoon vanuit je gevoel, je bewustzijn compleet maken zet dat maar gewoon neer. De waarheid spreken van wat je wilt. Dat is wat wij moeten doen. En het compleet

maken. Wat gezegd wordt kan ook worden gedacht. Wat gedacht en gevoeld wordt is bewustzijn. Wat in bewustzijn aanwezig is kan ook worden gecommuniceerd. Dat is wat we moeten doen, maak hem compleet.

Ik denk dat dat ook is wat je in deze wereld ziet. Heel veel doktoren of huisartsen die moeten de klachten ook echt uit iemand wegtrekken omdat mensen gewoon niet in staat lijken te zijn om goed te verwoorden waarvan ze nou eigenlijk last hebben, maar dat komt gewoon omdat we veel te gefragmenteerd zijn. Dus gewoon goed jezelf in beeld brengen, dit is wat er gebeurt, dat is wat ik voel en ik voel dat dat het dat nodig is. Dat is in het hele proces hier op aarde voor ons allemaal heel belangrijk.

I: wat ik waardevol vond is dat stukje waarop je energie opbouwt dat je ook een besluit kunt nemen...?? Zou je die nog een keer ...??

M: Nou fysiek is wat wij hier op dit moment zien, maar fysiek is puur energie. En de andere delen van het fysieke systeem of energieveld wordt niet fysiek vertaald, maar dat wil niet zeggen dat er geen andere ruimte is. Dus waarom zou die energie zich per se alleen via de 3^e dimensie, wat zichtbaar is, als energievelden verplaatsen. Waarom dat gebeurt, is omdat wij ons niet bewust zijn als mensen dat er nog zoveel andere ruimte is waar alles doorheen kan. En dat is dus het neurologische pad. Als dat wordt herzien dan wordt het op basis van je bewustzijn ook anders gekanaliseerd. Dus dat is wat je bewust moet zijn.

Ik wens jullie een hele fijne reis naar huis. Wel thuis. Op naar meer hè, in jouw bestaan. Dus dat hoeft niet per se bij mij.
